Anul XIV nr. 40 (669) 5-11 octombrie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Cornel Nistorescu, din nou pe prima pagină! (la noi):

„Presa e călărită. De Putere“

E omul care a devenit coșmarul PSD-ului! E ziaristul care făcea să-i stea cafeluța-n gît în fiecare dimineață premierului Ciucurel Pașa! E proaspăt rămas fără serviciu, după ce și-a făcut datoria cu vîrf și îndesat la *Evenimentul zilei* timp opt ani de zile. Ați ghicit! Fostul director al Bulinei roșii rupe tăcerea! De fapt, ce tăcere, că nu a tăcut niciodată. Într-un interviu de Eugen Istodor, mai tranșant ca niciodată, doamnelor și domnilor, Cornel Nistorescuuuuuuu!

Pagina 4

Sub supravegherea Serviciului de Pază și Erecție,

Mezinul premierului Năstase a început să numere gagici

Un puști șatenuț, la vreo 14 ani, subțirel, puțintel la trup, aflat încă în creștere, c-un glăscior ambiguu, în schimbare, genul ăla de copil de familie bună, premiant, fără apucături de golan tatuat, despre care te-ai aștepta să stea cuminței acasă, citind *Copiii căpitanului Grant,* intră sîmbătă noaptea într-o discotecă din Predeal. Devine interesant. Năpîrstocul e însoțit de patru gealați cu BMW-uri din SPP. Hooopa! Se pupă c-o puștoaică șatenuță, cu țoale de fiță, care fumează și-l ține p-ăsta micu' de gît. De-a dreptul dubios! Senzațional! Puștiul e Mihnea Năstase, fiul premierului. Te întrebi ce caută el într-un asemenea loc de pierzanie. Poate l-o fi trimis tac-su, să se ocupe de campania electorală în discoteci și să-și facă mîna la întîlnirile corp la corp cu electoratul tînăr.

Pagina 18

Dîndu-și întîlnire cu „băieții, după 28 noiembrie, la țepe în Piața Victoriei“, Băsescu propune scenariul

LACRIMĂ ȘI PEDEAPSĂ

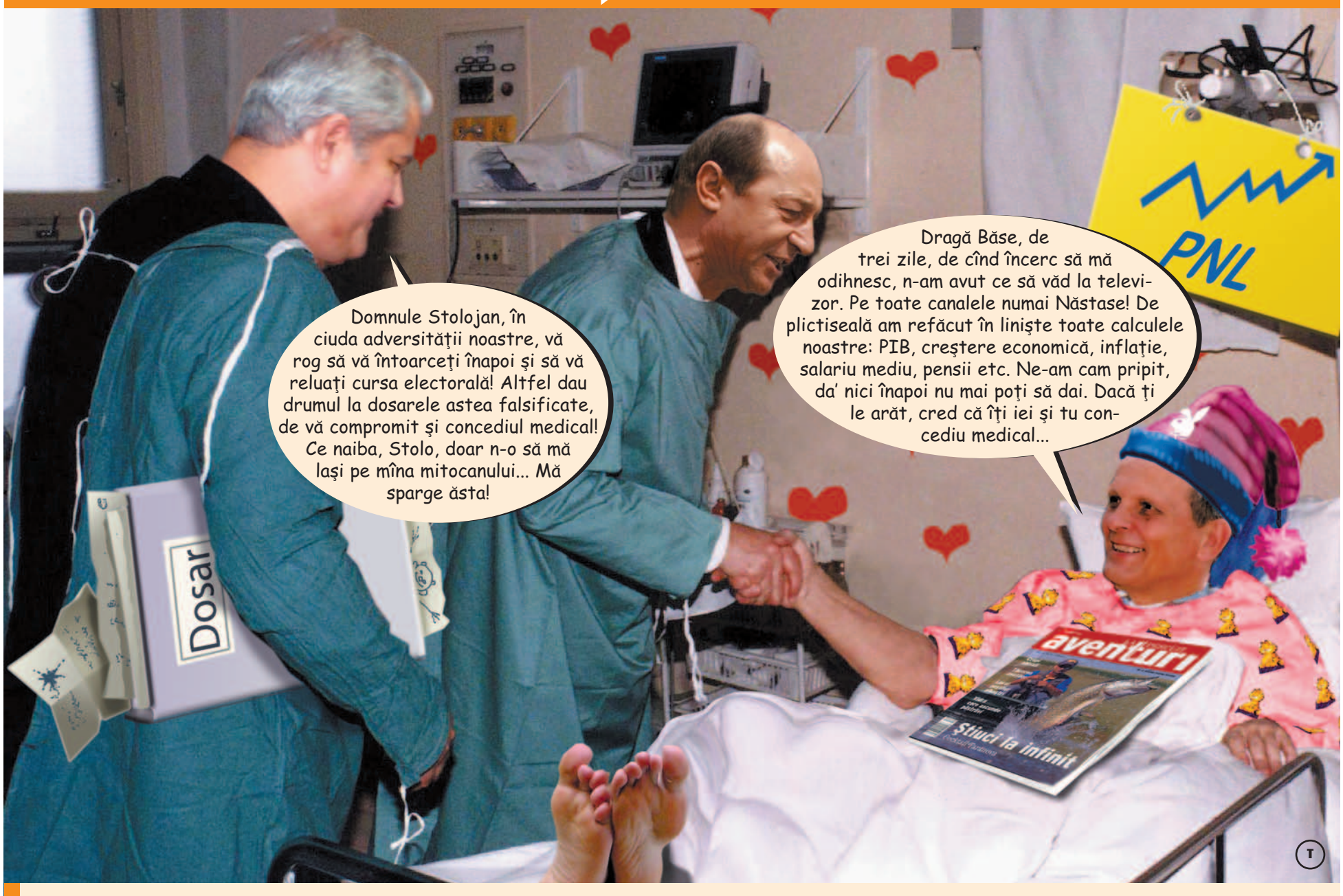
Domnule Stolojan, în ciuda adversităţii noastre, vă rog să vă întoarceţi înapoi şi să vă reluaţi cursa electorală! Altfel dau drumul la dosarele astea falsificate, de vă compromit şi concediul medical! Ce naiba, Stolo, doar n-o să mă laşi pe mîna mitocanului... Mă sparge ăsta!
Dragă Băse, de trei zile, de cînd încerc să mă odihnesc, n-am avut ce să văd la televizor. Pe toate canalele numai Năstase! De plictiseală am refăcut în linişte toate calculele noastre: PIB, creştere economică, inflaţie, salariu mediu, pensii etc. Ne-am cam pripit, da' nici înapoi nu mai poţi să dai. Dacă ţi le arăt, cred că îţi iei şi tu concediu medical...
PNL
Dosar
aventuri
Ştiuci la infinit
T

Lovitură de teatru: Theodor Stolojan se retrage din cauza bolii. Boala de putere a lui Adrian Năstase, agravată de o aroganță cronică, incurabilă, cu frecvente pusee totalitariste.

ANUNŢ PE BUNE

Academia Cațavencu **angajează din nou. Avem nevoie de doi brand manageri, care să fie mamă și tată (full time) pentru două noi mărci/produse media ale *Academiei:* un cotidian și un post de radio FM.**

Căutăm oameni:
– (cel puțin) la fel de inteligenți ca și noi, duși la școală când și cât a trebuit, care știu bine limba română, măcar;
– cu experiență de marketing (în media – un avantaj); familiari cu toate „feliile" meseriei (cercetare, strategie, promovare etc.)
– de echipă, cu chef de muncă adevărat.

Oferim:
– ocazia de a lucra într-o companie în plină dezvoltare, care oferă un mediu de lucru creativ și trepidant;
– motivație materială competitivă;
– șefi ai dracului. De mișto.
Trimiteți aplicațiile cu poză la axu@catavencu.ro.

Așezământul cultural

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan STANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Alexandru DUȚU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Promotion Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: **Ioana Ingrid WEINERICH** ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuție: **Cristian DOMNIȚEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

Biroul Român de Audit al Tirajelor a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușanele

Între 5 și 10 octombrie va avea loc la Washington, la tribunalul ICSID(International Centre for Seatlement in Investments Disputes – organism ce ține de Banca Mondială), audierea publică în procesul Noble Ventures contra Statul Român în chestiunea Combinatului de la Reșița. Interesant este că Noble Ventures a cerut o despăgubire de 383 de milioane de dolari, are șanse să câștige procesul, ba mai mult, APAPS (actualmente AVAS) a cheltuit până astăzi 10 milioane de dolari pe avocați, în timp ce pentru acest combinat statul a încasat în jur de 300.000 de dolari. Iată una din afacerile senzaționale ale lui Ovidiu Mușetescu pe banii noștri. Un alt punct de atracție pentru rubrica noastră ar fi martorul Eugen Dijmărescu (fost consilier apolitic al lui Adrian Năstase, recent numit vicegovernator BNR, sperăm că fără nici o legătură cu acest proces internațional) din partea Statului Român, care, alături de alți treisprezece oameni, va depune mărturie în direct în aceste zile. Bănuim că, în cazul unui eșec (de altfel, foarte probabil), vinovatul va fi, cum ar zice președintele Iliescu, climatul politic insuficient cristalizat.

Omul de lobby în SUA al premierului Adrian Năstase, Douglas Combs, zis „omul roșu" (are părul roșu și relații foarte apropiate cu Donald Rumsfeld, ministrul Apărării SUA), este cazat la Intercontinental și are din partea guvernului A.N. nu numai cai albi la trăsură, dar și prime consistente cum a fost cea de 750.000 $ de la bugetul statului („Fondul România") pentru întâlnirea pe care mister Combs i-a aranjat-o cu președintele George W. Bush în timpul vizitei oficiale a românului candidat la președinția României.

Cadriștii PSD au pus în practică un plan secret cu mai multe capete (oportunități) care vizează fisurarea Alianței D.A. și învrăjbirea dintre PNL și Traian Băsescu prin toate mijloacele. Toate acțiunile de P.R. plătite în ziarele mai slabe de înger, cât și declarațiile politice sunt convergente acestui plan care vine în așteptarea unei mai vechi temeri a electoratului că „cederiștii se ceartă între ei".

Poiana Soarelui, Moroeni, județul Dâmbovița, România, toamna anului 2004. Vile de mahări la tot pasul: oameni de afaceri, suboameni politici, bancheri. Prețul terenului care a explodat de la 5 dolari metrul pătrat la 25, în câteva luni. În centrul Poienii Soarelui, fosta clădire a ocolului silvic, acum dărâmată, pentru a face loc vilei lui Ion Dumitru, directorul general al Regiei Autonome a Pădurilor-Romsilva și mâna dreaptă a celui mai bogat premier din istoria României.

Dumitru s-a plâns recent premierului că ne va da în judecată, pentru acuze nedovedite. Premierul l-a potolit: „Lasă-i, că sunt de la *Cațavencu*". Adică ăia glumesc, nu scriu serios. Săptămânile care urmează sunt decisive pentru administrația Năstase. În care o să vă demonstrăm cât a furat Dumitru pentru cabinetul Cornu și cât pentru nevoile lui personale, care răsar acum la Moroeni, în Poiana Soarelui, pe terenul Regiei Romsilva.

Ministrul delegat Ioan Talpeș a făcut cea mai mare gafă din scurta lui carieră politică, presărată la tot pasul de chifle, una mai împuțită ca alta. El s-a exprimat așa în fața unui respectabil om de știință: „Știți care este cel mai mare dușman al României?". Pauză. La care Talpeș a zis cavernos: „Excelență, cel mai mare dușman al României este presa".

De furtuna produsă de abandonul lui Stolojan profită, până una-alta, unul dintre candidații PNL cu costumul croit la Externe: Teodor Meleșcanu. Deși unii dintre voi ați putea crede că motivul pentru care numele dlui Meleșcanu ar putea lipsi din listele electorale este ca acestea să fie mai curate, problema pe care o avea cu el Stolojan era cu totul alta: la fuziunea cu ApR-ul meleșcan, fuziune care l-a proiectat pe civil direct vicepreședinte PNL, acesta n-a venit cu mâna goală în noul partid; ar fi adus cu sine niște datorii uriașe făcute de ApR în campania electorală din anul 2000. Datorii pe care acum publicitarii le pretind, normal, de la PNL, iar Stolojan se făcuse verde de furie.

Și ce dacă am pierdut zece milioane de dolari pe procese cu americanii?! Nu i-am pierdut nici io și nici matale, i-a pierdut statul! Și, în plus, stai liniștit, că ne dă chitanță, îi decontăm.

Ovidiu Mușetescu, ministrul Primitivizării economiei din România, pregătindu-se să treacă în proprietate privată un combinat de Mutilaj Greu

Legendă
? *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
?? *bârfă cu parfum de credibilitate*
??? *bârfă-beton*

Acciduzzu

Bula demnitarului

Monseniore, prin '96 m-a încurcat rău unul cu bărbuță de împielițat de drac cînd m-a întrebat dacă eu cred în Dumnezeu. N-am știut ce să-i zic. Acuma, dumneata stai mai mult de vorbă cu tovarășu' Wojtyla... pardon, Papa Ioan Paul. ...Ce zice, și-a văzut vreodată Șeful?

Ion Iliescu, un nostalgic al vremurilor în care țările socialiste exportau în Occident orice: vagoane, rulmenți, Aro, Polski Fiat și papa

CATEGORIA
SĂ FACEM SPORTUL, TOVARĂȘI!

Adrian Năstase (prim-ministru): „Da, am practicat mai multe sporturi. Am făcut handbal, am făcut înot, am făcut volei. Chiar de performanță. Am jucat și tenis."

CATEGORIA
CU-O CARTE TOȚI SÎNTEM DATORI

Traian Băsescu (primarul Capitalei): „Îl avertizez însă pe Adrian Năstase că trebuie să învețe carte înainte să vină la întîlnire cu mine."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Gheorghe Ciuhandu (președinte PNȚCD): „Fii, dom'le, serios, că tandemuri nu sînt decît în ciclism!"

Traian Băsescu (primarul Capitalei): „Cine dă cu piatra dă șapte zile."

Ionel Blănculescu (ministrul Controlului): „M-am întîlnit cu cei de la Asociația pensionarilor din Brașov și am constatat că problemele fundamentale ale acestei categorii de oameni, pensionarii, sînt că foarte mulți sînt activi într-o parte a societății inactive."

„Am reușit să lovim mafia din toate domeniile. Eu m-am expus mediului criminal și am pus toți mafioții pe urmele mele."

CATEGORIA
OFF, VIAȚA MEA POLITICĂ!

Pantelimon Manta (președinte PD Gorj): „Nu știu ce să fac, încerc să mă adun. Am luptat prea mult pentru acest partid. Ce să fac? Nici să mă spînzur nu pot, pentru că nu am structura pentru astfel de gesturi. Nici la PSD nu pot să mă duc, pentru că tot timpul i-am criticat, iar la PNL nu pot pentru că sîntem în alianță. Trebuie să mă adun. Stau să mă gîndesc de unde mi se trage."

CATEGORIA
MEANDRELE CONCRETULUI

Ion Iliescu (președintele României): „Conștiința demnității sociale a celor mulți, ideea că celor viteji le sînt accesibile toate treptele ierarhiei sociale, marile ceremonii în care se răsplăteau luptătorii, precum și demonstrațiile evlaviei sale creștine și ale smereniei cu care atribuia victoriile lui Dumnezeu au transformat Moldova lui Ștefan cel Mare într-o putere nu numai militară, ci și morală de neînvins."

CATEGORIA
FLORI DE MONĂ

Mona Muscă (deputat PNL): „O floare, dacă e crocantă cînd pui mîna pe ea, atunci e bună."

CATEGORIA
MINIMA ORALIA

Adrian Năstase (prim-ministru): „Folosind tehnologii orale, cred că putem ajunge la rezultate politice foarte bune."

Întunericitul

Armata, cea de-a doua instituţie credibilă a statului, a încălcat grav legea şi face poliţie politică

O ştire de miercuri 29 septembrie,

din *Naţional*, anunţa că s-ar putea ca procesul intentat de Băsescu lui Ciuvică să ia o întorsătură neaşteptată. Că e posibil ca un document aflat în custodia MApN să dovedească faptul că Băsescu a colaborat cu Direcţia IV, de Contrainformaţii Militare, a fostei Securităţi. În paralel, *Libertatea* din aceeaşi zi publica documentul în cauză. Aşa cum se ştie, Ciuvică l-a acuzat pe Băsescu de colaborare cu Securitatea. Aşa cum era previzibil, Băsescu l-a dat în judecată pe Ciuvică. De aici, lucrurile au luat o turnură halucinantă, care smulge Armata din starea ei de imponderabilitate şi echidistanţă politică şi o aruncă în campania electorală, în sprijinul PSD. *Naţionalul* din 1 octombrie scrie că MApN a confirmat cu o zi în urmă „că a trimis la Judecătoria sectorului 2 un document clasificat referitor la Băsescu". Purtătorul de cuvânt al MApN, lt.-col. Gelaledin Nezir, susţine că: „CNSAS a cerut la MApN cu totul altceva decât a cerut justiţia, ministerul răspunzând solicitării CNSAS la data respectivă, iar dacă justiţia ar fi cerut acelaşi lucru ca şi CNSAS, ar fi primit acelaşi răspuns". Nezir nu a oferit date despre conţinutul cererii justiţiei, invocând că are caracter secret şi că „numai justiţia poate face publică cererea sa". Potrivit lui Nezir, „este regretabil faptul că răspunsul legal la o solicitare oficială a justiţiei este plasat într-un context electoral, deci politic".

CNSAS s-a justificat că a cerut toate

documentele din dosarul Băsescu la SRI, SIE şi MApN. „Este în logica elementară că acest document trebuia să parvină CNSAS", a adăugat Patapievici. Nici o instanţă din ţara asta şi, cu atât mai puţin, nici un jurist n-a sesizat, de fapt, gravitatea problemei. Pe care o putem rezuma în următoarele repere: MApN deţine în mod ilegal o parte din Arhiva SRI, respectiv pe cea a fostei Direcţii IV, de Contrainformaţii Militare. Arhiva a fost capturată la Revoluţie, ca „pradă de război". La Revoluţia din decembrie 1989, Armata a învins Securitatea şi a pus mâna pe arhiva care o interesa în mod fundamental, cea legată de felul în care Securitatea îi controla activitatea şi aparatul. Nimeni, niciodată, n-a sesizat această anomalie, ca arhiva Direcţiei IV să rămână până astăzi în custodia Armatei. Care Armată să poată valorifica, inclusiv prin şantaj, conţinutul ei. Aşa cum se întâmplă acum, în cazul Băsescu. Legea 14/1992, de organizare şi funcţionare a SRI, spune clar, în articolul 45, alineatul 3: „Serviciul Român de Informaţii preia spre conservare şi foloseşte fondurile de arhivă ce privesc siguranţa naţională ale fostelor organe de informaţii cu competenţă pe teritoriul României".

Nu avem nici o dovadă că SRI

ar fi adresat vreo cerere oficială Armatei, cu privire la restituirea arhivei Direcţiei IV, deţinută ilegal de către MApN. Această parte de arhivă aparţine SRI, printr-o lege organică, împreună cu întregul patrimoniu arhivistic al fostei Securităţi, şi nu înţelegem de ce trebuie lăsată în custodia Armatei. Pe care Armată a pus ghearele acest slugoi al partidului de guvernământ, Mircea Ioan Paşcu, deţinătorul vremelnic al unui portofoliu de ministru. De aici încolo, fondul problemei se schimbă radical şi dramatic. Armata este în afara legii şi cineva va trebui să plătească cu capul. Armata gestionează o arhivă care nu îi aparţine, scoate din ea, când are chef, documente clasificate şi le aruncă pe piaţă în scopuri electorale, care urmăresc compromiterea opoziţiei. În instanţă, documentul ajunge ca „secret", ca astfel apărarea lui Băsescu să nu poată să-l consulte, dar la presă, în *Naţional* şi *Libertatea*, acelaşi document ajunge ca declasificat şi publicat cu mare tam-tam. Pe de altă parte, cu aproape zece zile înainte de începerea campaniei de compromitere a lui Băsescu, liderul PD primeşte unul şi acelaşi document prin curier, cu specificaţia că este invitat la o negociere. Aşa cum îi stă în fire, Băsescu a refuzat să-şi negocieze trecutul. Probabil că negociatorul i-ar fi cerut ceva extrem de simplu: *Părăseşti scena politică şi noi te lăsăm în pace. Nu o părăseşti, aruncăm documentul pe piaţă şi pe tine la gunoi*.

Domnule ministru,
permiteţi să raportez: batalionul
nostru de instrucţie şi rachete din Irak,
în frunte cu doamna Simona Marinescu,
este gata pentru începerea
cumpărăturilor!

Ministrul PSD Ioan Mircea Paşcu, care şi-a propus să facă o armată de profesionişti şi a rămas doar într-un guvern de promisionişti

Cum negocierile n-au mai avut loc,

documentul şi-a urmat cursul planificat din capul locului de strategii noii acţiuni de compromitere a lui Băsescu. Acţiunea nu exclude posibilitatea ca şantajiştii să fie din interiorul PD, dar să fi lucrat cu complicitatea Armatei, care le-ar fi furnizat iniţial documentul. Mai ales că doi foşti miniştri ai Apărării nu se regăsesc pe listele electorale ale PD. Armata se face vinovată de o a doua ilegalitate şi mai gravă: ea scoate dintr-o arhivă pe care a confiscat-o un document ce ţine de siguranţa naţională. Document al cărui conţinut nu poate fi făcut public decât după 40 de ani. Acest aspect capital este stipulat în Legea 14, de organizare şi funcţionare a SRI, în conţinutul articolului 45, alineatul 4: „Fondurile de arhivă ale fostului Departament al Securităţii Statului, ce privesc siguranţa naţională, nu pot deveni publice decât după trecerea unei perioade de 40 de ani de la adoptarea prezentei legi". Or, iacătă că un document ce ţine de siguranţa naţională poate ajunge pe mâna unei anumite părţi a presei, agreată de puterea politică, şi publicat fără nici o restricţie. În acest moment, absolut tot conţinutul conceptului de siguranţă naţională este compromis şi ameninţat, cu complicitatea Armatei. Şi nimeni nu s-a întrebat cum a fost posibil ca Armata să nu fie în stare să-şi protejeze un document ce ţine de siguranţa naţională, permiţând ca din neglijenţă sau cu bună ştiinţă el să fie făcut public.

În tot acest vârtej de minciuni,

în care s-a cocoloşit ca viermele în mătase, Armata se pare că n-a mint decât într-un singur loc: cererea CNSAS adresată MApN, cu privire la dosarul Băsescu, putea să fie incorect formulată. Când lt.-colonelul Nezir, purtătorul de cuvânt al MApN, a declarat că „CNSAS a cerut la MApN cu totul altceva decât a cerut justiţia", se poate s-o fi spus în deplină cunoştinţă de cauză. Ce a cerut justiţia şi n-a făcut-o CNSAS, la cererea din februarie? Păi, CNSAS a cerut Armatei, pe baza unui formular standard, acele documente din arhivele MApN care să probeze faptul că Băsescu a fost colaborator al Securităţii. Or, după lege, MApN nu poate deţine decât arhiva fostei Direcţii de Informaţii a Armatei, dar deţine ilegal şi o parte din arhiva fostei Securităţi. Cererea CNSAS n-a precizat această nuanţă, iar Armata a răspuns că Băsescu nu figurează în evidenţele ei. Adică, în cele ale fostei Direcţii de Informaţii a Armatei. CNSAS s-a lăsat târât într-un scandal pe care îl gestionează Armata, când toată problematica dosarului Băsescu trebuia să fie de resortul şi responsabilitatea CNSAS. Când toată corespondenţa cu privire la cazul Băsescu trebuia să se poarte între CNSAS şi SRI. Care SRI trebuia să fi predat de mult CNSAS întreaga arhivă a fostei Securităţi.

Precedentul Băsescu, care este un atentat

la siguranţa naţională, demonstrează că bugetul siguranţei a putut fi convertit în informaţie publică şi transformat în armă de represiune. Probează că cea de-a doua instituţie credibilă a statului, Armata, a scăpat de sub control şi răspunde la comenzile politice ale politrucului care o conduce, Mircea Ioan Paşcu. Ne obligă să tragem semnalul de alarmă că, dacă Armata a făcut-o astăzi cu Băsescu, o s-o poată face oricând, şi cu oricine, în funcţie de comandamentele politice ale PSD. Este de resortul celor două comisii permanente ale celor două Camere, cu privire la apărare, ordine publică şi siguranţă naţională, să sesizeze oficial că siguranţa naţională a fost grav ameninţată de Armată. Să restabilească frontierele siguranţei, grav încălcate de punerea neprotejată în circulaţie a unui document clasificat, care face aripi şi aterizează în presa proguvernamentală. Care, înainte de a ateriza în *Naţional* şi *Libertatea*, se constituie în platformă de şantaj şi negociere cu Băsescu.

Pentru democraţia fragilă a României,

comportamentul Armatei este la fel de grav ca acela al teroriştilor din Al-Qaeda faţă de Statele Unite. Dacă Al-Qaeda a făcut demonstraţia de forţă faţă de America, pe 11 septembrie 2001, PSD a făcut-o faţă de democraţia din România, pe 29 septembrie 2004, prin intermediul Armatei. Pentru democraţia şi libertatea de expresie din România, ziua de 29 septembrie este un 11 septembrie american. Iar pentru noi, ziariştii, câinii de pază ai democraţiei, Mircea Ioan Paşcu este totuna cu Bin Laden. Un Bin Laden din tribul pălărioarelor mici, care gândeşte defect, vorbeşte fără să gândească, iar când spune, în sfârşit, ceva coerent, cuvintele sale nu sunt decât un şuierat de ameninţare la adresa presei. Aşa cum a mai demonstrat-o până acum, proferând o explicită ameninţare cu moartea, la adresa jurnaliştilor de la *Evenimentul zilei*.

Cornel IVANCIUC

Autodenunţ

Miercuri, 29 septembrie a.c., ora 18,00, m-am întâlnit la pizzeria „Quattro Stagioni", din Bdul Aviatorilor, cu George Enoiu, şeful Departamentului comunicare al organizaţiei PD a sectorului 1. Am discutat despre aşa-zisul document „secret" scurs de la Ministerul Apărării, care îl acuză pe primarul Traian Băsescu că a fost informatorul Direcţiei de Contrainformaţii Militare. Joi, 30 septembrie, la ora 14,30, am primit un telefon de la fostul ambasador al României în Regatul Maroc, Ion Bălin, care mi-a transmis următorul mesaj, din partea ministrului Apărării, Ioan Mircea Paşcu: „Ştiu ce a discutat Ivanciuc cu Enoiu şi ce pun la cale. Spune-i lui Ivanciuc să se potolească, pentru că altfel o să dea de dracu'". Ministrul a folosit cuvintele-cheie „afaceri cu alcool", ceea ce demonstrează că am fost urmăriţi pas cu pas şi că discuţia noastră a fost înregistrată prin mijloace tehnice. Acest comportament extraordinar de grav, de care se face vinovat ministrul Apărării, este o dovadă indubitabilă că în România se mai face poliţie politică. Că Armata nu este o instituţie independentă şi echidistantă politic, de vreme ce Direcţia Generală de Informaţii a Apărării este aruncată în campania electorală de ministrul ei, membru al PSD, şi pusă să urmărească activitatea unui jurnalist, adică a mass-media, şi pe cea a unui membru al PD, adică a opoziţiei. Demonstrează că PSD, prin membrul ei marcant Ioan Mircea Paşcu, foloseşte Armata ca instrument de control al societăţii şi de reprimare a democraţiei, prin instituţiile de informaţii militare.

Cornel IVANCIUC

fincă

O scrisoare pierdută la o adresă clonată

Săptămîna trecută, redacţiile ziarelor locale orădene au primit pe e-mail o scrisoare adresată de afaceristul bihorean Ioan Micula factorilor de decizie din administraţia bihoreană. Pe un ton scrîşnit, scrisoarea dezvăluia relaţiile trainice dintre ei, „gemenii" bihoreni şi, nu o să vă vină să credeţi, Adrian Năstase, Dan Matei Agathon, Tănăsescu şi Virgil Ardelean, zis şi „Vulpea". Imediat după apariţia scrisorii, trustul a organizat o conferinţă de presă prin care nega paternitatea scrisorii, susţinînd că adresa de expediţie fusese clonată. Fapt adevărat. Dar şi mai adevărat este că mesajul fusese scris de Ioan Micula şi că, în ultima clipă, s-a răzgîndit asupra trimiterii lui. Totuşi, documentul a fost subtilizat de unul dintre angajaţii acestuia care nu-l prea agreează şi trimis presei de pe o adresă clonată. Pac la războiul economic!

Un miliţian fruntaş pe liste la Călăraşi

Locul întîi pe listele de la Senat în Călăraşiul lui Tărăcilă este ocupat de Constantin Tudor, un personaj dubios, acuzat că ar fi plagiat o carte în anii democraţiei originale. Înainte de asta, la bază, Constantin Tudor a fost şef al Arhivelor Statului, filiala Călăraşi, şi secretar de partid la Internele ceauşiste. Se spunea despre şefii de la arhive că aceştia s-ar ocupa nu numai cu securitatea documentelor, ci şi cu Securitatea statului. Revoluţia l-a prins pe Constantin Tudor ca şef al Culturii Socialiste pe judeţ, pornit să radă tot ce nu cînta în struna partidului, scop cu care a şi fost mutat de la Miliţie. Numirea lui s-a făcut după o vizită în localitate a poetului Ioan Alexandru, care a vorbit în termeni religioşi la o întîlnire culturală. Atunci au căzut nişte capete şi a fost pus în locul lor un chipiu!

Informaţii după care nu ne crapă Vuza

În scandalul afaceristului Vuza a trecut aproape neobservat un mic amănunt „de cadre". Mîna dreaptă a acestui magnat este Marinela Ciurea, fostă angajată a SRI şi fostă, pentru scurt timp, nora generalului Degeratu de care vă mai amintiţi, dacă nu v-a îngheţat memoria. Deşi e din Iaşi, Vuza şi-a transferat cartierul general la Cluj, un loc strategic pentru multe chestii dubioase, de la Caritas la Universitatea Arabo-Română. Cu toate că pozează într-o consultantă civilă, se spune că Marinela Ciurea ar fi sub acoperire şi că, deşi lucrează pentru patronul ei, lucrează, de fapt, pentru SRI. Dacă ne întrebaţi care-i diferenţa, ei bine, nu avem un răspuns!

Platon şi Aristotel
nerăspunzînd
în nici un fel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

CORNEL NISTORESCU: „Presa e călărită. De Putere“

Cornel Nistorescu s-a despărţit de *Evenimentul zilei*. Cornel Nistorescu a dat un singur interviu în această neagră săptămînă a presei tipărite. ACESTA.

Ziarist. Patron. Patron.

Reporter: Dacă ar fi fost o influenţă politică, aţi fi protestat?

Cornel Nistorescu: Nu discut despre situaţia mea de la *Evenimentul zilei* pentru că am un contract care-mi interzice să fac reproşuri acţionarului sub condiţia unor despăgubiri enorme. Şi, ca atare, nu pot vorbi despre acest caz, fiindcă nu am decît o singură variantă: să spun ce bine e. Or, nu vreau să spun nimic.

Rep.: S-a văzut şi reversul acestui diferend: Nistorescu îşi vede de banii lui, lăsîndu-şi deoparte colaboratorii.

C.N.: Nu are sens să vorbim de bani. Mă împiedică un contract complicat. Este vorba de obligaţii pe care le aveam faţă de societatea Expres încă de dinainte de a veni Ringier la ziar. Aceste obligaţii mi le-am asumat faţă de societate acum şase ani.

Rep.: Ce e mai nasol: să fii ziarist sau să fii patron?

C.N.: Ambii sînt onorabili. Nu e nimic grav. Nu e nimic rău. E rău să fii patron prost. E rău să fii ziarist mediocru.

Rep.: Sînteţi acum, ca ziarist, cenzurat de patronul din dumneavoastră?

C.N.: Nu, patronul din mine a fost întotdeauna de circumstanţă. Nu am avut niciodată un om cu vocaţie de patron. A trebuit să fac faţă în '90 unei iniţiative şi a trebuit să nu mă fac de ruşine, să fiu onorabil în gestul ăsta şi să nu antrenez viaţa unor oameni ca apoi să-mi fie jenă de ei. Am început în '90, au trecut 15 ani. Ajunge!

Presa călărită

Rep.: Cum stă presa?

C.N.: Prost.

Rep.: De ce?

C.N.: Călărită. De Putere. De acest stil pe care l-a introdus Adrian Năstase în societatea românească. Stilul excesului. Dacă nici asta nu vede nimeni, asta înseamnă că fie România şi-a pierdut antenele de a percepe o stare de anormalitate, fie toţi cei care nu văd sînt plătiţi.

Rep.: Năstase nu e acţionar la PRO TV, Realitatea, Antena 1.

C.N.: Ce legătura are asta? Dom'le, Năstase e acţionar la banii României. Asta e important. Nu e important că e acţionar la Tiriplici TV. Ai citit în *Evenimentul zilei* acel document secret semnat de Bejenariu cu împărţirea publicităţii de stat? E numai o formă, una pentru care am găsit o dovadă. Din prostia lor, din neatenţia lor grosolană. Chiar şi asta vine dintr-o nepăsare.

C.T. Popescu, S.R. Stănescu, greii presei

Rep.: Aţi fost supus acestor perversiuni. Cum poţi să scapi dacă vrei?

C.N.: Scapi.

Rep.: Scriind împotriva lor şi luîndu-ţi tinicheaua că eşti împotrivă.

C.N.: N-or fi aleşi pentru eternitate Năstase şi partidul lui ca putere supremă în România.

Rep.: Aceşti bani băgaţi prin astfel de sfîrleze despart apele, dar şi pe marii jurnalişti ai momentului.

C.N.: Dom'le, unii iau bani fiindcă sînt amărîţi sau au această tentaţie. E un subiect inutil! S-a revoltat cineva în presă cînd am spus că directori de ziare, redactori-şefi de presă scrisă sau televiziune au negociat bani de publicitate pe întreg anul electoral? Cu Adrian Năstase direct şi nu din banii lui personali, ci din bani necontabilizabili şi din firme private? Nimeni nu s-a revoltat. De ce? Cea mai mare parte din presă a şi luat banii. E unul din motivele plecării mele din Clubul Român de Presă. De ce să stau acolo cu nişte oameni care, de fapt, acceptau să primească bani de la stat, de la firme private şi, eventual, cu sarsanaua?

Rep.: Unde mai sînt intransigenţa lui C.T. Popescu, marile dezvăluiri ale lui S.R. Stănescu?

C.N.: Mai lăsaţi-mă cu intransigenţa asta! Mulţumesc frumos!

Rep.: Popescu, Nistorescu, Stănescu, ăştia-s greii acum!

C.N.: Avem în comun acest vapor pe care trăim, acesta numit România, şi acelaşi timp. Nu mă leagă nimic de ei, nu mai am nimic în comun cu ei. Nu pot fi solidar cu C.T. Popescu! Nu pot fi solidar cu S.R. Stănescu! Am destule motive! Nu vreau să ducem discuţia pe acest teren… vezi, Doamne, eu nu mai lucrez la nici un ziar şi am ceva cu ei! Doamne fereşte, să fie fericiţi, să facă cinci ziare, să joace cinci mii de partide de tenis şi să aibă cinci mii de onoruri. Nu mă preocupă asta!

Obiectivitatea presei

Rep.: Cît de obiectiv se scrie în presa noastră?

C.N.: În raport cu viaţa străzii, se scrie foarte corect. Nu se scrie corect şi onest pe probleme de fond. Cum să scrii despre subiecte serioase cînd tu eşti plătit să n-o faci?

Rep.: Îngrozitor! De ce se mai scrie?

C.N.: E şi o joacă pentru mulţi. De ce să le luăm unora plăcerea de a se da importanţi, de a încasa şi bani, de a beneficia de onoruri, de a prelua contracte, de a face cumpărări de la APAPS?

Cornel Nistorescu, care s-ar retrage din presă ca Stolo din politică doar ca să-i facă să plîngă pe patronii elveţieni de la Ringier

Rep.: Păi, cu o asemenea aparenţă de salvat, ziarele astea ar trebui să nu mai existe pe piaţă. Să le dea direct banul în cont şi asta-i tot.

C.N.: E un joc de aparenţă. Ca şi cu politicienii. Se joacă un teatru şi în spatele lui sînt alte interese, avantaje, beneficii. Care-i problema? Şi ei stau spate-n spate, ca să se protejeze, să se apere.

Cu televiziunea la shopping

Rep.: La ce-i ajută pe Păunești, Liviu Luci, Miculi să-şi cumpere televiziuni?

C.N.: Toţi cei care au televiziuni îşi iau fabrici, mii de hectare în Deltă, munţi… Aşa are forţă televiziunea! Este o armă de luptă pentru ceea ce îşi doresc. Ai văzut vreun sărac ce are televiziune?

Rep.: Îmi pare rău de Sârbu de la PRO TV…

C.N.: El a dus la performanţe demente!

Rep.: E simpatic, deschis la nou, rîzi cu el…

C.N.: Întrebaţi-i pe Năstase şi Geoană de Sârbu. Cu ei se înţelege.

Rep.: Cum aţi defini presa de acum?

C.N.: Nu aş vrea s-o definesc eu. Ar părea că am o nefericire. Eu nu am nici un resentiment.

Rep.: Care-i opţiunea mea acum, în condiţiile în care pot descoperi oricînd ceva suspect în spatele patronilor mei?

C.N.: O să şi descoperi. Soluţia este să luptăm pentru valori. Să nu luăm toate făcăturile ce ni se bagă pe gît drept valori. E lumea plină de făcături: de media, de VIP-uri, de business, de politicieni. Confuzia e totală. Parcă dintr-o pompă au ieşit pe ecrane. E ca şi cum ai scăpa o cuşcă de şoricei. Nu mai ştii ce este cu cine. Valorile clasice au trecut. În faţa cui să-mi scot pălăria? Afli că a ras juma' de Deltă.

Eugen ISTODOR

Brînză bună în ceafă de preşedinte

Pentru cei care-au închis deja revista noastră de acum două săptămîni, amintim că domnul Cristian Păvălucă este românul din Montréal care a atentat cu o bucată de brînză la gulerul greu încercat al lui Ion Iliescu. Dl Păvălucă este un mai vechi forumist de pe site-ul nostru, www.catavencu.ro, iar zilele trecute a revenit pentru a-şi lua felicitările celorlalţi forumişti şi pentru a da, în schimb, cîteva precizări despre felul în care şi-a pregătit acţiunea şi cum a găsit brînza cea mai potrivită pentru a o arunca spre marea brînză venită din România:

„M-am dus la una din cele mai renumite fromagerii (asta-i pentru Pruteanu) din Montréal şi i-am cerut patronului o brînză care «să pută; nu mă interesează gustul, dar să pută». Mi-a prezentat cîteva sorturi, dar nici una nu putea suficient, pe gustul meu. Am luat două sorturi: una se numea Limburger şi cealaltă nu-mi mai aduc aminte. Patronul m-a asigurat că nu miros fiindcă au stat la rece. Dar dacă le ţii la temperatura camerei... Le-am ţinut, miroseau, dar nu suficient, nu suficient pentru Iliescu, în orice caz. M-am dus la magazin a doua zi şi l-am întrebat pe patron: «N-ai, dom'le, ceva mai puturos?». Exasperat, s-a dus în spate şi a venit cu un calup de brînză cu pastă moale, pe jumătate consumat, evident nedestinat vînzării şi care-şi aştepta destinul istoric. Tot nu puţea cum aş fi vrut eu, dar n-am mai avut ce face, l-am luat, că nu mai era timp. Patronul m-a întrebat ce am de gînd să fac, i-am spus că vreau să antartez un politician, mi-a urat: «un bon mauvais coup» şi asta a fost. Neştiind cîtă importanţă i se va da bucăţii aceleia de brînză, nu l-am întrebat ce fel de brînză este. O să o fac săptămîna asta şi vă voi ţine la curent.“

Musca lui Zorro

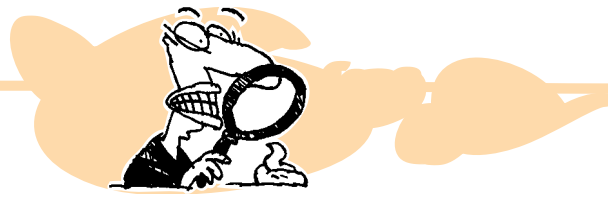

Cuvîntul care slătinește

La **Realitatea TV,** Cristoiu a spus despre ziarele PSD-ului că sînt de doi lei. Care or fi ziarele alea? Nu a trebuit să caut mult. Prima pagină a ziarului ***Național*** de luni este replica pe hîrtie a opiniei lui Adrian Năstase despre tot ce s-a întîmplat în weekend. Titlul: „Băsescu l-a mîncat de viu pe Stolojan". Năstase spusese doar că i-a luat gîtul. Titlurile mici: „Și-au lovit pe la spate liderul, conspirația murdară a unei grupări din PNL". Exact ideile cu care a venit Năstase în conferința de presă de duminică. Că ***Național*** a devenit ziarul PSD-ului, nu mai e nici un dubiu. Problema e: vine Năstase special în redacție ca să propună titluri și grafica primei pagini? Dă oare articole la rescris?

●

Îndepărtarea lui Cornel Nistorescu ar putea fi semnalul pentru o baie de sînge la ***Evenimentul zilei,*** dacă plecarea coincidea cu venirea megaeditorialistului Cristoiu. De ce? Cristoiu a avut și el admiratorii lui, împrăștiați ulterior prin toate părțile. Bogdan Tiberiu Iacob, de la ***Național,*** unul dintre cei care scriu ca să fie PSD-ul foarte mulțumit, a dedicat momentului două articole. În primul, marți, făcea istoria ***Evenimentului zilei*** și îl preamărea pe Cristoiu, elogiind vremurile de aur ale găinilor născătoare de pui vii, în care deviza era „Noi vă informăm, dvs. faceți ce doriți cu informația". Peste perioada Nistorescu trecea rapid, făcîndu-se că nu observă că de la găină se trecuse la informația de tipul „Năstase are atîtea și atîtea case, atîția bani și atîtea procente din țară". Marți, încă nu se știa mare lucru în afară de faptul că plecarea lui Nistorescu era sigură. De aceea, în articolul lui BTI se simțea un aer de „tăticu', ia-mă și pe mine la *Evenimentul,* dacă se poate pe o funcție mare". Miercuri, cînd în sfîrșit se aflase că Nistorescu pleacă, dar rămîne să scrie două editoriale pe coloană săptămînal și obținuse ca nici un membru al echipei redacționale să nu poată fi concediat (chestiuni care l-au ofensat pe Cristoiu), BTI își strigă durerea într-un alt articol: „Avînd responsabilitatea relansării ziarului, el (Cristoiu) are dreptul de a-și selecta echipa pe care o crede capabilă pentru acest lucru. Obligația de a lucra cu anumiți oameni este, să recunoaștem, incorectă". Acești anumiți oameni sînt cei datorită cărora marile tunuri ale PSD-ului au putut ajunge la cunoștința publicului. E incorect, dar eu mă bucur dacă Ion Cristoiu va rămîne în bibliotecă.

●

Adevărul a intrat într-un proces de modernizare a stilului. Marți, editorialul lui Titus Liviu Vulpe, pe prima pagină, conținea un pasaj sublim: „Altfel, ce le-ar mai rămîne bucureștenilor? Pula". Ulterior, autorul încerca să o dreagă, spunînd că e vorba de „Cel mai important centru economic din Croația". Dar nu-l mai credea nimeni.

●

Am observat că la ***Adevărul*** sînt la modă editorialiștii cu trei nume. Numai săptămîna asta am găsit 3. Popescu Titus Melania, Cristian Vergu Tudor, Vulpe Mandas Liviu. Na, că le-am încurcat! Melania Mandas Vergu, Titus Liviu Vulpe și Cristian Tudor Popescu. Dacă am trăi o epocă în care iar ar fi la modă să ne punem în coadă și locul unde ne-am născut, la ***Adevărul*** s-ar trece la un nivel superior. Ar suna interesant: Cristian Tudor Popescu-București, Titus Liviu Vulpe-București și Melania Mandas Vergu-București.

Alexandru VĂRZARU-Slatina

Aah, ce prost m-am combinat cu PSD-ul! Dacă rămîneam cu Alianța, acum, după retragerea lui Stolo, sigur eram cap de listă la funcţia de prim-ministru. Da' las' că şi Geoană e cam tras la faţă. Imposibil să nu fi răcit de cîteva ori nasol tot făcînd naveta la New York...

Dan Voiculescu, un politician care s-a apropiat de Năstase cu PUR-u'

Centrul Cultural din NY stă de șase luni cu *Ușa întredeschisă*

B.I.,Valcan C.					
Judt T.	Romania in fundul gramezii	R	Polirom	2002	18945
Kerim A.	Anecdote orientale si...	R	Europolis	2004	19459
Kerim A.	Preluati stafeta	R	Europolis	2003	19460
Leustean L.	Romania-Ungaria si tratatul de la Trianon	R	Polirom	2002	19004
Liiceanu G.	Usa intrezisa	R	Humanitas	2002	19228
Liiceanu G.	Declaratie de iubire	R	Humanitas	2001	19231
Maciuca B.	Balcic	R	Universala	2001	18824
Maior C.G.	Seminar, Dunarea	R,E	Enciclopedica	2002	18883
Malancioiu I.	A vorbi intr-un pustiu	R	Polirom	2002	18960
Malancioiu I.	Vina tragica	R	Polirom	2001	18967
Malita M.	Zece mii de culturi o singura civilizatie	R	Nemira	2001	18866
Mann Th.	Povestiri	R	RAO	2003	19195

Acum vreo cîteva luni, stăteam ca omul în capul viei și măsuram Internetul cu mouse-ul cînd am nimerit, ca din greșeală, peste site-ul bibliotecii Centrului Cultural din New York (www.roculture.net). Zic: ia să văd și eu ce mai împrumută românașul nostru rătăcit prin NY, cînd are chef să citească o literatură autohtonă. Intru și, acolo, printre lucrările celebrilor autori A. Năstase și I. Iliescu apărute la Editura RAO, apăreau și cîteva titluri stîlcite ale unor domni despre care se știe că nu sînt căzuți în limbă după cărțile celor dintîi. Prelipceanu scrisese *Omul recent,* iar Liiceanu *Ușa întredeschisă*. Am pus mîna pe tastură și i-am scris dnei Sanda Vișan, rugînd-o să vorbească cu tanti care introduce titlurile cărților pe site, fiindcă e păcat și s-ar putea interpreta. Mi-a promis că va face asta, dar iată, după atîta timp, am intrat din nou și am aflat cu aceeași surprindere că Liiceanu a scris *Ușa întrezisă*. Poate peste alte șase luni dna dactilografă va nimeri, în sfîrșit, și titlul corect, adică *Ușa interzisă*. Eu îi *doresc* succes!

Alin IONESCU

canalul
mass-midia năvodari

● Un ziarist aparent simpatic este Bogdan Ghiu, care și-a început cariera în televiziuni după ce a avut o rubrică despre posturile din România în *Dilema* (aia foarte veche), unde l-a remarcat Adrian Sârbu. Așa că l-a făcut pe Ghiu foarte tare în trustul PRO, pe o leafă bună de tot. După ce nu i-au ieșit socotelile prin contabilitatea de la Colegiul PRO, băiatul a tăiat-o la concurență, lăsînd în spate niște datorii neachitate. La care concurență? La Antena 1, unde, de asemenea, nu a făcut mulți purici, așa că s-a dus să-și ofere sfaturile la TVR, devenind consilierul lui Nicolau, cu care mai lucrase la Nemira. Nu se știe ce s-a întîmplat pe acolo, dar Bogdan Ghiu și-a mutat competențele și bagajele la postul Național TV, unde prestează ceva chiar și pe micul ecran cu foarte micul rating. Ei, cine îl cunoaște pe Ghiu nu-i mai dă mult timp nici aici. Așa că, probabil, Ghiu nu știe acum unde să meargă: la Realitatea TV sau la Dan Diaconescu?!

● Cea mai bună dovadă a faptului că jurnalismul adevărat (nu comenzile politice teleghidate) fac audiență în dauna așa-zisului comercial TV am găsit-o în audiențele Realității TV în timpul emisiunilor lui Turcescu, cînd marile televiziuni au luat bătaie la scor pe sloturile de informație. Cert este că trăim într-un control sud-american al informației, care are ca justificare mincinoasa explicație: „asta cere publicul".

Zețarul Ivan

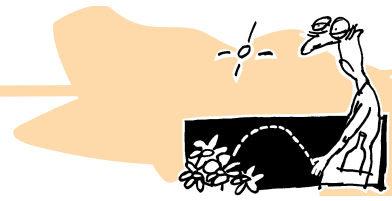

România.
Mici fragmente de neant.

Globalizarea-n bucate

Am înțeles în acest concediu că globalizarea nu este așa, chiar o vorbă în vînt. Globalizarea este un lucru frumos care există. Cum spunea și Ion Iliescu, globalizarea înseamnă întreaga diversitate inter-națională (observați cratima) care ține de ea, cu rădăcini adînci în coordonatele spațiului geografic, economic și cultural. Ca să vă dau un exemplu: am trecut prin Bulgaria, unde mi-a venit să fac pipi, am ajuns la un WC turcesc și am plătit fix o bancnotă de 10.000 de lei.

Abstinențe motivate

La mine în bloc se petrec lucruri care îmi dau speranță. De pildă, generația care se apucase de droguri în clasa a doua s-a lăsat în clasa a cincea. Cum suma viciilor se zice că e egală întotdeauna, mă întreb de ce s-au apucat acuma.

Droguţu' de el

Cum ziceam, e acest băiat de clasa a cincea care s-a lăsat de droguri. Bravo lui! Din timpurile trecute, a rămas totuși cu obiceiul inofensiv al fumatului. Pînă aici, toate bune. Am aflat recent că știe să facă multe chestii: știe să facă „cascada", adică poate să scoată pe nas o curbă de fum pe care îl înghite și îl expiră din nou și mai știe să scrie VIO în aer cu fumul pe care îl expiră. La anul, probabil o să ajungă să scrie o propoziție.

China cea de taină

Marțea trecută, în curtea clădirii unde se află redacția noastră, comunitatea chinezilor din București a organizat o petrecere. Din cauza copacilor nu s-a văzut clar ce s-a folosit: ori instalație de karaoke, ori lăutari chinezi. Doaaamne, ce a fost aici, ce cîntări au tras! Cînd romanțe chinezești, cînd muzică ușoară, cînd muzică patriotică chinezească, care îți făcea frică. Cel mai interesant e că aveau și șlagăre europene, în variantă chinezească. Pentru o melodie, am stat mult să ne gîndim în redacție: să fi fost „Let it be" de Beatles sau „November rain" a lu' Guns 'N' Roses?

Trăsni-v-ar în NATO!

În metrou, două cupluri așezate pe scaune față în față, ele cu permanent în cap, ei cu șosete albe asortate la pantofii negri, își povestesc în gura mare, hlizindu-se, un episod din *Trăsniți în NATO*. Părerea mea e că cei de pe bancheta dinspre peron erau finii, iar ceilalți erau nașii lor de cununie. Și fiindcă finii nu avuseseră bani să-și invite nașii la ei acasă și să-i omenească cu mîncare, băutură și țigări, îi invitaseră la ei în vagonul de metrou. Au coborît, probabil, la Unirii să fumeze o țigară, la Universitate să bea apă de la țîșnitoare și la Victoriei să mănînce o merdenea.

Etos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Cu boierul la jupuit în Valea Călugărească

Jupuit de gabor

Eram patru la masă: trei pastrame și un pachet uriaș cu cartofi prăjiți de la McDonald's. Ne unea un Ottonel nefiltrat. Spre bancheta aia de povești s-a înfipt un gabor cu blană 100% plastic. „Boierule! E ultima! Naturală! La juma' de preț!" Gaborul recunoscuse singurul boier de la masă, era Ioan Nicolau, nepot al lui Fotescu de la Valea Călugărească, cel cu 14 hectare de vie pînă în '49. În 2004, 1 octombrie, boierul, la Sărbătoarea vinului, își petrecea vinerea de post cu cartofi prăjiți. „Boierule! Vine turnat!" Și boierul de colo: „Vreau maro!". Gaborul vine cu o maroană și începe gluma. De la trei cinci sute se lasă la unu cinci sute. Pastramele rîd, boierul scoate banii și gaborul face pas de horă cu ei în mînă. Pastramele sar din amorțeală și sar pe gabor. Gaborul dă banii înapoi și trage un blestem. Pastramele aud: „I-am dat de rușine. Cuvîntul e cuvînt."

Jupuit de țărani

Boierul venise, la Valea Călugărească, de 1 octombrie cu un gînd Merlot și cu unul Riesling. Merlot, dar nostalgic: „Omule, vezi, sus acolo, după Institutul acesta de Viticultură? Alea sînt hectarele mele! De acolo de sus au venit ursitoarele mele și mi-au zis: «Vei fi calculat, sărac și vei avea mult umor». E, uite, meseria mea a fost să fac jocuri logice toată viața, dar tot comuniștii și pesediștii au dat lovitura cu jocul ăsta: boier privind cu jind la via lui." Rieslingul, dar limpede: „Năstase o să ia aici la Institut. El o să cumpere Valea Călugărească." Boierul se ia după muncitorii de la viile Institutului: „Năstase a luat Tohaniul! Luca de la Petrom a luat Seciul! Dacă ia Năstase, o să fie ca acolo: el nu muncește, o să oprească o felie pentru Institut, pentru cercetare, păstrează utilajele și restul dă la oameni. Dă la boierul ăsta. E bătrîn. Boieru' vinde la noi."

Jupuit de politician

În poarta Sărbătorii vinului apare Theodor Meleșcanu, azi cap de listă PNL-PD la Prahova. Începuse ziua cu un must la organizația Prahova. De ce nu a dat pămînturile? „Și eu am fost în Guvern, dar nu la putere. A fi la putere înseamnă să fii reprezentantul unui partid care are majoritatea să decidă. Eu am fost în guvernul la putere." În poarta Sărbătorii vinului apare Dan Mircea Popescu, azi ministrul Muncii. „Cum nu am dat înapoi viile… întrebați oamenii!" Boierul Nicolau vine alene: „14 hectare, dom' ministru! Cîștigate în instanțele dumneavoastră! Nimic nu mi-ați dat!". Ministrul se strecoară în mulțime, salută pe toată lumea scos din amorțeală. Tot cu boierul în poarta Sărbătorii îl întîmpinăm și pe prefectul de Prahova. Patru ani de zile, instituția lui a împiedicat sentința evidentă: boierului, pămîntul înapoi. Georgică Diaconu pune pieptul în față și își zburlește mustața, de ochii presei: „Sigur, se rezolvă, vino mata luni, la ora 10."

Ce aude via boierului

„Vinul creează punți trainice și durabile între oameni. Pentru trei zile, Valea Călugărească va fi regina viticolă a României." Deci, nu viile lui Matac, de profesie boier, ale lui Negoiescu, de profesie idem, ale lui Fotescu, ibidem. „Dacă permiteți o scurtă traducere pentru oaspeții străini: Dă ciambăr of industri and comers prahova uișuz iou uelcom to dă first edișon of dă uian festivăl Valea Călugărească! Ai hăop to hev a speșiăl fiiling on dă Valea Călugărească tudăi!"

Prefectul ia și el cuvîntul: „Domnilor miniștri, domnilor diplomați, domnule primar, stimați cetățeni, este o bucurie deosebită pentru mine să ne întîlnim azi în această formulă, într-o formulă binecuvîntată de Dumnezeu…" Și cînd zice Dumnezeu, lui Georgică Diaconu i se taie microfonul. Căzuse curentul. Georgică continuă: „Soarele ne rîde"… și dă înainte din mîini.

Înainte a luat-o cu tot PSD-ul. Înainte spre casa boierului Barbu Negoiescu. La un mic protocol cu pastramă și șpriț.

Eugen ISTODOR

Lucrător pe moşia Nicolau plîngîndu-se boierului că în anii comunismului nu li s-a mai pus botniţă înainte să culeagă via, ci cătuşe după

Boierul Nicolau încercînd să-şi recapete cele 14 hectare de vie de la ciocoii pesedişti

În Cîineni, latră primarul la prostituate

Primarul Cîinenilor din Vîlcea, Niculiță Fetelea, are: 11 copii, 7 fete, 4 băieți, 50 de ani, o femeie, icoana vieții lui, și o obsesie: să umble în parcările turcești din Robești și Valea Oii după prostituate. De aceea, zilnic, Niculiță Fetelea umblă cu o ditamai inima, mare. Liberal din născare, el crede că femeia e bună și la altceva. Și trece la vorbe de le înmoaie pe purtătoarele sexului slab. Mai de gura lui, mai de instrumentele jandarmilor, Fetelea și fetele au început să aibă un limbaj comun. Sînt ele elegante. Sînt iremediabile. Sînt atrăgătoare. Dar pentru asta plătesc scump: încasează lecții de morală de la Fetelea. „Le învăț ce e bine și ce e rău, că sînt fete tinere, de 16 ani. De astea îmi pare rău, că alea bătrîne, de cînd le-am tot vorbit și moralizat, au ajuns peștoaicele ăstora micile. Ce pot eu să fac? E rîia asta pe comuna mea… am satisfacția că două fete de astea au devenit la casele lor, deci nu mi-am răcit gura de pomană. Dacă aș fi PSD, poate aș avea alte instrumente împotriva lor, dar așa, din Opoziție, ce să fac?" Dar Fetelea nu trebuie să dispere: o parte din morala sa PNL-PD a ajuns la fetele din parcările turcești. Ele au alegeri în fiecare seară și un singur cuvînt se urcă spre cer, din trupurile unite ale cabinelor de TIR-uri: Ah, DAAAA! DAAAA! Acum DAAAA! Ghinionul este că turcii sînt cu mîna pe ștampilă.

Reporterre-à-terre

Cînd le-am
văzut pe fetişoarele alea de
pe şosea, mi s-a făcut şi milă.
Săracele, cu ţîţişoarele goale şi numai în
chiloţei, cre' că s-a şi chiaunit de la frig. Că
tot îmi zicea întruna: „O sută de mii, tataie,
scurtu'". Nu mă supăr că-mi zic „tataie",
dar degeaba tot încerc să le explic
că pe mine nu mă cheamă
Scurtu.

Fotodocument: Primarul Niculiţă Fetelea din Cîineni, un om de treabă care, pe lîngă cei 11 copii făcuţi cu sfînta nevastă, le-a luat în grijă şi pe fetiţele de la parcările de păgîni tirişti din circumscripţie

Bursa şpăgilor

O şpagă în pronunţare

Românilor nu le stă deloc în caracter să ia şpagă. Problema este că există români care sînt dependenţi de obişnuinţa de a da şpagă. Şi cui să le-o dea dacă nu tocmai românilor, celorlalţi, cărora, altfel, nici prin gînd nu le-ar trece să ia şpagă?! Iată şi un caz desprins parcă din realitate. O firmă de lichidare şi valorificare de active are tot interesul ca instanţa să pronunţe cît mai rapid un faliment. Cum, teoretic, există şi riscul ca instanţa să nu pronunţe falimentul mult dorit de firma lichidatoare, cîteva măsuri de precauţie din partea lichidatorului sînt absolut necesare. Ceea ce se întîmplă mai departe este banal. Lichidatorul se duce frumos la cea mai comercială secţie a Tribunalului, vorbeşte frumos cu un judecător sau cu o judecătoare (mai degrabă cu o judecătoare), aranjează o întîlnire, aranjează un faliment, mai aranjează un faliment şi aşa mai departe. Judecătoarea este mulţumită, căci nu primeşti în fiecare zi o atenţie de cîteva zeci de mii de dolari (50.000? 70.000?), un mizilic pentru un lichidator serios.

Marii lichidatornici

Institutul Cultural Român transformă ceaţa din Londra în abur mioritic

La deschiderea Institutului Cultural Român din Londra, autorităţile noastre au făcut tot ce-au putut ca să nu lase lumea invitată cu ochii în soare. Şi tot ce-au putut face în acest scop a fost să deturneze ochii lumii de la frumuseţile oferite de soare, din ceruri, spre pereţii Institutului, de care a fost atîrnată o expoziţie de pictură. Dar credeţi c-au fost atîrnate aşa, orice picturi, ale unui necunoscut bunăoară, care să lase Londra într-o ceaţă şi mai mare decît cea în care o găsise? Nicicum: s-au expus tablourile lui Zamfir Dumitrescu, umilul slujbaş al guvernului, intrat pe scena politică cu un rol de mare senzaţie: acela de a căra un tablou pe lîngă eroul principal din guvernul Adrian Năstase.

Van Goghule, probleme, mă?

Mafia din proiectări şi construcţii e gata să lovească la vîrf:

Atentat la viaţa lui Adrian Năstase?

La începutul anilor '70, în Arad a avut loc o tragedie colectivă. Un bloc din zona stadionului UTA s-a rupt în două şi o jumătate s-a prăbuşit în timpul nopţii, ucigînd mai multe persoane. S-au făcut anchete şi au fost găsiţi vinovaţi constructorul şi proiectantul, dar şi cei care au dat aprobări pentru construirea acelui imobil pe o fostă groapă de gunoi. Pornind de la această întîmplare tragică, îl rugăm pe proprietarul din strada Zambaccian să dea în judecată de pe acum pe netrebnicii care au dat aprobare să se construiască un bloc pe o fostă groapă de gunoi!

Ciocoii vechi şi gunoi

Cei patru consuli sînt trei: Lucaci şi Lukacsi

Pe consulul nostru general de la Los Angeles îl cheamă Claudiu Lucaci. Pentru prieteni, „consulul general Claudiu Lucaci". Iar pentru apropiaţi, „consulul general Claudiu Lucaci, fost purtător de cuvînt al guvernului Adrian Năstase". Pentru vameşi însă, consulul nostru general la Los Angeles este „Claudiu Lukacsi". Aşa-l cheamă în acte pe consulul nostru general Claudiu Lucaci, lăudat să-i fie numele, că nu avem nimic împotriva lui. Deşi nu înţelegem nici ce sens are această dublă identitate, în afară de faptul că la vamă dă bine să nu fii român, iar la Consulat dă bine să fii – aşa, ca să existe o minimă justificare la faptul că nu faci nimic.

Consula-n coaste

Fum e, fum e, soro, fum e

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Fumătorii se împart în 3: activi, pasivi și Daniel Goace, care e nefumător activ, în sensul că nu fumează, dar îmi cere țigări în fiecare zi, că merg după o masă sau la un pahar de ceva. Ce n-au reușit Iliescu, Năstase, Bin Laden și nici măcar Nicoleta Luciu au reușit, iată, țigările: ne-au împărțit redacția în tabere. În tabăra celor care fumează și în tabăra celor care fumează de la alții – iar între ele, tabăra „Ioan T. Morar", ale cărui haine fumează fără discriminare și de la unii, și de la ceilalți. Fumători recenți, fumători vechi, fani înrăiți și nostalgici ai lui „BT la munte și la mare", nefumători convinși sau simpli nefumători de ocazie – indiferent de religie, rasă, sex și diagnostic, am votat: e bine sau nu e bine că se fumează în redacție?

DA

Ștefan AGOPIAN

„Gudronul din fumul de țigară conține benzopiren, substanță puternic cancerigenă. La bărbat, fumatul determină dereglarea funcției sexuale pînă la impotență. Fumul determină îmbolnăvirea inimii și a vaselor de sînge, facilitează apariția infarctului miocardic, aterosclerozei, hipertensiunii arteriale. Fumatul determină apariția cancerului laringian și cancerului gastric..." Numai că toate aceste mici neajunsuri pălesc în fața plăcerii produse de o țigară, după o masă bună, la o cafea și un coniac. Ce să mai zic de prima țigară, fumată dimineața pe closet, direct pe stomacul gol?

Alexandru DUȚU

Dom'le, eu am fumat un pachet de țigări ca să fac votul ăsta. Deci în loc să votez dacă se fumează, eu fumez dacă se votează.

E foarte bine, așadar, că se fumează, fiindcă e foarte rău să vrei să fumezi și să n-ai ce, e și mai rău să vrei să fumezi și să n-ai unde și e cel mai rău să vrei să fumezi și să nu ai de ce.

Dragoș VASILE

E bine să se fumeze în redacția *Academiei Cațavencu*, mai ales după retragerea lui Stolojan. Eu sînt convins că vom fuma mai mult cu Băsescu. Și de băut vom bea mai mult în redacție, e clar – nu știu de ce, dar Trăienică îmi inspiră mai multă încredere ca fumător, mai multă poftă de viață. Aș merge chiar mai departe cu acest raționament (sper să nu mi-o ia în nume de rău și Biju & domnul Vulpe, managerul nostru) și opinez că, în compania lui Băsescu, ne vom distra mai mult și poate că unii dintre noi vor fute mai mult în redacție, dacă nu vă supărați.

Alexandru VĂRZARU

Deși nu fumez, eu cu fumul stau bine. Nu mă deranjează să se fumeze în redacție. Dimpotrivă, aerul din redacție mă deranjează, mai precis aerul condiționat. Cancerul de plămîni e un pericol foarte îndepărtat, însă cancerele de măsea, ureche, cap, gît și amigdale care sînt pe cale să mi se declanșeze mă enervează mult mai mult.

Dragoș MUȘAT

Eu sînt nefumător pasiv, deci eu nu fumez pasiv cel puțin cîteva pachete de aer pe zi de la nefumătorii din jurul meu, ceea ce îmi provoacă următoarele tulburări psihice: îmi crește erecția. Deci aș sugera ca fiecare nefumător să nu fumeze decît în dreptul lui, așa cum și eu promit că voi fuma numai în dreptul biroului meu, mai exact, în dreptul țigării mele și, mai exact, voi fuma numai în dreptul fumului meu.

Alin IONESCU

Mda, adică da. Ar fi groaznic dacă ar trebui să ne adunăm cu toții pe trotuar în fața redacției și să ne înghesuim pe scrumiera aia mică. Plus că țigara trasă în picioare e ca mîncatul pe burtă, n-are nici un farmec. Mă gîndesc cu milă la fraierii ăia de americani care se-nghesuie în fața zgîrie-norilor să pufăie o lulea după ce le-au curs balele o juma de oră cît au coborît de la etajul 325. Deși, cum s-a dovedit la 11 septembrie, fumatul poate să te scape de atentate. Însă la noi, în caz de cutremur, e mai sănătos să fumăm în birou.

Daniel GOACE

Da, sînt de acord, și vorbesc aici în calitate de nefumător. Nu știu dacă dumneavoastră cunoașteți acest aspect, însă în redacția *Academiei Cațavencu* lucrează oameni civilizați, cu maniere, care cunosc principiul acela celebru pe care l-a zis nu mai știu cine, dar care mi-a plăcut mie: „Este interzis să interzici". Cum ar fi ca mîine să vină cineva la noi să ne interzică să rîgîim în redacție, să ne interzică să tragem pîrțuri, să înjurăm, să scuipăm pe jos cojile de semințe sau să ne interzică să rîdem ca proștii la vreo glumă de-a lui Mușat?

Iulian TĂNASE

Nu-mi place să mănînc. Nu sînt alcoolic. Nu-mi place să mă uit la televizor. Mie îmi place să fumez. Cei mai buni prieteni ai mei sînt fumători. Sînt mîndru că sînt fumător. Mă bucur că m-am apucat de fumat pentru că fata pe care o iubeam eu (în urmă cu vreo șase-șapte ani) era fumătoare. Mi se filfîie că fumatul dăunează grav sănătății. A trăi doar pentru a fi sănătos mi se pare la fel de indecent ca a fi sănătos doar pentru a trăi o zi, două, în plus. În plus față de ce, în plus față de cine? Vorba proverbului: decît sănătos la oraș, mai bine fumător fruntaș. Și apoi, fumătorii mi se par mult mai simpatici decît nefumătorii. Mai mult decît atît, fumătorii mi se par niște sfinți.

Simona TACHE

E bine, fiindcă după cît de deasă e pîcla, îți dai seama dacă e meci sau ședință. Azi, de exemplu, a jucat o echipă de care am mai auzit, Ste…, Stu…, Sti…, Sto…, îmi cer scuze, nu mai țin minte exact numele, dar intuiția îmi susură că e echipă românească, după cît de gros era fumul și după cît de tare țipau băieții. Am observat că cel mai tare se bucură sau se enervează cînd intră mingea într-un fel de plasă ca aia pe care ți-o pune în cap la coafor ca să țină părul, dar mult mai mare. Hai, Dinamo! România, Ganea! Hai, Mutu!

Cătălin MATEI

Conform unui studiu recent, efectele fumatului cîtorva pachete de țigări pe zi pot fi combătute prin consumul a cîteva sute de grame de ceapă zilnic. Consumați ceapă cu încredere, iar bolile cauzate de tutun vor dispărea ca un fum, ca un coșmar, ca un vis uitat. (Ofertă specială: în perioada 10-20 octombrie, doar la sediul redacției din Regina Elisabeta 7-9, veți putea achiziționa la un preț promoțional pungi de ceapă antinicotinică cal. I mondială la 483.500 lei/kilogramul. Cereți cu Cipri. ceapa_este_buna_pentru_noi@yahoo.com).

NU

Carmen MORAR

Nu sînt de acord cu fumatul la comun, pentru că soțul meu vine acasă de la redacție, într-un spațiu de nefumători, cu hainele duhnind a fum. Trebuie să le țin o zi întreagă pe balcon, la aer, înainte de a le pune la spălat. Stimați colegi ai soțului meu, dacă tot am intrat în dialog, voi ce detergent folosiți ca să iasă împuțiciunea aia de fum din haine?

David MORAR

Deci, bine v-am regăsit. Îmi place la VOT, poate de aia o să mă și duc anul acesta să votez (am împlinit, mîine, 18 ani!). Să revenim. Ca urmare a proveniență dintr-o familie nefumătoare, eu nu suport țigările. Nu îmi place cînd fumează lumea. Nu sînt de acord cu delimitarea, la restaurant, a celor două categorii, fumători și nefumători. De parcă fumul știe că tre' să zboare doar pînă la o masă și atît… Ca să închei, nu sînt de acord că fumați și, așa cum le zic și colegilor mei, zilnic, „Fumatul dăunează grav sănătății celor din jur". Dar, pe de altă parte, faceți ce vreți! Numai să nu mai fumați spre tata, că îmi miros și mie hainele de la cuierul comun.

Ioan T. MORAR

Nu sînt de acord și anunț pe această cale toate instituțiile naționale și internaționale care se ocupă cu discriminarea că nu-mi sînt respectate drepturile de minoritate nefumătoare în redacție! Și chiar dacă, să zicem, s-ar separa sala de consiliu cu fumătorii într-o parte și nefumătorii în altă parte, nu ar fi o soluție. Ca să citez și eu un exemplu dat de alții, ar fi ca și cum ai împărți o piscină în două, într-o parte ar fi pentru pișăcioși, în alta, pentru nepișăcioși. Ați intra, ca nepișăcios, în piscină?

Eugen ISTODOR

NUUU

Operaţiunea „Telefoane otrăvite“ se întoarce

Domnu' reporter, cum să vă explic: m-au sunat unii, cică de la IRSOP, să mă-ntrebe cu cine votez. „PNL-PD“, le-am zis sincer. „Aha – spun dînşii – deci PNL minus PD zice calculele noastre că face PSD plus PUR“. M-am prins imediat şi, ca să-i încurc, i-am întrebat: „Dar PNL-PD de împărţit cu PSD+PUR, totul la pătrat, vă rog, spuneţi-mi cît face?“. Au închis pe loc şi m-au sunat abia după o săptămînă: „Domniţă, nu ştim. Da' ca să n-avem probleme cu domnu' colonel, vă recomandăm să votaţi cu Adrian Năstase!“.

Fotodocument: Monica Buşoiu din Berceni, o femeie curată care nu se lasă păcălită de telefoanele murdare

Mulţumim din inimă IRSOP-ului Bondrea că-n apropierea realegerilor din noiembrie se face util şi dă telefoane otrăvite cetăţenilor. Amintind de stilul elegant, de manivelă, adoptat de Mitrea în '96, IRSOP-ul face sondaj telefonic într-un fel plin de profesionalism, intrînd cu gura şi picioarele în opţiunile viitorilor alegători.

Cititoarea noastră Monica Bușoiu, din cartierul Berceni, ne semnalează că lunea trecută, pe cînd încălzea mîncarea copilului său, s-a trezit cu următoarea conversaţie pe telefon:

„– De la IRSOP sîntem, facem un sondaj de opinie privind intenţia dumneavoastră de vot. Veţi merge la vot? – Da. – Cu cine veţi vota? – Cu PNL-PD. – Există vreo şansă să votaţi cu PSD? – Nu. – Chiar nici o şansă? – Nu. – Chiar nici o posibilitate? – Nu. – De ce?“.

Dragi cititori, de veţi fi chestionaţi precum Monica Bușoiu, spuneţi-le că votaţi cu PSD-ul ca să le daţi speranţe. Manipulaţi-i! După care aranjaţi-i la vot!

Eugen ISTODOR

Aceeaşi primărie cu altă caroserie

Lume, lume, s-a inventat în România şi este marcă înregistrată. În satul Furtişeni din Vaslui, dacă ai ceva treabă pe la primărie şi nu poţi s-ajungi, nu e nici o problemă: vine primăria la tine. Primarul ia comanda pe mobil, se suie în primărie, trîntește portiera şi merge cu hîrtia la om acasă. Se opreşte-n poarta ţăranului, îi dă cu băţul la purtător, cinsteşte ceva dacă e cazul şi-apoi se-aruncă din nou la volanul primăriei, al cărei sediu se află pe scaunul stînga faţă al spaţioasei sale Dacii 1310, proprietate personală. Mai se nimereşte să-i facă cineva cu mîna să-l ia în audienţă pînă unde-şi are porumbul şi-atunci primarul nostru îl invită amabil pe petiţionar să stea pe locul mortului, servindu-l atent cu o cafeluţă din termosul pregătit de doamna primar. Seara, parchează primăria în faţa casei, îşi încuie documentele şi registrele în portbagaj şi se duce obosit la ciorba nevestei, culcîndu-se apoi liniştit şi visînd că va veni o vreme cînd va putea merge şi el cu maşina la serviciu.

Volanul de porumb

Primarul Onţanu merită un doi cu indulgenţă

Neculai Onţanu, primarul repetent de mandat la sectorul 2 al Capitalei, a trimis, în semn de adînc omagiu şi prinos de recunoştinţă, un fax şcolilor din sectorul său. Textul faxului, pe care vă invităm să-l citiţi mai sus, e o dovadă vie că Onţanu a fost un elev eminent, olimpic probabil la materia socialism ştiinţific, secţiunea propagandă de partid.

Cheresteaua fără nume

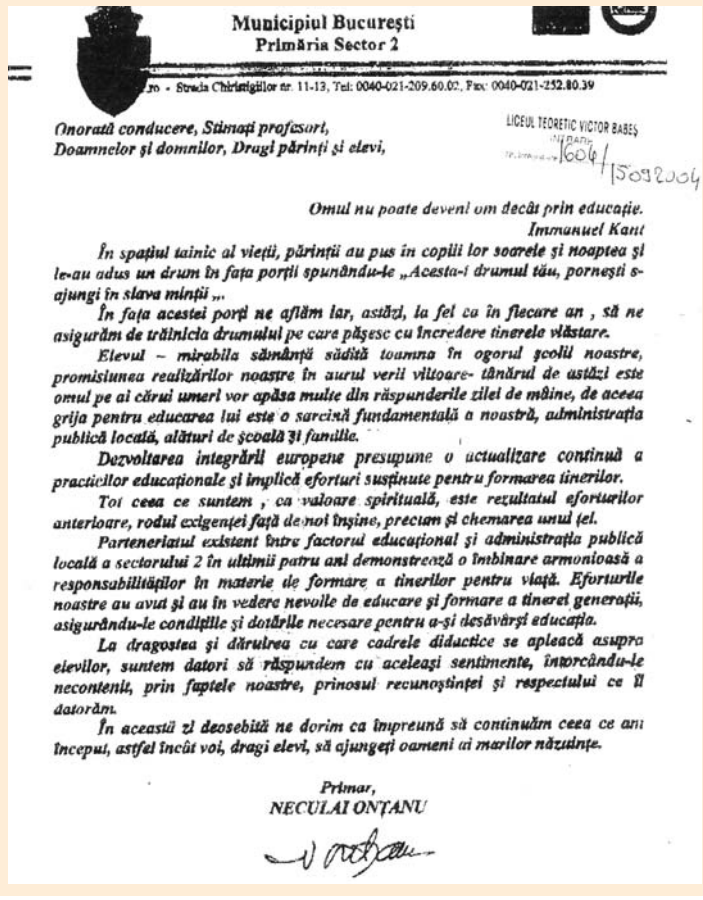

Municipiul Bucureşti
Primăria Sector 2

...ro - Strada Christigiilor nr. 11-13, Tel: 0040-021-209.60.00, Fax: 0040-021-252.80.39

LICEUL TEORETIC VICTOR BABEŞ
1604/15.09.2004

Onorată conducere, Stimaţi profesori,
Doamnelor şi domnilor, Dragi părinţi şi elevi,

Omul nu poate deveni om decât prin educaţie.
Immanuel Kant

În spaţiul tainic al vieţii, părinţii au pus în copiii lor soarele şi noaptea şi le-au adus un drum în faţa porţii spunându-le „Acesta-i drumul tău, porneşti s-ajungi în slava minţii „.

În faţa acestei porţi ne aflăm iar, astăzi, la fel ca în fiecare an , să ne asigurăm de trăinicia drumului pe care păşesc cu încredere tinerele vlăstare.

Elevul – mirabila sămânţă sădită toamna în ogorul şcolii noastre, promisiunea realizărilor noastre în aurul verii viitoare- tânărul de astăzi este omul pe ai cărui umeri vor apăsa multe din răspunderile zilei de mâine, de aceea grija pentru educarea lui este o sarcină fundamentală a noastră, administraţia publică locală, alături de şcoală şi familie.

Dezvoltarea integrării europene presupune o actualizare continuă a practicilor educaţionale şi implică eforturi susţinute pentru formarea tinerilor.

Toi ceea ce suntem , ca valoare spirituală, este rezultatul eforturilor anterioare, rodul exigenţei faţă de noi înşine, preciam şi chemarea unui ţel.

Parteneriatul existent între factorul educaţional şi administraţia publică locală a sectorului 2 în ultimii patru ani demonstrează o îmbinare armonioasă a responsabilităţilor în materie de formare a tinerilor pentru viaţă. Eforturile noastre au avut şi au în vedere nevoile de educare şi formare a tinerei generaţii, asigurându-le condiţiile şi dotările necesare pentru a-şi desăvârşi educaţia.

La dragostea şi dăruirea cu care cadrele didactice se apleacă asupra elevilor, suntem datori să răspundem cu aceleaşi sentimente, întorcându-le necontenit, prin faptele noastre, prinosul recunoştinţei şi respectului ce îl datorăm.

În această zi deosebită ne dorim ca împreună să continuăm ceea ce am început, astfel încât voi, dragi elevi, să ajungeţi oameni ai marilor năzuinţe.

Primar,
NECULAI ONŢANU

Anacronica TV

În guru presei

În urmă cu vreo cinci ani, cînd pleca să facă matinalul Antenei 1, în loc să se urce în autobuzul 335 care ducea la sediul Voiculescului de pe șoseaua București-Ploiești, Mircea Badea a luat autobuzul 311 care l-a dus, din contră, în Pache PROTVpopescu. După cum știți, Teo s-a făcut mare, e la casa ei, ba chiar are și Copii Minune pe care-i protejează la sînul ei, respectiv, cînd nu-s cuminți, la sînul Nicoletei Luciu. Mircea, în schimb, s-a întors la Antenă. El bate în fiecare noapte la porțile Voiculescului cu o emisiune de revista presei și pînă acum nu s-a găsit nimeni care să-l bage și altundeva decît în direct. Emisiunea lui se numește *În gura presei,* iar realizatorul Mircea este, după cum o cere situația: avizat finanțist, specialist bancar, analist politic, comentator sportiv, expert în domeniul medical, critic de artă, mare matematician, mic întreprinzător, karatist-șef, șofer profesionist etc. Probabil că Mircea urmărește din nou postul de realizator de matinal la Antenă, iar asta e singura lui șansă: să se ascundă într-o noapte sub masă, în timpul reclamelor, ca să-l prindă dimineața acolo, în studio.

Oreste in peace

Respirația proastă

Publicitatea mentolului a consacrat o frază atotconvingătoare. Practic, nu trece o zi fără să aud că: „Nu știi niciodată cînd ai nevoie de o respirație proaspătă...". Numai cînd aud: „Nu știi niciodată...", mă gîndesc la moarte, la destin, la univers și la ceapă. Pe de altă parte, cred că există în lume o mafie a copywriterilor care privesc sistematic respirația proaspătă ca pe un atu de moment, ca pe un as pe care îl scoți din mînecă doar la ocazii speciale. Pe vremuri, respirația proaspătă era o parte integrantă a unei imagini de om sănătos, însă ceva s-a schimbat. Sînt convins că acest trend va influența pe creativii de la alte departamente, astfel încît să avem parte doar de sloganuri de genul: „Nu știi niciodată cînd ai nevoie să nu-ți sară păduchii în farfurie", „Nu știi niciodată cînd ai nevoie să nu puți a transpirație" sau, pur și simplu, „Nu știi niciodată cînd ai nevoie de șosete curate".

Cătălin MATEI

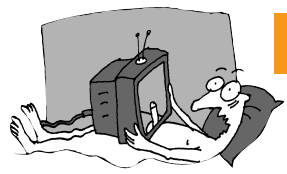

Trampa și ecranul

★ Întrebat fiind despre activitatea sa din prezent, geniul Costi Ioniță, acest doctor care crede că stetoscopul e lumina aia intermitentă din discotecă, a declarat: „În prezent lucrez la o față nouă". Mă gîndesc că deja Costi a ajuns la un nivel la care singurul său rival, ca creator, este Divinitatea. Și cred că de-asta și-a luat și BMW, să fie mai șmecher din start.

★ Am înțeles de la cineva care s-a uitat că, în telenovela românească de la Acasă TV, pe Oana Zăvoranu o bufnește rîsul chiar și atunci cînd mimează actul sexual. Cred că o s-o bată Pepe acasă, că acasă mimează cu mai puțin umor.

★ Spre deosebire de colegul de mai sus, care a auzit de la alții, eu m-am sacrificat și m-am uitat la prima telenovelă românească de pe Acasă TV. N-am plîns deloc, deși am avut toată bunăvoința. Aș fi vrut să-mi smulg niște păr din cap, să urlu să-mi bată vecinii în țeavă, să mă sune mama, dar nimic. Doar niște replici ale Torei Vasilescu îngăimate din aducere aminte. Felicitări canapelei din living, care avea o piele foarte întinsă pe față. Oricum, cel mai bine a jucat mobila aia a sponsorilor.

★ La Acasă TV am urmărit cu interes o emisiune prezentată de Oana Zăvoranu în care erau discutate și analizate pe toate părțile viețile actorilor de telenovele. Dacă a fost bine că actorul A s-a îndrăgostit în viața reală de actrița C și așa mai departe. Sînt curios unde se va ajunge cu prostiile astea. Vom asista cumva la nașterea unei noi secte a telespectatoarelor de telenovele, numită *Martorii lui Mauriție?*

★ În timpul emisiunii lui Cristian Tabără despre donjuanismul politic, am remarcat o muscă bîzîind prin studio. Eu zic că a venit vremea ca Piedone să dea cu niște Dero prin frigiderul lui Busu.

★ Atît am auzit din emisiunea *Academia mămicilor:* „Iată-ne mai însărcinate decît la ultima noastră întîlnire". Așa am descoperit gradele de comparație pentru „însărcinată", chiar dacă sînt bărbat: „însărcinată" – 1-3 luni, „mai însărcinată" – 3-5 luni, „foarte însărcinată" – 5-8 luni și „cea mai însărcinată" – 9 luni. Aștept s-o văd în direct, fără perdele, și pe cea „în acest moment însărcinată".

★ Teo a spus despre telenovela românească: „Cel mai frumos film din România cu cei mai frumoși oameni din România". Eu cred că Teo nu a mai ieșit de mult din studio, unde nu-i vede decît pe Adrian Devito și compania.

★ Am văzut că sînt la modă reclamele cu mașini visate. Într-una, unui tip îi iese noaptea din cap o mașină care îi sparge dușumeaua. Ce vreau să întreb: dacă totuși am și eu, ca omul, într-o noapte niște vise erotice nevinovate, e posibil să mă trezesc dimineața cu o tigaie-n cap și cu nevastă-mea alergînd-o prin casă pe Nicole Kidman goală?

★ De astă-vară, de cînd îi tot chinuie talentul pe ăia da la B1 TV și ne dau cu *Dan-dan-aua*-n televizor, n-am văzut o asemenea demonstrație de talent. Un băiat lălăia pe lîngă butoaiele alea din parc, dar nu așa, oricum, ci agățat într-un ștreang. Gîjîia, săracul, să moară de-atîta trăire și nu era nimeni să-l dea jos din frînghie. Probabil că așa se încălzește vocea mai nou la artiști. În loc să bei un ou crud înainte de concert, stai atîrnat cîteva minute într-un ștreang și faci vocalize. E păcat să se generalizeze metoda, căci mă gîndesc la săraca dnă Nicolesco, care s-ar putea accidenta grav la vocalize.

★ De la Realitatea TV am aflat că bătrînele care beau alcool o dată sau de două ori pe zi au memoria mult mai bună. Cel puțin, cică așa susțin niște cercetători din Texas. Noi le dăm dreptate, dar întrebăm: ce folos că babele care vor vota în noiembrie își vor aminti toate necazurile pe care le-au avut în ultimii ani, dacă vor veni la urne bete și tot cu ai lu' Văcăroiu vor simpatiza?

★ M-am uitat pe Explorer, la emisiunea *Cum să spargi un miliard.* Un miliard de lire sterline, mai exact. Acolo, ni s-a oferit perspectiva achiziționării unei lopățele din aur pentru curățat rahații de cîine. Dacă aș avea miliardul, eu aș prefera să-mi iau un ciobănesc mioritic care se cacă aur pe lopățele banale, de 50 de mii de lei.

★ „Vrei manele pe telefonul tău mobil? Sună la numărul cutare!" – așa se zice într-o reclamă care se difuzează noaptea. Mare șmecherie! Eu, dacă vreau manele, e suficient să sun la vecinul de deasupra. Sau să crăp un pic geamul.

★ Din nou am căzut, după miezul nopții, pe cîteva clipuri din acelea, fără perdeluță, unde apar niște duduci despuiate care momesc sexul tare să le sune ori să le dea un semeseu, ceea ce noi n-am priceput. Înțelegem, dacă suni la numărul cutare, 89.89 etc., eventual îți răspunde una că vai, ce faci, sînt fierbinte, una-alta; dar cînd trimiți mesaj scris pe mobil, ce se întîmplă? Îți răspunde fata cu pricina, tot prin SMS? „sint petronela sint infocata mam pregatit pt tine iubitule hai vino sa_ti impartasesc fanteziile mele 0.7 USD min fara TVA de ce nu vii iubitule".

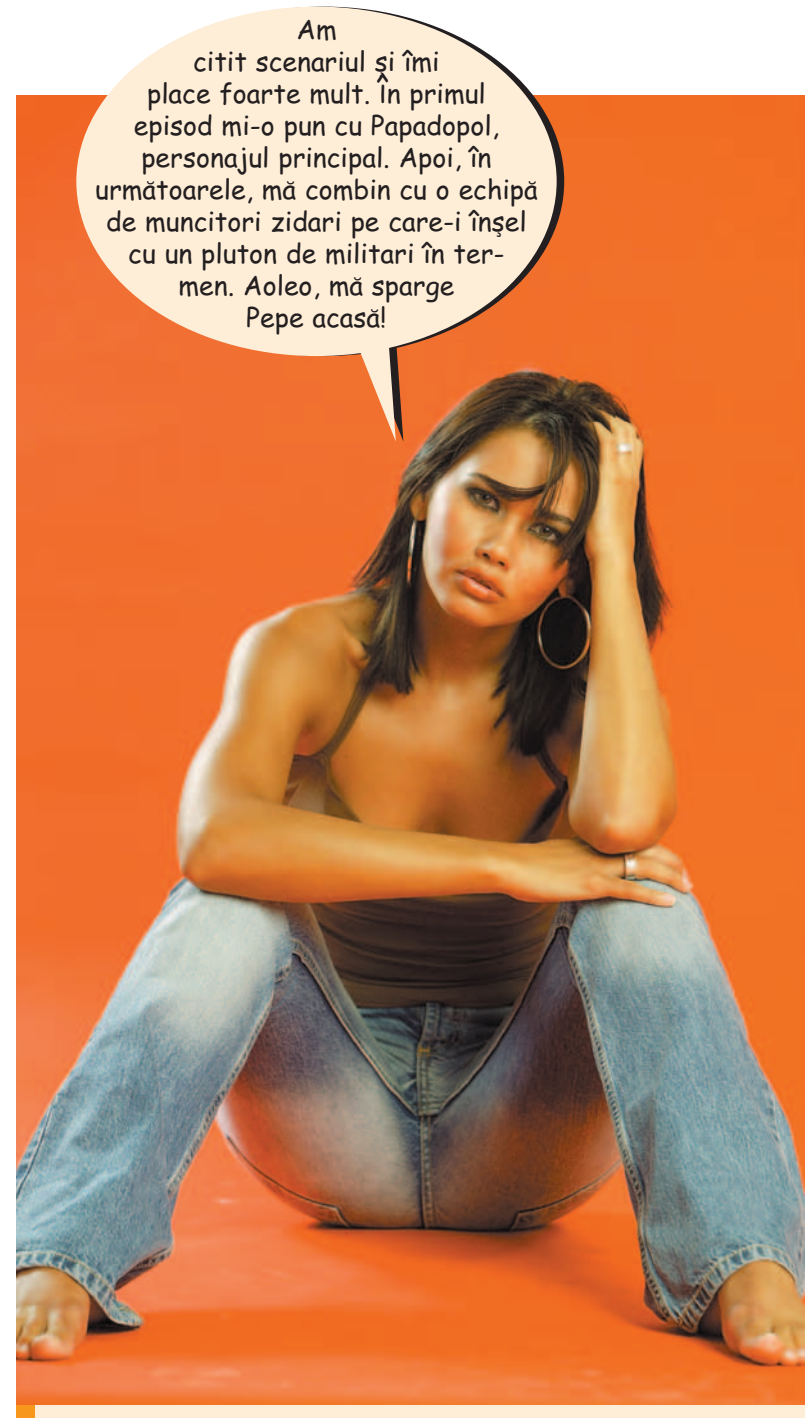
Am
citit scenariul și îmi
place foarte mult. În primul
episod mi-o pun cu Papadopol,
personajul principal. Apoi, în
următoarele, mă combin cu o echipă
de muncitori zidari pe care-i înșel
cu un pluton de militari în ter-
men. Aoleo, mă sparge
Pepe acasă!

Oana Zăvoranu, vedeta telenovelei *Numai iubirea,* în care se pot vedea diverse faze fierbinți, numai iubirea nu

★ Doi urși, unul de la Mîrșa, celălalt de la Sibiu, au fost prezentați pe posturile TV cu calificativele „Dăunător. Violent. De lichidat!", după ce s-au plimbat și ei puțin pe străzile celor două localități. Bănuim că bietele animale sînt defăimate pe posturile controlate de PSD în funcție de ce mai vrea Năstase să vîneze. Așteptăm știri ca: „Sute de marmote au atacat cu sălbăticie mai mulți săteni", „O haită de iepuri deosebit de violenți a furat benzină din conductă și i-a bătut pe paznici" sau „Un cerb bețiv și-a omorît concubina cu toporul!".

★ În ultimul spot publicitar din seria cu marmotele, una le îndeamnă pe celelalte: „Haideți, fetelor!". Am dedus că toate marmotele alea sînt de sex feminin, iar în hala de producție e o veselie cam cum e într-o secție de la APACA atunci cînd apare marmotul ciocolatiu din fruntea statului.

Tupeu 2004

Alienația PUR + PSD

Ce?!
A zis Năstase că Băsescu mi-a luat mie gîtul? În primul rînd că Băsescu nu avea atîta putere. Și chiar dacă avea, vin și vă-ntreb: care gît?

În privința lui Petre Roman Iliescu s-a convins: e un om pe care îl dai pe geam afară cu minerii iar el îți intră pe ușă cu Forța Democrată

Geniul nepereche Dan Voiculescu vrea să înlocuiască Taxa pe Valoarea Adăugată cu *Taxa pe Tulburarea Armoniei*, propunere a Ministerului Prostiei. Vă dați seama ce-ar face aliatul lui Voiculescu, Năstase, dac-ar avea pe mînă *Ministerul Achiziției și Prelucrării Informației* al genialului ăsta mic de la PUR? Probabil c-ar face repede și Ministerul Disprețului și Aroganței și, împreună cu Secretariatul de stat pentru Banii lui Ceaușescu, Alianța PURPLUSPSD ar pune bazele Curții Naționale Pentru Trăirea Clipei la Televizor, Singura Voastră Bucurie. Iar singura sursă de informații a poporului ar fi știrile sportive, în cadrul Secretariatului de stat pentru Aflarea Așa și Așa a Adevărului. De asemenea, Ministerul pentru Felația cu Parlamentul va asigura fluxul de legi către Legislativ al Alianței PUR+PSD, iar Departamentul Gargară Multă, Democrație Puțină va continua să dea comunicate către țară, în cadrul programului guvernamental de urgență „E Bine, E Foarte Bine“. Să vedem cine a derapat pe strada Tupeului săptămîna trecută:

Tupeu specific 2004 (3 puncte): **Guvernul Adrian Năstase.** La așa guvern, așa politică: statul va acorda 225 de miliarde disponibilizaților de la SIDEX, exact acum, cînd la *Tucă Show*, *Radio România Profundă Actualități* și *Știrile sportive* începe campania electorală. Al naibii patronul Mittal, și-a cumpărat o garsonelă în centrul Londrei cu tot atît cît a dat pe SIDEX și numai termopanele la garsonieră l-au costat cît producția SIDEX pe trei ani, însă tot Guvernul vine să-i plătească patronului indian disponibilizările. Adică Mittal își pune apometre din argint la Londra, iar noi, ăștia care votăm ca proștii la București și Clopotiva, îi plătim de la buget pe oțelariștii ăia de la SIDEX ca să voteze cu PSD-ul. Maitreyi, să nu te prind prin Galați, că te tai!

Măgăreu 2004 (2 puncte): **Guvernul – cui? – României, normal!** Trezit din somn pe năuceală pe la 12 ziua, Guvernului i s-a părut că ar vrea să fie, la mahmureală, și mai democratic! Și, în loc să-și dea două palme în oglindă, Guvernul PSD se apucă să ajute societatea civilă. Și, adică: îi mai cumpără două costume lui Blănculescu – care avea un ONG cam dezbrăcat („Asociația Evaluatorilor din România“!!), îi face plinul de benzină și îi reglează avansul Dorinei Mihăilescu („Casa NATO“ – normal că lui Năstase i-au dat lacrimile cînd a auzit de Casă), la AGVPS s-au dat terenuri în valoare de 700.000 de euro, iar prințul Năstase și-a mai dat un sediu pe Kiseleff (la „Fundația Europeană Titulescu“ unde Adi, acest Titlu-lescu bolnav după premii, este președinte de onoare).

Tîmpeu 2004 (1 punct): **Petre Roman.** Pentru cei mai tineri dintre cititori, P. Roman nu este un obiect. El este un fost prim-ministru, care a încercat să pară cel mai reușit Stolojan pe care l-a dat după Revoluție Guvernul României. Astăzi, Petre Roman este un politician de OTV. Ieri s-a aliat cu Dinel Staicu, astăzi vrea să se întoarcă la matcă: la țîța lui Iliescu, pe care îl înjura că l-a dat jos de la Palatul Victoria. Băi Roman, rușine: nu te-am votat și ne-ai mințit!

Bursucul drastic

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1.	Ion Iliescu	37 puncte
2.	Adrian Năstase	22 puncte
3.	PSD	16 puncte

Ia-ți, mireasă, ziua bună, de la tată, de la sumă

Nici n-a strigat nașu' mare de trei ori la dînsul, că Mihai Tănăsescu de la Finanțe a și venit cu o nouă și genială idee: să impoziteze românului și darul primit la nuntă. Bucurie mai mare ca asta nici că se putea pomeni pentru bieții noștri cetățeni, care, vorba aia, n-a mîncat, n-a băut de cînd e PSD-ul la guvernare și Tănăsescu la Finanțe. Sare sarmaua-n gît de atîta bucurie, spumegă potroaca de entuziasm că Tănăsescu a reușit să doboare un record al taxelor aberante care dura de pe vremea taxei de scaun a lui Remeș. Întrebarea care se pune e ce se întîmplă cu suta de mii lipită pe frunte la lăutari, adică ce procent din ea trebuie să vărsăm la stat sau să-i lipim lui Tănăsescu pe ceafă (că frunte, bag seama gîndindu-mă la luciditatea noii taxe, nu cred că are prea multă). De asemenea, sîntem nelămuriți cît mai ia statul din răscumpărarea primită de cei ce fură mireasa – ca să nu mai zicem o altă taxă pe care o așteptăm cu sufletul la gură și mîna pe viagră: taxa pe cearșaful arătat poporului în zori. Se impozitează și ăsta, sau îl trecem pe investiții și-l deducem din impozitul pe zestre? Și mai avem o mică curiozitate: ce se întîmplă la nunțile nășite de personaje ca frații Micula? Cumva se reeșalonează datoriile pe dar?

Nunțu Cămătaru

Unde merge o cerere, se pune de-o mafie

Către redactorul Cațavencu

„Cetățenii satului Buzeni-Botoșani vin în pragul disperării în scris, datorită promisiunilor făcute la fiecare alegere – trage la urgență linie telefonică! Fiindcă ne uităm cu jind la cablu tras de urgență pesediștilor locali. E frumos, nu avem ce zice! De la Abator pînă la Casa Bălan, de pe la deal la vale! Prin sat, pe sub nasurile noastre. Conducerea Romtelecomului care ne trimite la plimbare fiind lipsiți de valută foarte pretinsă de conducerea instituției. Conducerea Romtelecom și baronii care și-au pus cu valută compromit pe domnul Năstase Adrian în fața a 1000 de votanți lipsiți de comunicație cu pompierii, salvarea, spitalul, poliția. Izolați de restul lumii nu putem anunța poliția că sîntem furați zilnic la curci, la porci, la cîmp, dar și de către baroni, ca de exemplu: Ionescu, Prisacă, Bălan Victor, celula de bază a lui PSD din comună. În ce sens? Că nu ne-au dat pămînturile, că ne fură gardurile cu tot cu stîlpi. Știe și băiețelul nostru Octavian al lui Cozmâncă din Talpa, ajuns mare la Capitală, care a promis că-l alegem."

Cetățenii satului Buzeni

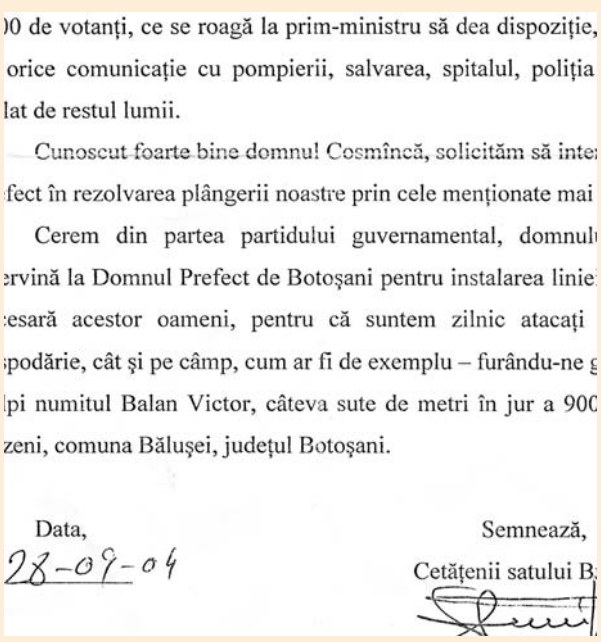

)0 de votanți, ce se roagă la prim-ministru să dea dispoziție,
orice comunicație cu pompierii, salvarea, spitalul, poliția
lat de restul lumii.

Cunoscut foarte bine domnu! Cosmîncă, solicităm să inte
fect în rezolvarea plîngerii noastre prin cele menționate mai

Cerem din partea partidului guvernamental, domnul
ervină la Domnul Prefect de Botoșani pentru instalarea linie
esară acestor oameni, pentru că suntem zilnic atacați
spodărie, cât și pe câmp, cum ar fi de exemplu – furându-ne g
pi numitul Balan Victor, câteva sute de metri în jur a 900
zeni, comuna Bălușei, județul Botoșani.

Data, 28-09-04

Semnează, Cetățenii satului B

pt. autenticitate,
Eugen ISTODOR

Ruxăndrica lu' Săraru trece cam des hotaru'

Ruxandra Săraru este o fată care ar sacrifica totul pentru slujbă. Bunăoară, pentru slujba ei la Radio Șeuleanu Actualități, Ruxandra Săraru își sacrifică din ce în ce mai des week-end-ul. Exemplele sacrificiului pot începe cu exemplul week-end-ului sacrificat de Ruxandra acum un timp la Paris, unde a fost trimisă de același Radio Șeuleanu Banalități să ia un interviu, normal, unui deputat italian! Și pot continua cu week-end-ul trecut, pe care biata fată și l-a sacrificat pentru a merge pe banii lui Radio Șeuleanu Enormități în Israel, să însoțească Teatrul Național al tăticului Dinu Săraru într-un turneu. Așa mai zic și eu femeie independentă și originală: trăiește pe picioarele, pe proptelele lui tăticu' și pe buzunarele plătitorilor de taxă radio-TV.

Dinu Nesăraru

Ce căuta nemțeanul în PSD

Săptămîna trecută, Adrian Năstase a vizitat și Piatra Neamț. Oficial, în vizită de lucru. Neoficial 1: în campanie electorală. Neoficial 2: pentru a salva ce se mai poate. Și are și de ce: i se încaieră baronii locali și tot felul de mizerii interne de-ale PSD-ului s-au scurs către oamenii simpli, chestiune care riscă să îi deștepte, ceea ce e grav. Despre ce e vorba? Pentru că a ieșit pe loc neeligibil la alegerile preliminare, baronul local Iulian Țocu a dat drumul în presă unor informații despre prefectul Ioan Munteanu, ieșit pe locul întîi. Nu e muncă de investigație mai bună decît pîra reciprocă. Păi, ar fi putut afla vreodată cineva că Primăria (pe vremea cînd era a PSD-ului) a scos un teren de cîteva sute de metri pătrați în cartierul Dărmănești din domeniul public și l-a introdus în domeniul privat pentru a fi vîndut sau schimbat? Imediat, mătușa actualului prefect a solicitat (și a obținut să schimbe) o suprafață de teren din comuna Gîrcina cu terenul din capitala de județ. Iar primăria, curtenitoare cu femeile bătrîne, i l-a dat. Ca să vedeți tărășenia naibii, exact pe terenul ista a vrut OMV-ul să facă o benzinărie și l-a cumpărat ulterior de la mătușică cu aproape 10 miliarde de lei. La ora actuală, prefectul Munteanu a ieșit pe locul întîi la alegerile interne ale PSD-ului și pozează în cel mai cinstit și mai sărac dintre politicienii locali. Noi, să fim în locul nemțenilor, parcă nu ne-am încurca cu el, din moment ce a trăit cu mătușici așa bogate și șmechere.

Țocu' mic!

Povestea Porcului (VII)

La Cenaclul „Flacăra", Păunescu dădea tonul, iar turcii dădeau tronul

S-a întîmplat vara, în 1985. Ignatul era departe și nimic nu părea să amenințe șoriciul personajului nostru. Nimic altceva în afară de grosimea lui. Soarele pălea în amurg și muștele se retrăgeau agale de prin cotețe spre rahați mai primitori. Era sîmbătă, era final de Cenaclu „Flacăra" într-un orășel din județul Constanța. Totul era atît de frumos, că se-nțelegeau între ele nu doar omnivorele cu ierbivorele și cu carnivorele, ci și naționalitățile noastre conlocuitoare. Dacă nu ne credeți, vă poftim să vedeți ce a consemnat la cîteva zile revista de propagandă a manifestării: „Printre miile de spectatori entuziaști, am observat și un turc bătrîn, pe care l-am întrebat ce părere are despre Cenaclul „Flacăra". Răspunsul a fost **«Benim bok Cenaclul „Flacăra"!»**. Iată deci că mesajul nostru ajunge la inimile întregului popor, indiferent de vîrstă sau naționalitate conlocuitoare, ceea ce demonstrează" bla-bla.

La cîteva ore de la punerea tirajului pe tarabe, tot județul Constanța se ținea cu mîinile de burtă și de dos de atîta rîs. Pentru că bătrînul declarase un lucru pe care redactorul nu s-a ostenit să-l înțeleagă, adică, într-o traducere liberă și fără prea multe sforțări: **„Cenaclul «Flacăra» mănîncă căcat!"**. Ce să-i faci, omul nu se mai putuse ține și scăpase marele și moțatul adevăr. Și unde mai pui că spusese lucrul ăsta nu numai în revistă, ci și pe scenă, unde fusese urcat de alaiul de slugi al lui Păunescu. În numărul următor, la subsolul paginii în care era relatat un nou succes al Cenaclului, apărea în chenar o notă semnată A.P., ce suna cam așa: „Incidentul de săptămîna trecută a făcut ca majoritatea membrilor Cenaclului să ceară excluderea orașului din viitoarele noastre turnee; cumpănind însă lucrurile, am ajuns la concluzia că nu putem pedepsi un oraș întreg pentru afirmațiile unui bătrîn decrepit, senil, drept pentru care vom continua să" bla-bla. Așa că Cenaclul s-a reîntors peste o vreme în Mangalia, spre bucuria celor care, neprinzînd loc în picioare, se așezau pe vine.

Mens slana
in corpore sano

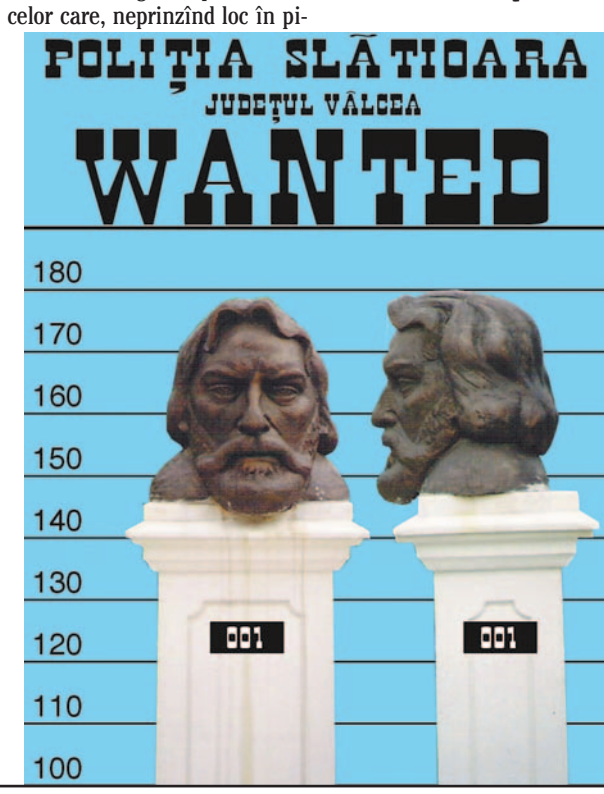

De ce a ieșit Maria de pe listele electorale și din grațiile Danei

Consiliul de Integritate Morală din PSD a dat zilele trecute încă o tură cu mătura prin listele electorale și a scos afară cîteva nume mărunte care-au dat și ele un pic cu grebla. Mai bine zis, care-au dat cu grebla, dar nu îndeajuns cît să determine Consiliul de Integritate Morală să renunțe la mătură și să pună mîna pe un înălbitor. Printre aceste nume am văzut-o și pe baroana locală Maria Schutz, clasată pe locul doi pe listele pentru Senat din Dolj. Nu știm prin ce strâchini o fi călcat în ultimul timp Maria Schutz, dar ce e sigur este că acum cîteva luni se cam călca pe ceștile de cafea cu doamna Dana N. Care doamnă Dana N. îi ghicea în cafele diverse lucruri interesante. Iar cel mai interesant lucru dintre cele interesante era acela că, împreună, cele două doamne vor prospera în afaceri. Așa a ajuns Maria Schutz să dețină, fără s-o coste mai nimic, fel și fel de IAS-uri, serele de la Codlea și tarlalele piscicole de la Dunăreni *(foto)*, unde pînă și peștii cei mai muți își șoptesc între ei numele doamnei care stă în spatele achizițiilor baroanei de Dolj. Noi credem că Maria Schutz a ieșit de pe liste în urma neînțelegerilor cu doamna Dana N. Care-or fi neînțelegerile astea nu știm să spunem, dar presupunem că s-or fi certat pe lucruri mărunte, ca femeile, de la niște miliarde și o juma' de Oltenie.

Codlea Răutu

Sport, mișcare, sănătate, că-i mai bună decît toate

Guvernul Adrian Năstase se laudă într-o campanie TV cu 'jde săli de sport inaugurate de același Guvern Năstase. Clipul ne prezintă un cetățean care ar fi putut deveni mare sportiv dacă ar fi avut sală de la nenea Adrian. Ne-am amintit de cîteva materiale vizionate mai demult, despre niște asemenea săli de sport amenajate în pripă, să iasă la număr, săli cu tavane gata de prăbușire. Așadar, ne-am gîndit la bietul băiat din clipurile lui Năstase, că tot răul e spre bine: poate n-a ajuns el mare sportiv, dar măcar trăiește!

Sala-bala, portocala

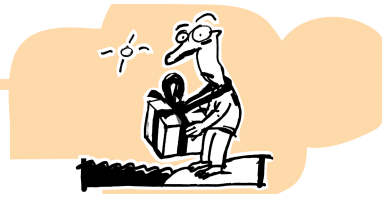

miliția spirituală

Cum se reflecta Ceaușescu în oglinda ideologică a lui Năstase (I)

Nici un dictator nu dă drepturi la popor

Am înălţat această statuie pentru a demonstra cetăţenilor că, aşa cum eu n-am fost Doamnă de Fier, nici Mircea Geoană nu va fi un prim-ministru de paie.

Adrian Năstase dezvelind statuia gonflabilă a viitorului prim-ministru Mircea Geoană care, în ciuda aerului occidental pompat în el, nu reușește să-și țină coloana dreaptă

Dacă Ceaușescu ar fi fost faraon și ar fi fost înmormîntat, conform obiceiului faraonesc, împreună cu caii și cu lingăii, societatea de acum ar fi fost mai uscată, mai curată. Unul dintre cei luați de val, călare pe cal, ar fi fost Năstase. Adrian Năstase nu știu cîte case. Care, exact în '89, pe vremea asta, publica, în *Revista română de Studii Internaționale* (anul XXIII, septembrie-octombrie), un articol-studiu intitulat „Suveranitatea și drepturile omului", două subiecte dragi dictatorului de atunci, primul, ca sarea-n bucate, al doilea, ca sarea-n ochi. „Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, «trebuie să se pornească în toate împrejurările de la adevărul că principiul suveranității este universal valabil și același pentru toate statele, indiferent de mărime sau de orînduirea lor socială, că el nu poate fi conceput decît într-un singur sens și în nici un caz nu poate fi aplicat sau interpretat în mod diferit față de o țară sau alta»" – zice Adrian Năstase, citînd Geniul Carpaților, cu două-trei luni înainte de a-și pierde Ceaușescu suveranitatea fugind de pe CC. Cît privește drepturile omului, ia să vedeți ce scrie Adrian cu mînuța lui: „...drepturile omului reprezintă *drepturi cu conținut variabil*, conținutul lui concret definindu-se în *spațiul național* în funcție de matricea elementelor obiective date (nivel de dezvoltare economico-socială, resurse materiale, structuri politice) și de cea a elementelor subiective (tradiții, valori, modele de dezvoltare etc.). Pentru cei care nu ați citit cu atenție pînă acum, rezumăm: Năstase susține că suveranitatea e sfîntă (mai vorbește în articol și de neamestecul în treburile interne) și, pe de altă parte, că drepturile omului, hm, nu sînt universale, blabla, ba că matricea, ba că tradițiile, ba că subiectivitatea. Așa credea Ceaușescu, din moment ce-și lua dreptul de a ne lua drepturile!

Stîngu-n drepturile omului

Suveranul pontif l-a primit pe suveranul poncif Iliescu

Papa l-a avut recent în vizită pe Ion Iliescu, tot un fel de popă, dar de inimă roșie. Gîndind că suveranul pontif îl avusese oaspete, cu cîteva zile înainte, și pe activistul PCR Aurelian Bondrea, explicația ar fi una singură: sănătatea Papei e atît de șubredă, că nu mai vede cu cine se întîlnește, iar șmecherii de la protocol l-au scos la pozat asemeni unui dog german pe plajă la Mamaia. Mîine-poimîine ăștia sînt în stare să-i aducă și vreo stripteuză și să-i spună că e Maica Tereza înviată. Se zvonește că o manevră similară a încercat și Văcăroiu, numai că Papa s-a prins atunci cînd l-a pus să sufle.

CatoLică Sămădăul

poliția presei

Mintea unora stă la bloc cu verdeață

În *Libertatea* din 4 octombrie, pe pagina 2, anunțînd retragerea lui Stolo din cursa prezidențială și plecarea acestuia la Frankfurt, ziariștii lui pește prăjit bagă un scurt comentariu extrem de rafinat: „Stolojan a plecat spre Frankfurt, *«într-un loc cu verdeață»* (s.m.) unde să se odinească...". Oare e o glumiță subliminală sau băieții chiar nu știu unde e locul ăla „cu verdeață" despre care scriu? Puțin probabil, din moment ce vorbesc despre el cu ghilimele. În cazul ăsta, zău că nu le doresc ca dl Halpert să-i trimită pe glumeții ăștia, la vară, în concediu pe un țărm însorit „unde nu este durere, nici întristare, nici suspin". Mai bine să stea aici, la muncă, printre noi, deși nu pare să le placă.

Alin IONESCU

Cheia de a fura pădurea

Drumul dinspre Cheia de Prahova spre civilizație este presărat cu minunate intenții. Localnicii ridică din pământ pădurea spre un înalt grad de civilizație, transportînd-o la casele lor cu căruța, căruțul și automobilul. De ce să stea pădurea în picioare atîta timp? De ce să facă varice bradul? De ce să se îngroape în noroi preaînaltul stejar? Această pădure are nevoie de căldura unui cămin omenesc. E lăudabilă intenția localnicilor de a scoate la plimbare acest sector al creației naturii. Numai așa trece pădurea prin noi experiențe. Păi, pînă cînd să tot îmbătrînească între viscole și tunete? Pînă cînd cuvintele Ocolului Silvic Prahova să rămînă fără acoperire: „Ca pădurile unei țări să poată prospera, ele au înainte de toate nevoie de căldura și de roua inimii omenești".

Eugen ISTODOR

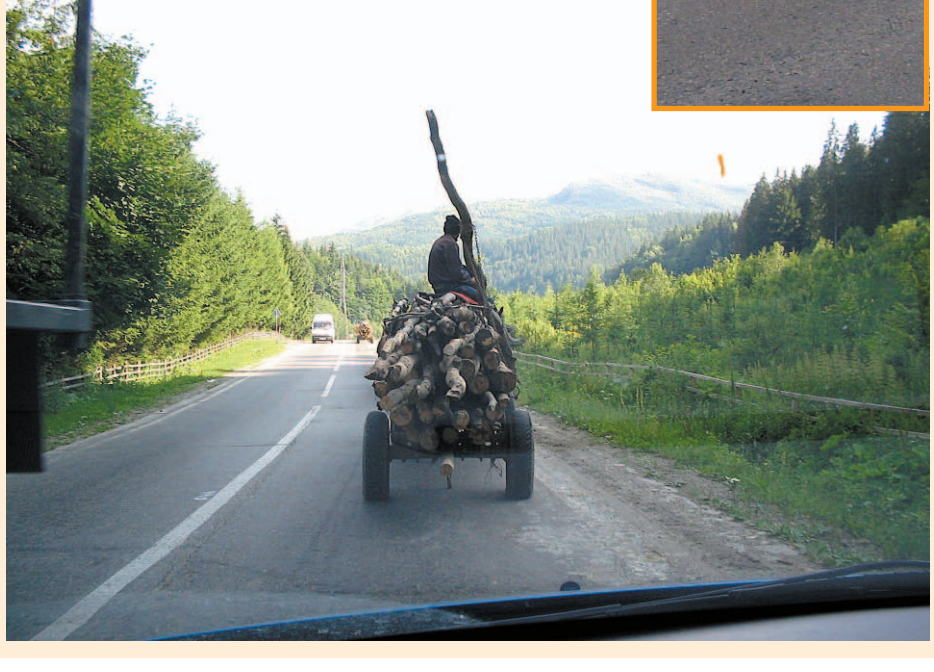

cu mîinile curat-murdare

Parcul Prisaca s-a dărîmat, A venit Plești și l-a luat

Fostul primar al sectorului 3 din București, pesedistul Eugen Pleșca, era un om căruia îi plăceau soarele, oamenii bronzați, aerul zăpușitor și, cine știe, poate chiar cancerul de piele. De aceea, omul a vrut să facă din sectorul lui cartierul cel mai însorit al Capitalei, respectiv cu cea mai puțină umbră. Această opțiune personală a decis soarta unui parc de aproape 27.000 de metri pătrați, numit Prisaca Dornei. Acum 30 de ani, cînd Titanul începea să se ridice, lîngă fosta betonieră Ecaterina Teodoroiu a apărut o zonă verde, cu multă vegetație, copaci și alei, care avea rolul de a mai absorbi praful. Deși a fost un parc toată ziua, ghinionul acestei zone e că nu a fost înregistrat niciodată ca atare. Sub Pleșca, însă, parcului i-a sunat ceasul. În loc să fie înregistrat ca parc și salvat, pentru că exista o mică posibilitate ca alegerile să le cîștige alții, anul acesta a fost parcelat repede-repede. Firește, a încăput pe mîna unor proprietari care l-au vîndut rapid printr-o societate imobiliară agreată de Pleșca (Credo AMG Imobiliare) și, de două săptămîni, la Comisia de Avizare Tehnică a Capitalei au început să vină primii tipi bazați care vor să construiască vile în parc. Să fi vrut, Pleșca ar fi putut să dea teren oricui pe locul unde se afla fosta betonieră, teren acum pustiu. Sigur, era mai greu, pentru că ar fi fost de muncă pentru Primărie. Sau nu ar fi fost profitabil pentru Pleșca.

Ecologică Contra

Loc de retrocedat cu capul

Ana Pauker și cu Dej au băgat spaima-n burgheji,

Iar Iliescu și Năstase i-au lăsat fără case

Pe strada Barbu Delavrancea, la numărul 49, a locuit Ana Pauker. Avînd în vedere vîrsta ta, cititorule, probabil că nu ai cunoscut-o. Dar poți să-ți închipui, pentru o mai bună lămurire, o Dana Năstase de zeci de ori mai arogantă, mai parșivă, mai lacomă, care a fost în stare să nenorocească mii de familii prin ideile sale demente, impuse nu soțului ei, ci colegilor de partid. Care nici nu s-a gîndit să cumpere cu 11.000 de dolari un teren care valorează 600.000 de dolari ca să-și facă pe el casă. Ci a confiscat de-a dreptul, pentru ea, o casă din București cu tot ce avea în interior. Iar pe proprietarul respectivei case, profesorul universitar Nicolae Deleanu, pentru că s-a zbătut și i-a construit tocmai ei, fără să știe, un palat, l-a răsplătit băgîndu-l în pușcărie. Iar apoi, pe fiii lui rămași pe drumuri i-a amenințat cu moartea și i-a forțat să doneze statului casa. Așa odioasă cum era, totuși Ana Pauker nu a îndrăznit niciodată să se considere proprietara casei. În schimb, urmașii ei, din partidul Danei Năstase, au făcut-o. Deși a fost revendicat în instanță de proprietarii în drept, o parte de imobil a trecut de la stat în proprietatea generalului Vasile Ionel, lacheul regimului fesenisto-pesedist.

Pe strada Barbu Delavrancea, la numărul 49, comunismul a pălit în fața pesedismului.

Alexandru CĂUTIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

descopery

Bucureștii de dinainte de vremea lui Pazvante

Pietonii nici nu bănuiesc că drumurile în pantă ușoară ale Capitalei sunt malurile Dâmboviței de acum câteva mii de ani. S-o luăm, bunăoară, pe Știrbei Vodă, înspre Ateneul Român. Strada Berzei coboară vizibil, înspre Calea Plevnei. Strada Schitu Măgureanu se apleacă ușor, pe lângă Cișmigiu, înspre Bulevardul Elisabeta. Ca să intri în Grădina Cișmigiu, din dreptul străzilor Puțul cu Plopi sau Spiru Haret – care coboară și ele, din General Berthelot – trebuie să folosești o sumedenie de trepte. Pe stânga, Izvorul Eminescu este locul cel mai vizibil al malului străvechi al Dâmboviței. Un alt mal, și mai vechi, se conturează pe traseul străzii G-ral Berthelot, Piața Palatului și Calea Victoriei. Ca să traversezi de la clădirea Senatului înspre blocul Turn, trebuie să țopăi ca o vrabie, pe treptele de lângă Biserica Kretzulescu. Din dreptul Casei Armatei, Bulevardul Elisabeta coboară vesel înspre „Cireșica". În neolitic și epoca brozului, pe teritoriul de astăzi al Capitalei au trăit purtătorii culturilor Boian, Giulești, Gumelnița, Tei, Glina și Dudești. Urmele lor materiale au fost găsite la Cățelu Nou, în dreptul bălții Colentina-Pantelimon, gara Bolintineanu, dealul Ciurel, cartierul Dudești, zona șoselei Giulești, Fundenii Doamnei, Militari-Câmpu Boja, strada Soldat Ghivan. De pe vremea dacilor s-a recuperat, din pietrișurile unei balastiere din malul Herăstrăului, un tezaur de argint compus din două fibule-falere discoidale, o cupă conică, un lanț împletit și mai multe monede grecești din Heracleea Pontică. În urmă cu trei-patru sute de ani, Codrii Vlăsiei pătrundeau cam până în dreptul Cotrocenilor. În româna veche, „a cotroceni" însemna a scotoci după vânat. Arbori seculari, din vechea pădure a Vlăsiei, mai pot fi văzuți în Grădina Botanică și în Grădina Cișmigiu. În fine, trei stejari, de aproape 400 de ani, puși sub protecția Academiei Române, se înalță falnic în curtea casei de la numărul 34 de pe strada Mircea Vulcănescu.

Silex Dinicu

Liviu Mihaiu aduce încă o dată un omagiu Biroului de Investigaţii

– pentru meritul de a descoperi un fiu privatizat pe spatele unui tată de la stat;
– un expert în aparatul Camerei Deputaţilor care se judecă cu două puteri din stat;
– un securist ilegal în SRI.

dosarele chiX

Justiţia românească a inventat discriminarea discriminării

Despre patimile lui Dan Radu, care a fost expert în aparatul tehnic-administrativ al Camerei Deputaţilor, am mai scris. Postul său a fost desfiinţat abuziv şi discriminatoriu, invocându-se vârsta limită de 35 de ani, până la care poţi susţine concursurile de ocupare sau reconfirmare a unor funcţii. Vârsta lui Dan Radu trece de 35 de ani. Asta nu i-a împiedicat pe organizatorii concursului să-i ajute pe căţeii de curte ai lui Năstase să-şi păstreze ciolanul. Bunăoară, fecioara Eugenia Florescu, ajunsă la frageda etate de 75 de ani, ocupă aceeaşi funcţie, la Serviciul expoziţii, din care îşi continuă activitatea de trafic de opere de artă din banii publici, în beneficiul celui mai mare colecţionar privat de pinacoteci de pe eşichierul politic, pişicherul Năstase. Fireşte că Dan Radu s-a simţit discriminat şi a acţionat Camera Deputaţilor în instanţă. Normal că, în ţara lui Iliescu şi cu justiţia Stănoaicei, Dan Radu a pierdut la toate instanţele. În cele din urmă, Dan Radu a făcut o petiţie la Consiliul Naţional pentru Combaterea Discriminării. Cei şapte şmecheri din colegiul director al Consiliului au întors petiţia pe toate părţile şi, după un an de gândire, au hotărât că „faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare“. În atari împrejurări, Dan Radu o să acţioneze în instanţă şi Consiliul Naţional pentru Combaterea Discriminării, pentru fals intelectual prin omisiune, ca să înţeleagă lumea, când procesul o ajunge la Strasbourg, de ce n-am intrat în Europa din cauza justiţiei. Dar până atunci, Dan Radu se va autodenunţa şi va spune ce a trebuit să facă la ordinul secretarului general al Camerei şi cât au furat secretarii şi directorii pentru puşculiţa partidului.

Fiul lui Solcanu: Red Point ochit, pont lovit

Ştiţi care e culmea afacerilor? Să ai un produs pentru un singur potenţial client şi chiar să îl vinzi acelui client, pe o sumă numărată în zeci de mii de cocari. Punct ochit, punct lovit. De fapt, vă rugăm să nu vă ambalaţi, că ar mai fi un mic secret: ca să ai aşa o firmă de succes, trebuie să fii un om de succes. Nu chiar un senator, dar merge şi un fiu de senator. De exemplu, merge dacă eşti fiul senatorului Ion Solcanu, pesedist de la Iaşi. Acum ceva vreme, firma The Red Point din Iaşi a vîndut cefereelui un program denumit „Routes“, care „permite editarea şi organizarea trenurilor, realizarea planşei grafice pentru vizualizarea acestora, detectarea conflictelor existente, generarea Mersului Trenurilor pentru călători şi a livretelor necesare personalului propriu“. Ei, sună mişto, nu? Dar de asta ce ziceţi? „MAGNON — soluţie software pentru managementul documentelor în sistemul sanitar. MAGNON este în prezent implementat şi rulează cu succes la Casa de Asigurări de Sănătate Iaşi“ – parcă sună şi mai mişto, nu? Şi, al dracului să fiu, clientul e tot de stat. Cum tot de stat (stat degeaba şi luat bani de la The Red Point pe pilele lui tata senator) e şi Bogdan Solcanu, nimeni altul decît fostul acţionar de la The Red Point. Şi zicem „fost“ pentru că Bogdănel a ieşit nitel din actele firmei, dar nu şi din profit, lăsînd ca acţionari pesedişti de nădejde din căpuşiade de Iaşi. Ca de final, să spunem că la timona Casei de Asigurări de Sănătate Iaşi se află un fost secretar de stat demis tocmai în urma unui scandal cu o licitaţie electronică trucată. Că aşa e în soft.

Lista lu' Secu' se întoarce (I)

De fapt, ar trebui să spunem mai degrabă că „lista lu' Secu' merge mai departe“, întrucît deschidem un serial în care veţi descoperi mai îndeaproape personaje care pînă acum nu ar fi putut figura decît cu numele într-o listă de torţionari. Veţi avea parte de toate ingredientele care compun o telenovelă de succes: suferinţă (anchetaţii de Securitate), destin fericit (anchetatorii), răsturnări de situaţie spectaculoase (din securişti torţionari, anchetatorii s-au transformat în sereişti cinstiţi). Nu rataţi, vă garantăm că vă vom ţine cu sufletul la gură şi că doar după cîteva seriale o să plîngeţi. Din regret că v-aţi născut într-o astfel de ţară.

Dan, căpitan de bătaie dai

Depistarea unor persoane care au făcut poliţie politică este, teoretic, o chestie deosebit de uşoară pentru o instituţie care se ocupă tocmai cu obţinerea de informaţii, cum este SRI-ul, şi de asemenea pentru o instituţie care deţinea şi deţine toate datele despre toţi securiştii, cum este acelaşi SRI. Cu toate acestea, în structura Serviciului Român de Informaţii activează bine-mersi, ba chiar au funcţii-cheie, foşti securişti care au făcut poliţie politică. Pentru a vedea cum e posibil aşa ceva, vă prezentăm un prim caz.

Constantin Ţăpuş, unul dintre primii români care şi-au văzut dosarul de Securitate, a fost anchetat de Marinescu Dănuţ, fost căpitan de Securitate, la Inspectoratul Judeţean Gorj, care nota în raportul întocmit în iunie 1988: „Din actele premergătoare întreprinse ulterior a rezultat că Ţăpuş Constantin a comentat ostil ştirile transmise de postul de radio Europa Liberă la locul de muncă“. Printre „actele premergătoare“ se înscriu mai multe anchete făcute de Securitate, arestarea şi bătaia lui Ţăpuş Constantin. Pentru meritele sale deosebite, Marinescu Dănuţ este avansat în grad, astfel încît după Revoluţie ajunge să fie colonel în cadrul SRI Gorj. Anchetatul său de odinioară, Ţăpuş Constantin, a cerut CNSAS-ului să-l declare pe Marinescu drept persoană care a făcut poliţie politică, după cum rezultă din propriul său dosar, instrumentat de însuşi Marinescu. CNSAS-ul refuză să dea un verdict fostului securist, pe motiv că nu a studiat încă toate documentele necesare, aflate în arhiva SRI-ului. Ţăpuş se adresează în aceste condiţii SRI-ului. De la care primeşte răspunsul că singura instituţie abilitată să declare că o persoană a făcut poliţie politică este CNSAS-ul. Atunci Ţăpuş acţionează în instanţă CNSAS-ul, pentru a proba că nu se recunoaşte ceea ce este evident, conform dosarului său, şi anume faptul că Marinescu Dănuţ a făcut poliţie politică. Curtea de Apel Craiova nu-i dă însă cîştig de cauză. Avînd o bănuială, Ţăpuş cere CNSAS-ului să-i aducă la cunoştinţă dacă nu cumva şi preşedintele de instanţă, Vasile Catană, a făcut şi el poliţie politică. După o lună, CNSAS-ul îi dă răspunsul că nu poate să-i ofere astfel de informaţii întrucît Catană, surpriză, nu mai are o funcţie publică, între timp... pensionîndu-se. Şi uite aşa, prin tot soiul de tertipuri legislative, prin întîrzieri, delegări de autoritate, un fost securist, trecut în clar într-un dosar de anchetă, cunoscut foarte bine de victima anchetată în 1988, poate să-şi vadă liniştit în continuare de anchete, ca ofiţer SRI de data asta.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Cimitir, liceu al bătrîneţii mele

Cimitirul central din Bacău este un cimitir beton. Cimitirul central din Bacău este un cimitir cu adîncimi de cel puţin doi metri. Cimitirul central din Bacău este un cimitir în carne şi oase. Aici nu există nici întristare, nici secţii de votare, nici suspin. Aici nu toate mormintele sînt locuite. În această cimitircumscripţie specială va candida, pentru un mandat veşnic la Primăria de Apoi, Dumitru Sechelariu. E sigur că Sechelariu va cîştiga acest mandat care, mai mult ca sigur, îl va băga în pămînt. Pînă se va întîmpla acest lucru, Dumitru Sechelariu va putea veni, ori de cîte ori îşi va aminti că este muritor, la propriul mormînt, pentru a se reculege. Sechelariu care este va sta de vorbă, în linişte, cu Sechelariu care va fi fost. E posibil ca Sechelariu, aşa sensibil cum îl ştim, să şi bocească niţel la propriul mormînt, să îşi plîngă de milă cu pălăria în mîna dreaptă şi telefonul mobil în stînga, să se întrebe retoric: „Cui m-ai lăsat, Dorule!?“. După ce îşi va şterge lacrimile cu o hîrtie de 500 de euro, Sechelariu se va întoarce încă o dată la cele lumeşti şi, pe drumul spre casă, se va întreba, cîtuşi de puţin retoric: „De ce Cimitirul central din Bacău nu se numeşte ca mine?“.

Dumitru Scheletariu

dosarele chiXXL

Ce zici, Diaconescule, că am terminat reforma în Justiţie? Uuf, ce bine! Că dacă mai dura puţin, fricã mi-era cã începeam sã arestãm dintr-ai noştri!

Ioan Amarie şi Cristian Diaconescu, doi conducători ai unei Justiţii care a pierdut atîtea procese la CEDO încît, în curînd, probabil că pe Avocatul Poporului o să-l ridice mascaţii

Câteva fapte pentru care o ahuzăm pe Maria Huza, preşedinta Tribunalului Bucureşti

Vreţi o dovadă că reforma Justiţiei s-a încheiat? I-auzi aici. La Tribunalul Bucureşti s-au organizat alegeri pentru promovarea unui judecător în Consiliul de conducere. Adică acolo unde preşedinta Tribunalului, Maria Huza, nu are nevoie să fie deranjată. Mai exact, vă propunem o mostră despre cum îşi bate joc o judecătoare-preşedintă exact de legea care reglementează organizarea judecătorilor. Legea (de organizare judecătorească) votată recent spune că, înainte de a fi aplicată, trebuie să fie elaborate normele de aplicare. Poate la nemţi, că la noi, preşedinta Maria Huza nu are nevoie de norme ca să-şi aleagă un judecător în Consiliu. Drept care i-a invitat pe judecători să-şi depună candidaturile până luni (27 sept.). Până marţi, însă, a uitat de ideea cu candidaturile şi a distribuit, la adunarea generală, buletine de vot care conţineau 124 de nume. Adică toţi judecătorii, că voiau, că nu voiau să candideze. Şi s-a trecut la vot. Listele cu voturile secrete au fost recoltate de vicepreşedintele tribunalului, dl Iconomu. Care, după ce deschidea buletinul de vot şi îl lectura în fugă, îl privea temeinic în ochi pe alegător. După aia, voturile au fost numărate de comisia de numărare a voturilor. Care comisie? Normal, comisia numită de preşedinta Huza, că doar nu era să fie o comisie aleasă. Deci Iconomu, încă un judecător şi o grefieră. Scorurile cele mai mari au fost: Daniela Panioglu – 21 voturi, Luciana Mera (19), Simona Meniţă (17), Adina Cornea (12). Primele 2 judecătoare sunt apreciate de colegi ca fiind mai bătoase. Despre celelalte două nu se poate spune acelaşi lucru (Simona Meniţă a fost singura care a avut acces la dosarul Păvălache, dosar în care se pomenea de o judecătoare căreia i se datora o mită, o judecătoare identificată ca „aia mare“). Buun. Urmează, după vreo două zile, turul 2. Ei bine, pentru al doilea tur, kondukătorii alegerilor au decis, în ciuda corului de proteste al judecătorilor, să intre nu primii 2 clasaţi, ci primii 4. Şi, după ce s-a votat din nou sub ochii lui Iconomu, lupta dintre primele două clasate a fost cîştigată de a 4-a. La ora la care vă povestim acest model de democraţie stalinistă, au fost depuse mai multe contestaţii. Pe care ne aşteptăm să le judece cu obiectivitate chiar „aia mare“.

Se trage cortina de fier peste combinaţiile de la Combinatul Siderurgic Reşiţa

În această săptămână, în procesul intentat statului român de fostul proprietar dezproprietărit al UCM Reşiţa, încep audierile martorilor. Chestia nasoală este că nu încep în România, ci la Washington. Unde se deplasează, chiar la ora la care scriem, Ovidiu Muşetescu, vârful de lance în atacul împotriva Noble Ventures. Domnia-sa este însoţit de 5 martori citaţi de americani. Băieţi, nu e de joacă, sunt milioane de dolari în joc, ca să nu mai vorbim de imaginea guvernului Năstase, care a compromis o privatizare semnată de guvernul cederist. Se impune o bună prelucrare a cetăţenilor martori. Poate doar fosta colegă a lui Muşetescu de pe vremea FPS-ului, Roxana Bichel, să nu aibă nevoie de mare pregătire pentru că a rugat-o o prietenă foarte bună să aibă grijă ce spune. (Dacă voi credeţi că are vreo relevanţă, precizăm numele prietenei: Dana Năstase.) Altul este Victor Manolescu, fostul director al CSR; da, lui se pare că a fost nevoie, pentru încurajare, să i se ridice sechestrul pe avere (în contextul unei cercetări penale); autorităţile competente cu pusu' şi scosu' sechestrelor s-au gândit că omul trebuie să-şi depună mărturia fără să fie supus vreunei presiuni. Corect. Spre deosebire de un fost director încurcat în cine ştie ce şmenuri penale, un martor ca Eugen Dijmărescu are morgă de nene serios. Nu-l poţi prelucra aşa, grosolan. Nu, pe dl Dijmărescu PSD-ul l-a propus – şi a fost ales – vicepreşedinte al BNR taman în preajma procesului. Bun, ăştia sunt cei căţiva care au fost chemaţi la proces. Există însă şi căţiva care ar vrea să meargă şi nu sunt acceptaţi. Vorbim aici de Naţional TV, care a solicitat curţii americane să permită unui ziarist să asiste la proces. Li s-a răspuns că acest lucru este posibil doar dacă sunt de acord părţile. Şi ce să vezi: partea americană şi-a dat acordul, partea română, mucles. Păi ce, să afle toată pulimea cum se făceau privatizările PSD-ului? Acum? Taman acum? Ce proces? Ce-i aia şpagă?

Întoarcerea bătrînei ţaţe

Se adună nori negri deasupra Muzeului Ţăranului Român. Săptămîna aceasta se întoarce din America, din concediul lui de 6 luni pe an, Dinu C. Giurescu, deja acru şi cu o falcă în cer şi cu una în pămînt din cauza scandalului. Pe de altă parte, Omul Roş, adică Geta Roşu, directoarea de la muzeografie care a distrus toată munca echipei şi chiar echipa creată de Irina Nicolau, şi-a luat şi ea un concediu medical, fix de cînd a început scandalul, şi nu a mai venit la muzeu pînă acuma. În schimb, e văzută zilele astea pe la Ministerul Omului Spîn, unde stă la secretariul de stat Ioan Opriş şi pregăteşte represaliile pentru cei care s-au revoltat. Pe 14 septembrie, la acţiunea de protest a societăţii civile din faţa MŢR-ului, Ioan Opriş declarase că ministerul nu se poate băga în activitatea muzeului, fiindcă muzeul este autonom. În primăvară însă, cînd au apărut primele fricţiuni majore, directorul Giurescu a fost cît pe ce să îşi dea o demisie teatrală declarînd că „există nişte cai nărăvaşi la muzeu pe care nu îi mai pot struni“. Atunci, ca să vedeţi ce înseamnă autonomia, Răzvan Theodorescu a declarat pentru *Curierul naţional* că „nu permit ca oricine să îi pună piedici colegului academician Dinu C. Giurescu şi voi lua măsuri ca acei cai nărăvaşi să îşi dea demisia sau muzeul va renunţa la ei“. Ca să ştiţi care este atmosfera la MŢR acum, trebuie să vă informăm că ministerul plănuieşte să trimită o comisie care să îi evalueze pe protestatari şi să îi mai dea afară. Ca în orice instituţie, există o anumită categorie de oameni care ar fi gata să primească această comisie cu pîine şi sare. De pildă, Liliana Ionescu, şefa de la Relaţii cu Publicul, care luna trecută stătea în curtea muzeului şi îi fotografia pe cei care stăteau de vorbă cu presa, ca să le facă dosar.

Biroul de Investigaţii

Alexandru Vărzaru a plîns!

Cînd vede că pretenara Rodicăi Stănoiu a falsificat alegerile pentru Consiliul de conducere al Tribunalului Bucureşti, cînd îşi dă seama că naţionalizarea combinatului de la Reşiţa va păgubi România în loc să îl coste pe Muşetescu şi mai ales cînd realizează că armata răului s-a adunat şi e gata să distrugă Muzeul Ţăranului Român, e şi normal să plîngă.

N-am mai plîns cu aşa mare poftă de la retragerea lui Petre Roman şi trădarea Simonei Marinescu. Mi-e să nu-mi sece izvorul lacrimilor pînă-l retrag din politică şi pe Năstase.

Traian Băsescu candidînd la Preşedinţie cu lozinca „Retragerea candidatului – atragerea electoratului“

Domnilor, habar n-aveţi cine-i Băsescu! Am documente beton din care rezultă că acest om a mai plîns şi înainte de '89: cînd a ajuns în internatul Institutului de Marină, cînd a aflat că se retrage bricul „Mircea“, cînd l-au întors pe Scaleţchi cu vaporul din Turcia. Cel mai tare a plîns cînd i-au confiscat primul buf cu prespălaţi şi Răpirea din Serai. Mare colaboraţionist! Deţin un dosar plin cu batiste *made in China*.

Mugur Ciuvică, cel care în calitate de şef de cabinet la Cotroceni a fost ultima redută pe care a trebuit s-o strivească Securitatea pentru a-l învinge pe Emil Constantinescu

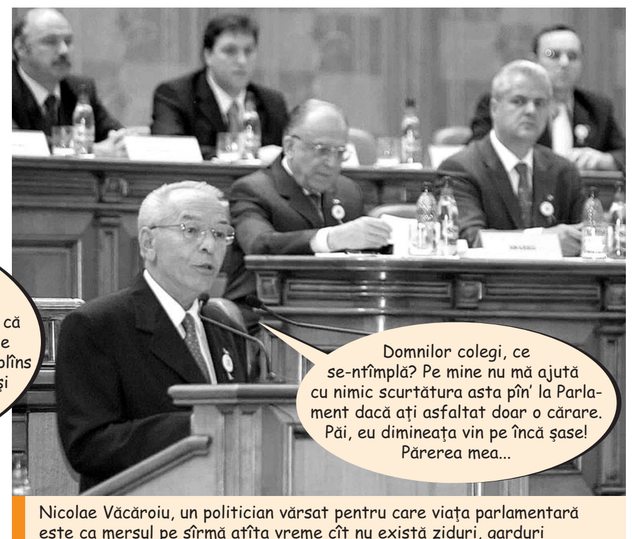
Domnilor colegi, ce se-ntîmplă? Pe mine nu mă ajută cu nimic scurtătura asta pîn' la Parlament dacă aţi asfaltat doar o cărare. Păi, eu dimineaţa vin pe încă şase! Părerea mea...

Nicolae Văcăroiu, un politician vărsat pentru care viaţa parlamentară este ca mersul pe sîrmă atîta vreme cît nu există ziduri, garduri de sprijin şi cîini de bătut cu servieta

Acuma, între noi fie vorba, Călin: prea uşor a cedat! Sigur, nu-i simplu să fii supus atîtor presiuni. Da' nici măcar nu l-au şantajat cu dosarul de securist... Ce, mă vezi pe mine îmbolnăvindu-mă doar dintr-atît?
Partidul Liberal

Theodor Meleşcanu şi Călin Popescu Tăriceanu întrebîndu-se cum se va intitula Alianţa D.A. dacă Stolojan a zis NU, nu mai pot!

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

La cratiță, nu la frecat podele!

Augusta Dumitrașcu, noua doamnă Lazarov, a declarat pentru *Libertatea*: „Nu am timp pentru bucătărie". Normal că n-are, dacă toată ziua deretică prin jacuzzi și șterge praful de pe cărțile de credit ale lui Lazarov.

Banii vorbesc, blondele cîștigă

Pentru rolul din serialul italian *Don Gnocchi,* Alexandra Mutu primește 1.500 de euro pe zi. Bravo ei! Dac-ar fi rămas cu Mutu, n-ar fi primit decît 1.000 de euro pe zi, bani de coafor, cu condiția să-i pregătească sufertașul seara, cînd el pleacă la striptease, și să dactilografieze-n locul lui SMS-uri la toate grasele care nu vor să iasă cu Adi la discotecă.

Să ne jucăm cu Aston Moș Martin

Briliantul despre fiul său, Mario: „O să-i fac un cadou deosebit, poate o mașinuță în care să se plimbe, așa, ceva mai deosebit, pentru că acum e mărișor, vorbește, aleargă…"
Corect: să-i ia un Aston Martin deosebit, de jucărie, cu care să se dea ciumec în fața colegilor de la grădiniță, care se dau cu basculanta.

Neuronul blond contraatacă!

La *Folclorul contraatacă* se dorea „o prezentatoare blondă și chiar prostuță. Pot spune că sînt doar blondă", a declarat Andreea Bănică. În cazul ăsta, păcat că n-a mai găsit un post de blondă inteligentă, cu doi neuroni, la *Ciao, Darwin,* de care să facă mișto brunetele prostuțe.

Mănînc rahat și plîng

Semi-șoc! Încă din primul episod al telenovelei *Numai iubirea,* personajele interpretate de Alexandru Papadopol și Oana Zăvoranu au făcut sex. Nasol. Pînă la urmă, o să fie ca la *Big Brother:* dacă au arătat totul din prima, n-o să mai intereseze pe nimeni de ce plîng apoi bărbații post-coitum sau de ce vorbesc singure femeile în dormitor.

La maneaua care-a răsărit…

Pe noul său album, Regele manelelor, Nicolae Guță, i-a dedicat o piesă lui Miron Cozma. Cică e o manea epică, despre cum arunca Luceafărul Huilei cu paraiu' în Marinela Nițu și cu bîta în fanii lui Coposu, să moară toți dușmanii de oftică, adică intelectualii de la Universitate.

Ortouch & Go

muzeul figuranților de ceară

Pestilențio stampa

Promoția deșănțată pentru emisiunea *Cei mai frumoși ani* de la Antena 1 merge mai departe. Spațiile pentru printurile de reclamă au fost plătite în avans, așa că mutrișoara lui Daniel Buzdugan continuă să apară alături de chipul cel blond al Crinei Matei. Doar că, între timp, Buzdugan s-a extras din combinația care, spune el, i-ar fi fețelit imaginea construită cu greu. „Nu era treabă curată acolo", aruncă el buzduganul unui comentariu pe care apoi îl lasă în coadă de pește. Ca să nu-și mototolească reputația de băiat bun, nebîrfitor, nu dă detalii în plus, dar strîmbă nasul semnificativ, ca să priceapă interlocutorul că, într-adevăr, din chestiunea aceea numită *Cei mai frumoși ani* se ridicau mirosurile pestilențiale ale unor aranjamente greu de suportat.

Manuscripta manent

Dan Chișu e pregătit să înceapă publicarea unor fragmente din romanul său autobiografic în revista *Tabu* din noiembrie. Pentru că viețuim profesional în aceeași clădire cu fetele de la *Tabu,* ne-am dus pîș-pîș și am citit într-o noapte niște fragmente din manuscrisul a cărui publicare va declanșa un tămbălău de zile mari. Povestea cu prezentatoarea de televiziune cu păr roșcat pe care o cheamă Regu Pescu ne-a lăsat cu omușorul în bătaia vîntului. Și să vedeți și voi cum se termină capitolul cu pricina: *„Cînd ne-am despărțit, avea o viteză de croazieră extraordinară. Și, după ceva timp, l-a cunoscut pe cel care i-a pus și Turbo și i-a făcut și un copil. I-au mai umblat cîțiva la motor și înainte, dar nici unul nu a fost în stare să i-l regleze. Și nici nu a avut știința. Și băiatul ăsta care a potolit-o s-a chinuit mult săracul, i-a schimbat tot, că nu știa de unde vine defecțiunea, dar se vede că și-a dorit-o foarte tare, pentru că a avut răbdare cu ea. Nu l-au impresionat face-lifturile anterioare, a scos tot ce nu era original de pe ea, iar acum are o piesă de colecție".*

Viciu de serviciu

Filiala Televiziunii naționale din Craiova funcționează în fostul sediu al cîrciumii „Cina". Acolo s-au lansat Gabriel Cotabiță, Mona Roșoga, Gil Dobrică sau Redivivus. Dar fumul de mititei s-a împrăștiat. Se ridică în vălătuci doar aerele de mare cuceritor ale directorului postului local, Traian Bărbulescu. Însă nu către tinerele și piersicoasele reporterițe ale filialei craiovene a TVR își îndreaptă el atențiile, ci către femeile de serviciu al căror halat cenușiu îl tulbură de-l zăpăcesc. Ziarul local *Ora* a povestit la un moment dat cum directorul Traian Bărbulescu, întors cam abțiguit în sediul televiziunii, a văzut o femeie de serviciu aplecată peste biroul lui ca să lustruiască o scrumieră. Și văzînd-o așa îndoită în unghi drept, a simțit în el clocotind sîngele strămoșesc al virililor care-și propteau muierile aplecate să spele la rîu cu sau fără voia acestora. Femeia de serviciu l-a plesnit cu cîrpa udă peste ochi și, fiindcă a scăpat doar cu sperietura, n-a depus plîngere penală. Dar s-a răzbunat povestind la toată lumea din jur și la vreo doi ziariști craioveni despre ce era să i se-ntîmple.

Veninul și cînepa

Băiete, n-ai nici o şansă în televiziune! Nu eşti nici stupid ca Dan Negru, nici enervant ca Gheorghe şi n-ai nici Lamborghini ca Garcea. Da' ia stai puţin: Buzdugan e numele tău sau porecla asta ţi se trage de la ceva? Că atunci poate mai stăm de vorbă.

Daniel Buzdugan, un farseur căruia nu numai că îi sînt acceptate minciunile, dar mai ia și bani pe ele

Cosarele hardcore

Tupeu sexual 2004

Mezinul lui Adrian Năstase a ieșit cu gagica la discotecă sub supravegherea Serviciului de Pază și Erecție!

Sîmbătă noaptea, la Predeal, un tînăr vlăstar al iubirii (o mlădiță încă șovăielnică și neexperimentată) a trăit, pe banii noștri, primele fioruri erectile. Dar să nu anticipăm, fetelor: în fața clubului de mare fiță și agățamente „The Office", trei BMW-uri de la SPP erau parcate strategic, în formație de luptă. Hopa, au venit băieții la distracție și spart cîteva fețe de penelișți tehnocrați, cu ochelari de ieșit la „Cărturești"? Eronat! Pe la 12 noaptea, în „Office" își face apariția și obiectivul: un prințișor spălăcit, la vreo 14 ani, cu moacă de tocilar corupt, de mînă c-o puștoaică șatenuță (nu-i dai mai mult de 13): părul prins în coadă, plină de perle și inele, bluză mulată, genul manechin grupa mică, scîndură de călcat, fumează țigară de la țigară și se dă gagică la năpîrstocul din dotare. Pe fată nu știm cum o cheamă și nici nu ne interesează minorele fără silicoane. Dar pe el, beizadeaua cu patru sepepiști pe urme, l-am recunoscut imediat: Mihnea Năstase *(ușor de recunoscut în poza de mai sus),* fiul cel mic al premierului. Altfel spus, Prîslea cel Voinic cu ouăle de aur.

Ce căuta el la 12 noaptea într-o discotecă publică (loc de pierzanie a virginității), în loc să stea acasă și să-și facă temele la managementul corupției, poate ne spune Dana Năstase, o mamă grijulie cînd vine vorba de viitorul și bunăstarea familiei. Ocazie cu care-l și pîrîm p-ăsta micu': doa'na Năstase, doa'na Năstase, să știți că Mihnea a băut rom cu Cola și s-a pupat cu fata aia și au dansat bluzuri și i-a luat cercelul în gură, doa'na Năstase, ce urît!!! După cîteva ore, plictisit de atîta preludiu de fiță pe uscat și probabil epuizat după atîtea erecții nesigure, juvenile, bine camuflate de întuneric, micul Năstase s-a retras flancat de sepepiștii care l-au păzit – se vede treaba, ca nu cumva să facă vreo prostie în public: pentru asta există în Predeal niște vile ale lui Ceaușescu sau, la o nevoie urgentă, niște gipuri spațioase, din dotarea aceluiași serviciu. O întrebare persistă, totuși: a rezolvat Mihnea treaba aia sau trebuie să intervină tac-su, cu o ordonanță de urgență? Și doi: cum va justifica SPP prezența celor trei BMW-uri (B 33 WBV, B 38 WST, B 60 WDP) sîmbătă noaptea, la „Office", știut fiind că, mai ales de cînd s-a scumpit benzina, ele se aflau acolo pe banul contribuabilului și nu pe șpaga Guvernului. Păi, dacă data viitoare Mihnea are nevoie de cinșpe stripteuze și cincizeci de sepepiști care să le păzească? Ce-o să mai facă atunci Adrian Năstase, o să taie puțin din bugetul de pensii ca să-i clădească lu' ăla micu' șapte cluburi de noapte și-o viață sexuală sănătoasă?

SPP și Fifi

Localul bălan

Proletari din toate țările, machiți-vă!

Mai țineți minte reclamele din pauza meciurilor de pe vremea lui Ceașcă: „Situat pe Drumul Național nr. 2 la kilometrul 67, într-un cadru natural deosebit, popasul-terasă-parcare Moment Poetic-Brotăcelul pune la dispoziția consumatorilor un bogat sortiment de mărfuri și servicii"? În același spirit, astăzi vă prezentăm unitatea de alimentație publică ***Terasa Berbec,*** pierdută pe o alee lăturalnică undeva pe lîngă stadionul Dinamo. Cîrciuma nu este pierdută doar în spațiu, ci și în timp, pentru că este o reconstituire destul de reușită a restaurantelor de dinainte de '89, un soi de cuib al nostalgicilor comuniști. Pe frontispiciul cîrciumii tronează secera și ciocanul, flancate de două drapele tricolore cu franjuri, cam ca alea pe care am depus jurămîntul de pionier. La interior, culoarea predominantă este evident roșu, iar locul este înțesat de portrete ale lui Ceaușescu. Mi-au atras atenția cîteva poze cu Nea Nicu & Leana umanizați, în pulovere și pantaloni albi de vilegiaturiști pe niște pajiști înverzite. Mobilierul este realmente de pe vremea Împușcatului și, alături de tencuiala scorojită, lozincile atîrnate pe steaguri de purpură, mileurile, paharele și mirosul de urină (de care nu scapi decît pe terasă) reconstituie fidel atmosfera de speluncă proletară. La intrare, patronul, un bărbat pînă-n cincizeci de ani, m-a întîmpinat strigînd către ospătăriță: „Ți-am zis eu, Maricico, că pînă la urmă și tinerii se-ntorc tot la comunism?!". Pe terasă, nobilele idealuri ale comunismului sînt oleacă întinate. Adică aici totul este vopsit în alb-roșu, speculîndu-se probabil apropierea de stadion. Cît despre proba inițiatică a WC-ului, vă mărturisesc că n-am reușit să o trec. După ce am răzbătut prin mirosul înțepător de urină, am găsit în toaletă un maidanez dormind pe care mi-a fost frică să-l deranjez. Și pentru ca evadarea aceasta în comunism să fie cît mai veridică, la zece fără cinci am fost anunțați că peste cinci minute localul se închide, deși de-abia mai comandasem un rînd, iar jumătate din mese erau ocupate. Și uite-așa sîmbătă seara, fix la ora zece și cinci, chelnerița închidea poarta boscorodind în urma noastră. Și abia atunci mi s-a revelat semnificația întregului episod: o turmă debusolată la propriu și la figurat, pironită în mijlocul străzii, incapabilă să decidă încotro s-o apuce, privea cu jind printre gratiile roșii ale porții la terasa cu drapele ca la un paradis definitiv pierdut. Faza nasoală e că erau destul de mulți cît să mai blocheze cîte o stradă. Deși, sincer să fiu, cinci minute mai tîrziu, începusem să le dau în parte dreptate, cînd am zărit, într-o parcare din Piața Dorobanți, unul lîngă altul, un Bentley, un Lamborghini și un Rolls Royce care nu erau ale mele și nici ale noastre, ale tuturor.

Bursucul gastric

Bucătărie : –; Preț : 🚗; W.C. : 🚽🚽🚽🚽

LEGENDĂ:

- ✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
- ✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
- ✕✕✕ *ca la mine acasă;*
- ✕ *ca la mă-sa acasă.*
- 🚗 *ieftin ca braga;*
- 🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
- 🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
- 🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*
- 🚽 *poți să și adormi;*
- 🚽🚽 *curățel;*
- 🚽🚽🚽 *ai grijă pe unde pășești;*
- 🚽🚽🚽🚽 *n-ai putea să mai rabzi?*

N-ai carte, ai carne

Inspectorul Piedone a fost un elev de nota 5. Hai, 5,22 cu tot cu felicitări

Cînd te uiți la inspectorul Piedone, vezi un om care inspiră forță și osînză. Un consilier de nădejde, la sectorul 6, care-și suflecă cearșafurile alea de mîneci și iese la televizor, în prime time, să facă ordine și curățenie printre speculanții corupți care subminează economia națională. Oricît te-ai uita, însă (chestie care durează preț de două-trei razii în P-ța Rahova, pînă-i dai rotocol cu privirea), nu vezi economistul din Piedone, camuflat între șuncile pesediste. Cu atît mai puțin uriașul intelectual care apare cînd nu te aștepți în piețe și la televizor. Să mă explic: Cristian Popescu „Piedone“ și-a luat licența în Științe Economice la o facultate din Petroșani, unde – fapt demonstrat de ziariștii de la *Evenimentul zilei* – orice amator își poate comanda o diplomă de economist cu cartofi prăjiți, șase salate bulgărești și zece pîini.

Și, mă rog, de ce-a trebuit să se ducă Piedone tocmai la Petroșani pentru a-și desăvîrși cultura de razie? Nu știu, neamule, dar bănuiesc că din cauza mediilor din liceu, care l-ar fi făcut de panaramă la orice particulară din București, pe unde se mai nimerește cîte-un ziarist rătutit ca să-și dea restanțele. Să detaliez puțin problema, căci mi se pare cam penal. Popescu Cristian, vedetă la știri, zis, încă din liceu, Piedone* (RT 022786, CNP 1630215400296), a terminat clasa a IX-a în 1980, la Liceul „George Coșbuc“. Media generală: 5,42. Mai departe: clasa a X-a, notă de trecere, media generală: 5,33 (cinci virgulă treizeci și trei). Simțiți cum vi se pune pata, stimați traficanți cu ASE-ul terminat la stat, care faceți speculă cu TVA? Nici o problemă! Distracția abia a început. După o pauză de 13 (treisprezece) ani, Popescu Cristian își reia studiile liceale, întrerupte din motive pe care nu le cunosc, dar le intuiesc a avea legătură cu cartea (grea, nene, te doare capul). Și, în sfîrșit, termină liceul la fără frecvență, după cum urmează în diploma domniei sale de Bac: clasa a XI-a (1995-1996!!!), Liceul „Dimitrie Bolintineanu“, media generală: 5,22; clasa a XII-a, Grup Școlar Industrial „Dimitrie Gusti“, media generală: 5,26; clasa a XIII-a, idem industrial, media generală: 5,70!

Bă, tu-mi dai mie șpagă o sută de mii de lei în fața camerelor?... Vă rog, stimați telespectatori, priviți cum nu iau șpagă de la acest amărît! Gata? ...Banditule, acum mai scoate o sută că te-ai mișcat și tre' să mai tragem o dublă!

Comicarul Piedone, de la revista de rețete pe bază de detergent *Formula grAS*, realizînd în piețe Uniunea PSD+PURcel

Sigur, unui intelectual de calibrul lui Marian Vanghelie, de pildă, nu i s-ar părea nimic anormal în toate virgulele astea. A trecut omu'? A trecut! Păi?! Și ce dacă Piedone a luat la bacalaureat notele astea care este (limba și literatura română scris – 5,12; limba și literatura română oral – 6; matematică – 5)? Ce, în școală i se spunea Buldozerul, nu Academicianul! Și-apoi, potrivit declarației de avere, completată cu mînuța lui grăsunică, Piedone deține un apartament de 88 de metri pătrați și o casă cu suprafață locuibilă de 341,0,2 metri pătrați!!! Păi, orice fraier cu liceul la f.f. știe că, dacă pui două virgule în loc de una, pari de două ori mai deștept, normal! Și de două ori mai sărac, dacă ești consilier pesedist și nu vrei să bată la ochi cu cîți metri pătrați ai terminat la patruj' de ani facultatea.

Piedon Corleone

Senzațional în chiloți!
Victorie a presei împotriva amantelor!

La Craiova, prefectul a fost pus cu botul pe labă

Doamnelor și domnilor, stimați și inteligenți cititori, nici nouă nu ne vine să credem, dar ceva s-a întîmplat! Chiar și-n țara asta coaptă de corupție, presa a repurtat o victorie pe care v-o raportăm cu mîndrie. După ce am scris și noi de ne-am tăbăcit buricele degetelor pe taste despre amantele prefectului craiovean Ion Călin, amicele sale așezate pe listele electorale au fost extrase din înșiruirea celor care urmează să încălzească jilțurile de deputați sau senatori.

Consiliul de integritate morală de la București, patronat de atît de integrii Năstase și Cozmîncă (care, la vîrsta lor, mai mult fură decît mă-nțelegeți), le-au tăiat cu roșu de pe liste pe Daniela Tarniță, fostă amantă a lui Nicu Ceaușescu, ajunsă azi profesoară la Politehnică și ibovnică *en titre* a prefectului Călin, și pe Lili Schutz, patroana serelor Codlea, bogătașa care a angajat-o drept consilier și avocat pe fiica prefectului Călin, despre care vă povesteam noi acum vreo două săptămîni. În locul celor două dudui au fost amplasați chirurgul Irinel Popescu și Florea Voinea, ambii proveniți din rîndul recent achiziționatului PUR.

Noi ne gîndiserăm că s-ar cuveni să decoleze de pe liste însuși Ion Călin, cunoscut în zonă pentru faptele sale de vitejie, nu doar sexuală. (De exemplu, printr-o inginerie greu de priceput, omul și-a transferat un teren din județul Gorj în buricul Craiovei, tăind în două spațiul din curțile oamenilor. Niște craioveni fără noroc se duc acum la veceul din fundul curții traversînd proprietatea prefectului care, peste noapte, și-a făcut acte pe niște terenuri pe care neamul lui nu le văzuse decît în vis.) Dar interlopii Cimino și Samir Sprînceană veghează încă asupra destinului său, arabul Mohamed, căruia i-a concesionat toate parcările din Craiova, e gata oricînd să-și umfle mușchii și conturile ca să-i sară în apărare, așa că, deocamdată, Ion Călin se simte încă stabil și tare în moțul listei electorale.

Babanul Craiovei

Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address :
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Fiecare soldat poartă în raniță Barton-ul de mareșal

Se pare că scrisoarea de protest publicată acum vreo trei luni în *Academia Cațavencu* prin care celebrul porn-star Aria Giovanni își exprima totalul dezacord față sau, după cum preferați, spate de catalogul celor de la „Depozitul de calculatoare“ cu poza dînsei pe copertă n-a avut nici un efect. Zilele trecute a venit rîndul firmei „Acer Line“ să apeleze la serviciile unei celebre actrițe de filme XXX, fără acordul scris sau măcar oral al acesteia. După cum se poate vedea din oferta firmei, binecunoscuta Sylvia Saint încearcă să vă provoace pe voi, pasionații de siliciu din plăcuțele de bază, în aceeași măsură în care îi provoca mai deunăzi din .mpeg-uri pe amatorii de silicon din plăcutele de buză la un 69 $ scurt. Problema e că pe mine m-ar fi interesat un Barton la 2800+ și nu știu ce să fac. Oare să cer să mi se aducă direct Laura Andreșan sau să m-apuc s-o „over-clock“-ez eu pe Sylvia toată noaptea?

translate this song if u can plz :D
Freeware World Team Forum Index > Romanian - Translate from English into Romanian language.
Author
Message
what language is the song in?
Swedish i think. My nickname is Din and i know it means "your" in swedish. And in the same sentence as "Dragostea Din Tei" there is the word your.
for crying out loud!!!!!!!!! its greek!!!! trust me i know

Mae la hii... mae la o-ha!

Salut, sînt eu, un haiduc! Și vă recomand să vizitați **www.al4you.dk**, adică Freeware World Team. FWT este un loc unde se adună soft freeware din toată lumea pe căprării, în funcție de țara de proveniență. Dincolo de această utilitate trebuie neapărat să vedeți forumul lui FWT, secțiunea Romanian, thread-ul „Translate this song if u can pls :D“, unde cel mai discutat subject, nu mai puțin de 160 de pagini, circa 1.500 de mesaje, este piesa „Dragostea din tei“. După părerea utilizatorilor, melodia este, citäm: „...in swedish. i think. my nick name is *din* and it means *your*. so dragostea *din* tei is in swedish“ sau „it's greek. trust me, i know“, „i'm from Mexico. the language is catalan, i guess. the song is the best“ and so on. O grămadă de morons își bat capul cu proveniența formației O-Zone și cu traducerea versurilor „Dragostea din tei“ în engleză. Mă gîndesc să intru să uploadez pe site „De ce plîng chitarele“, ca să-i bag în ceață definitiv.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Inițial, pregătisem pentru primul link de săptămâna aceasta un textuleț haios, niște glume despre homosexuali, o referire subtilă la un anume premier dintr-o anumită parte a Europei. Site-ul era www.commercialcloset.org și era dedicat reclamelor cu, v-ați prins, homosexuali. Numai că, iată, destinul și o asociație de păstrare a valorilor familiale s-au opus. Asociația respectivă a generat atât de mult trafic la site-ul de mai sus încât serverul e oprit la ora la care eu scriu. Așa că, dacă nu vă pot da reclame cu homosexuali, vă dau măcar sfaturi despre salvarea moralității, la www.afa.net.**

■ **Când poți să spui că ești un fan adevărat *Star Trek?* Când știi pe de rost numele echipajului din toate cele șinșpe serii? Când ești capabil oricând să pilotezi un Enterprise? Când îți faci operație estetică pentru ca să semeni cu Picard chiar dacă ești femeie? Când știi cum să deviezi 17,43% din energie către scuturi? Când știi să vorbești klingoniană? Sau când ești un vizitator regulat al unui site cu femei goale klingoniene, ca de exemplu http://solo.abac.com/sbock/klingon/kl_nude.html (site vizitabil numai cu acordul părinților)?**

■ **Doamnă Dana, eu sunt un mare fan de-al dumneavoastră, încă de pe vremea când nu erați Prima, A Doua și A Treia Doamnă a țării. V-am urmărit cu sufletul la gură când ați fost o dată la cumpărături în magazinul de blănuri de marmotă regală japoneză unde sunt eu vânzător, v-am urmărit de atâtea și atâtea ori la televizor, am și citit în ziare despre dumneavoastră. Voiam însă să vă întreb: de ce nu vă duceți și dumneavoastră la vânătoare, cum am văzut eu niște doamne că se duc? Doamnele de la www.womenhunters.com, de exemplu.**

■ **Vreți să fiți la curent cu ultimele cutremure? Vreți să aflați primul pe unde se mai zguduie Pământul? Știți cam care e trend-ul magnitudinii? Știți ce epicentre se poartă anul acesta? Aflați totul din paginile site-ului centrului european de seismologie și fizica Pământului, la www.emsc-csem.org.**

single player împotriva tuturor:

Master of disaster

Am început data trecută să vă vorbesc despre jocurile video destinate consolelor (în speță, consolei PlayStation2). O să mai adaug aici un avantaj la lista celor 6 mari și late enumerate data trecută: 7) posibilitatea de a viziona DVD-uri pe aceeași sculă. Oricum, piesa pe care v-am prezentat-o data trecută în poză își trăiește ultimele „Power on/off“-uri. Ea va fi înlocuită în curînd cu noul PlayStation 2 Slim, care va avea exact aceeași configurație, la același preț, însă de două ori mai subțire ca porții. OK, gata cu laudele adresate consolelor! Pentru că trebuie să știți că, oricît de mult s-a mai lucrat (și se vede că s-a lucrat) la manevrabilitate și la sistemul de vizualizare, în continuare este imposibil să joci un FPS (first person shooter) ca lumea pe o consolă, cu aceeași ușurință ca pe PC. Te miști bine cu Joystick 2, și camera o rotești rezonabil cu Joystick 2, însă cînd vine vorba de a ochi, sau mai rău, de a ochi și a face zoom în același timp cu sniper-ul, ai pus-o, tăticu'! Nimic nu se compară cu mouse-ul, am zis!

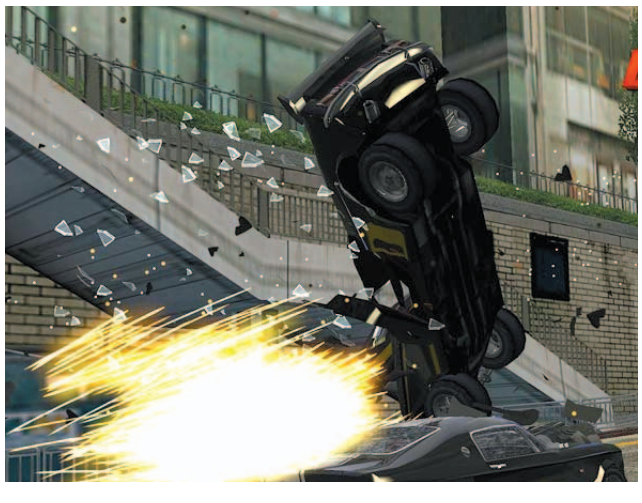

În schimb, jocurile cu mașini sînt absolut geniale. De exemplu, trebuie neapărat să vedeți „Burnout 3: Takedown“. Evident, dacă nu aveți copii prin preajmă. Jocul este recomandat 16+, însă sincer să fiu eu l-aș fi permis numai în 9 H, secția „Maniaci“. Conceptul jocului este înfiorător de agresiv, un fel de „Manhunt“ al simulatoarelor de curse. În primul rînd că nu contează cine iese primul. Contează cine acumulează mai mult „boost“. Cum acumulezi mai mult „boost“? Aruncîndu-i peste parapeți pe ceilalți concurenți. Scrijelindu-i de toate gardurile și pereții clădirilor. Conducînd numai pe contrasens, cît mai aproape de mașinile care vin din față. Intrînd cu viteză într-o intersecție circulată. A, dacă prinzi o cisternă cu benzină în față, ești cel mai tare: după ce te propteșți în ea cu 200 km/h, ai un buton cu care îți provoci propria explozie. „More risk = More damage = More reward“ ți se amintește tot timpul la radio Crash FM pe care-l asculți în mașină. Trebuie să vă spun că senzația de viteză este redată mai realist decît în orice NFS 15 sau Colin McRae 20. Ce faci cînd ai mai mult „boost“? Păi, îi accidentezi pe partenerii de cursă cu și mai multă forță pentru a acumula puncte și a achiziționa mașini și mai puternice cu care să faci și mai mult „boost“, pentru „more damage“ ca să obții și mai multe puncte pentru bolizi mai dați dracu', „more boost“, „more damage“... Că-mi vine acuma să mă urc în Matiz-ul redacției și să-i dau blană la 60 km/h!

Blana Lugojana

Hard de nerăbdare

Mini-hard cu Gigă-contra

● O știre pentru maniacii MMS-urilor: Samsung a creat primul telefon mobil care dispune de un hard-disk intern. Se cheamă SPH-V5400, costă fix 800 de coco și dispune de un mini-hard de 1,5 GB, care poate stoca mp3-uri cu Adrian Copilu' Minune sau poze porno de pe Internet. Aștept cu interes telefonul de la Samsung cu monitor de 19 inch cu ecran color, imprimantă laser cu baterie Litiu Ion și, mai ales, mobilul cu scaun de birou și clapetă pentru tastatură.

● Din propria-mi experiență, știu că e foarte greu să-ți cumperi un Ferrari. Mă rog, încă n-am reușit să-mi iau, nici măcar în leasing, Pentium-ul ăla la 2,8 (care zboară mîncînd pămîntul), dar nu disper: stau și mă uit ca la mașini străine la scula asta cu caroserie modificată, care bagă 2,66 Ghz pe oră, consumă 768 MB la sută, e dotată cu motor grafic de 128 MB în V (Ge Force FX 5700), plus aer condiționat de la două ventilatoare de 40 mm. Deci dacă mai ai pe-acasă un HC 85 și o Dacie 1300 cu eleronul defect, fă-le bucăți, combină-le, bagă-te pe **www.pcunleash.com** și s-ar putea să faci furori la raliurile de epocă de pe Internetul cu dial-up.

● Știu: e greu să te desparți de bătrînul tău AMD K6, lîngă care ai trăit cele mai frumoase clipe și bătăi cu zergii din Starcraft. Totuși: niște calculatoriști demenți din Finlanda ne-au arătat pînă unde se poate merge cu atașamentul față de procesorul vechi de cîteva săptămîni, care nu mai dădea rezultatele scontate la Unreal Tournament 2004 și Doom 3. Țineți-vă bine, băieți, că e groasă: pînă la 6 (șase!!!) Ghz, plecînd de la un procesor Prescott Intel de 3,6 Ghz – record mondial în materie de overclocking! Dar sînt convins că românii inventivi ar fi găsit o modalitate să ridice performanțele procesorului și mai mult: ar fi furat niște sisteme de răcire cu apă de la subsolul blocului și niște gigahertzi lăsați nesupravegheați de la vecini.

Game ovar

Din nou la cassă

Cocota unică de impozitare

În septembrie 2003, Mihai Tănăsescu nu avea probleme cu banii. Nici nu avea cum să aibă de vreme ce, pe lîngă ministru al Finanțelor, Tănăsescu era și unul din mulții, mult prea mulții pesediști care nu aveau probleme cu banii. În urmă cu un an, guvernul din care făcea parte și Tănăsescu a fost cît pe ce de a introduce cota unică de impozitare, considerată de majoritatea analiștilor economici o adevărată revoluție fiscală. Din gura revoluționară a lui Ion Iliescu s-a ridicat atunci, în țării (nici o legătură cu Văcăroiu!), limba unică de frînare, care, făcînd mare risipă de aşchii fiscale, a zis un NU hotărît cotei unice. Și NU a rămas, căci NU nu era un *nu* oarecare, ci un *nu* marca Ion Iliescu. Un an mai tîrziu, adică săptămîna trecută, îl întîlnim din nou pe Mihai Tănăsescu pe marile ecrane ale fiscalității. Este tot ministrul Finanțelor și tot pesedist, și nici măcar acum nu are probleme cu banii. În nici un caz cu banii lui. Ceva probleme cu banii are, totuși, Tănăsescu. Este vorba, desigur, de banii a vreo patru milioane de români care, cică, s-ar scurge printre degete dacă aceștia ar vota cu cota unică de impozitare propusă zilele trecute de Alianța PNL-PD. Zilele trecute, Tănăsescu a înfierat cu mînie pro-fiscală cota pe care, cu numai un an în urmă, o curta precum un finanțist în călduri. Părerea mea!

Armaghedonul nostru suprem

În urmă cu vreo doi ani, apărea pe piața bancară un ditamai Armaghedonul, a cărui primă pagină avea antetul Băncii Naționale a României și care era semnat de către „Loja Cavalerilor Dreptății" din BNR. Erau acolo multe acuze tembele la adresa conducerii BNR și, în urma aruncării pe piață a Armaghedonului, mulți beneriști s-au dus la Parchet să dea cu subsemnatul. În cele din urmă, focul de paie și-a dat obștescul sfîrșit. Un detaliu haios al acestei „afaceri" este imprudența comisă de autorii (de fapt, autorul) Armaghedonului. Penultimul paragraf de la pagina 10 a delațiunii începe astfel: „Să nu fi știut pînă acum Mugur Isărescu, *șeful nostru suprem, patronul nostru* (subl. n.) din Lipscani nr. 25, faptul că (…)?". Singura persoană care a folosit vreodată aceste expresii – „șeful nostru suprem" și „patronul nostru" – la adresa guvernatorului BNR este Ion Popescu, fostul președinte al Băncii Internaționale a Religiilor, care a falimentat în anul 2000. Popescu s-a demascat lamentabil, fapt impardonabil pentru un fost ofițer.

De ce s-a apucat de băut Văcăroiu

Probabil că Nicolae Văcăroiu s-a apucat de băut în ziua cînd Eugen Dijmărescu i-a luat locul de viceguvernator BNR lui Mihai Bogza. Fostul vice Bogza i-a scos mulți peri albi și multe beri albe lui Văcăroiu, bătînd multă monedă feneistă în cazul Băncii de Investiții și Dezvoltare, condusă de Văcăroiu chiar și după ce acest mediocru Hagi al Finanțelor a fost numit președinte al Senatului. Între timp, BID a dat faliment, nu însă și nesimțirea lui Văcăroiu, care a primit, în sfîrșit, satisfacție. Fostul cesepist Nicu este cu atît mai satisfăcut acum, cu cît un alt pesedist, Florin Georgescu, a fost uns primul viceguvernator al BNR. Însă controlorul-finanțist Florin Georgescu are legătură cu piața bancară cam cît are Mutu cu Liga Campionilor.

yasserarapaps@yahoo.com

Mafia taxiurilor de la aeroport lovește din nou la buzunar

La Otopeni, Fly le dă clienților cu flit în ochi

Multă lume și-a zis că acu', dacă avem și noi la Otopeni, mai nou „Henri Coandă" (habar n-aveam!!!), o firmă de taximetrie cu acte în regulă – Fly Taxi – se pare că intrăm în rîndul lumii. Așa că ce mi-am zis: ajung în Otopeni, mă urc într-un taxi și mă duc într-un loc frumos, să uit de zborul cu Tarom-ul care mi-a confirmat încă o dată cît de departe sîntem și cît de jos zburăm la capitolul civilizație. Dar asta contează mai puțin acum. Să revin: cobor din avion, trec rapid de vamă și mă îndrept în forță spre ieșire, cu gîndul să mă arunc într-un taxi. În naivitatea mea, mă așteptam ca la intrare să fie vreo două-trei taxiuri cu marca deja cunoscută de acum. Mă uit în dreapta, mă uit în stînga, mă mai uit pe unde apuc și văd vreo trei businessmen care se urcă în niște mașini ultimul răcnet, mai văd vreo două cucoane care, extrem de gălăgioase, încercau să-și recupereze bagajele și cam atît. Dau să întreb la informații de unde pot să găsesc un taxi, da' sînt abordat destul de politicos de un tip: „Căutați un taxi?". Îmi spune să-l urmez: eu mă uitam după Fly Taxi, el îmi face semn să mă urc într-un Cielo galben de la Taxi Meridian. Nu zic nimic, da' după ce pornim începe: „Unde sînt mașinile de la Fly Taxi? Eu chiar vă compătimeam că nu mai aveți ce căuta pe aici dacă au exclusivitate ei". Atît mi-a trebuit, că omu' a început să-și verse necazul (deși ulterior mi-am dat seama că e nerecunoscător și că noroc cu cei de la Fly Taxi de își face și el planul zilnic). Și a început: „Domnule, de cînd au cîștigat ăștia licitația – da' știți a cui e firma, nu? A nevestei lu' Năstase – e și mai mare mafia taximetrelor de la aeroport. Am ajuns să ne rugăm să fim printre preferații șoferilor de la Fly, că se cîștigă bine... Hai să vă zic... Tot ce e cursă în București se plasează la ăștia mai amăriți, la cursele interne nici nu se uită. Ne lasă pe noi, ăștia mai muritorii de foame, să le luăm. Da' nu așa... pe bani, le dai lor o parte. Ca să nu mai zic că dacă apuci să-ți faci o relație, o duci chiar bine. Da' să vedeți ce bani faci dacă prinzi o cursă de Brașov, să zicem... o cursă pînă la Brașov cu Fly te duce spre 4.500.000 de lei. Vine omu' lor la tine, te întreabă dacă îți convine un tîrg de genul îi dai lui 1.500.000 și oprești tu 3.000.000. Tu zici Doamne-ajută și fără să comentezi prea mult, mai că i-ai pupa mîna... 3 milioane în cinci ore sînt bani!". În timpul ăsta, mă gîndeam cu cîtă ardoare am combătut numai cu o săptămînă înainte în fața unui străin care îmi spunea că sîntem o țară de hoți și că de asta și-a dat seama de cum s-a urcat într-un taxi la Otopeni!

Tac-su'
pe valoarea adăugată

ANL vinde pielea cursului din pădure

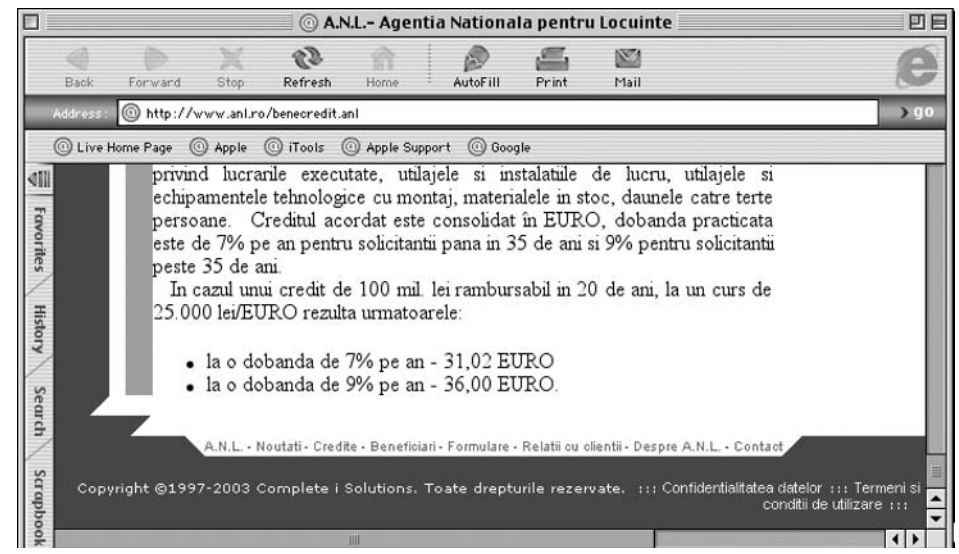
A.N.L.- Agentia Nationala pentru Locuinte
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address: http://www.anl.ro/benecredit.anl
Live Home Page Apple iTools Apple Support Google
privind lucrarile executate, utilajele si instalatiile de lucru, utilajele si echipamentele tehnologice cu montaj, materialele in stoc, daunele catre terte persoane. Creditul acordat este consolidat în EURO, dobanda practicata este de 7% pe an pentru solicitantii pana in 35 de ani si 9% pentru solicitantii peste 35 de ani.
In cazul unui credit de 100 mil. lei rambursabil in 20 de ani, la un curs de 25.000 lei/EURO rezulta urmatoarele:
• la o dobanda de 7% pe an - 31,02 EURO
• la o dobanda de 9% pe an - 36,00 EURO.
A.N.L. - Noutati - Credite - Beneficiari - Formulare - Relatii cu clientii - Despre A.N.L. - Contact
Copyright ©1997-2003 Complete i Solutions. Toate drepturile rezervate. ::: Confidentialitatea datelor ::: Termeni si conditii de utilizare :::
Favorites History Search Scrapbook

Dacă ai să te uiți vreodată pe site-ul ANL, ai să înțelegi că șeful ei suprem, ministrul Mitrea, se pricepe la cifre nu la fel de mult ca la numere. La numere, e drept, nu-l bate nimeni, mai ales cînd e vorba de acelea de înmatriculare. Însă cu cifrele e mai greu. Iar de procente nici nu mai vorbim, decît în cazul comisioanelor. Scurt pe doi (o împărțire, să recunoaștem, destul de simplă), pe site-ul ANL se fac fel și fel de calcule utile celor care vor să ia un credit pentru construcția de locuințe. Iar calculele astea par să fie corecte, însă numai pînă vine vorba de cifre. De exemplu, cifrele 2, 5, 0, 0 și 0, puse una după alta, exact în ordinea asta, formează în ecuațiile specialiștilor de la ANL constanta inspirat și curajos intitulată „cursul leu/euro". Greu de înțeles eroarea. Euroiul ăsta nu-i nici cartof și nici pătlăgea, ca să nu mai știi cu cît se dă kilu'. Ori te pomenești că ăștia, de cînd s-au ajuns cu guvernarea lor, nu mai știu să numere de la un miliard în jos.

Tablagiii înmulțirii

Fuste și se duse

Dumnezeu a făcut lumea în 6 zile, iar într-a 7-a zi, cînd trebuia să facă România, s-a odihnit. Ce n-a făcut el, a trebuit să lucrăm noi. A trebuit să punem singuri umărul la ridicarea țării și palmele la relaxarea noastră. Iar cînd ni s-au alăturat pe cîmpul muncii și dragele noastre jumătăți, atunci am fost liberi să dăm și palmelor un scop productiv. Femeile ne-au fost mereu tovarășe de viață și ajutoare la munci. Tovarășe de viață cînd ne întorceam de la birt, ajutoare cînd ne duceam acolo și uitam să ajungem pe unde aveam treabă.

Sfinții muncinici

România, țară banieră

În gratiile cui mai e Temeșan

Nu vi s-a întîmplat niciodată să vă numărați banii și, cînd vedeți cît de puțin timp vă ia operațiunea, să vă întrebați ce-o mai face Răzvan Temeșan? Pentru aceia dintre dumneavoastră care au terminat cu număratul în timp record, avem un răspuns liniștitor: face bine domnul Temeșan, lucrează undeva într-o clădire cu multe geamuri din București, unde conduce o companie de consultanță financiară. Pentru aceia dintre dumneavoastră cărora număratul le-a luat ceva mai mult timp, avem un sfat prietenesc: uitați că v-am spus unde-l găsiți pe domnul Temeșan. Pentru frații Păunescu, care n-ar reuși să-și numere banii în viața asta nici cu ajutorul AVAS, avem un alt sfat: mai faceți-i și voi cîte-o vizită, că săracul om a făcut pîrnaie din cauza voastră și era să iasă de-acolo cu o gaură comparabilă ca anvergură cu cea dată la Bancorex. Uitați-vă la imaginea de mai jos, că pentru voi am și publicat-o. E drept că de atunci Temeșan a schimbat multe în viața lui: costum Armani în loc de costumul ăla dintr-o singură piesă, asistent-manager de toartă în loc de polițist și cîte și mai cîte. Totuși, domnilor frații Păunescu, ați face bine să nu uitați de unde ați plecat voi și nici de unde a ieșit el.

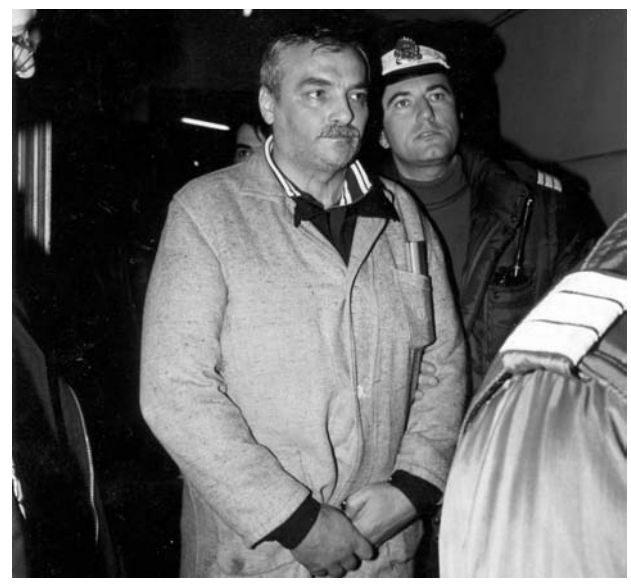

Un băiat popular și niște bănci așijderea

Cum spuneam, Temeșan mai apare pe listele de la Registrul Comerțului și cu un fond de garantare, care ni se pare interesant nu atît ca activitate, cît ca intenție: ROMGARCOOP – Fondul Român de Garantare al Cooperativelor de Credit–Bănci Populare. Adică un fond care ar fi trebuit să despăgubească clienții unor bănci populare în caz de faliment. Te doare și mintea – da' asta nu-i nimic dacă te gîndești că pe alții i-a durut nu mintea, ci portofelul.

Becali le face membrilor PNG curte cu casă

Dacă nu v-ați înscris în PNG pînă acum (și, din informațiile noastre, avem un singur cititor care s-a înscris: Dan Pavel), e cazul să o faceți. Gigi Becali îi ajută pe membrii partidului să se așeze la casele lor (probabil ca să știe de unde să-i ia cu badigarjii după dezastrul electoral din noiembrie). El a cumpărat o licență pentru construcția de case în stil american și își invită membrii de partid să-l ajute să-i iasă biznisul. E nevoie de: adeziune, un teren și bani pentru utilități. Mai aveți nevoie de un credit ipotecar pentru ridicarea casei „la roșu", dar aici intervine ajutorul lui Gigi, care a și semnat un acord de finanțare cu banca Raiffeisen. Casele astfel construite se vor numi „Case PNG", și mai lăsați dracului ziarul ăsta și dați fuga la bancă să faceți împrumutul dacă nu vreți să v-o luați.

Top Ban

Vă urăm călătorie colorată

Urmînd modelul Reșiței, unde ești invitat să călătorești la alb cu mijloacele de transport în comun, adică să scoți bani din buzunar și să-ți iei bilet de la controlorul alb care umblă prin tramvai, ar trebui introdus în București conceptul de călătorie colorată. Și avînd în vedere anumite experiențe personale, am putea spune chiar că se impune ca pe autobuzul 105 să fie trecută atenționarea „Aveți grijă, se poate ca în acest moment să călătoriți la culori mai închise."

Gheorghe Gheorghiu-Bej

Parlamentarii ies la drumul mare pe un drum scurt

După ce tocmai și-au luat pendulă atomică să le măsoare rația obligatorie de somnic de frumusețe și vigoare stabilită de neveste și amante, deci ca nu cumva să întîrzie cînd se sună de sforăială, parlamentarii români își trag acum și o scurtătură de 8 miliarde lei între intrarea din strada Izvor și cea din 13 Septembrie, care va trece prin curtea Parlamentului și va asigura un acces mai rapid la parcarea subterană. Cică scurtătura asta șmecheră va asigura, în caz de la o adică, intervenția mult mai promptă a pompierilor. Adevărul e că sticluța de apă plată pe care o poartă Văcăroiu tot timpul în buzunar ar putea oricînd lua foc de la nervii lui Vadim.

Neamul Șmenărești

Nu se mai fură ca-n codru pentru că s-a furat și codrul!

Țapinarul de origine arabă cantonat în Bistrița, Bayn Nabil, se bucură de o înaltă protecție la nivelul IPJ Bistrița-Năsăud, asta după ce a ras atât cedrii, pardon, codrii, din zonă, cât și miliardele primite necuvenit sub formă de returnări de TVA. Rețeta aplicată de arab este simplă. Pe de o parte, Bayn a înființat mai multe firme, printre care Nabilcom, Nordforest, Midelist, Mixforest, prin care a scos din țară diverse cantități de lemne fără ca valuta aferentă exportului să fie repatriată. Cealaltă oportunitate de înșelăciune a statului român a fost identificată de arab în posibilitatea returnării TVA-ului, motiv pentru care a purces la introducerea de facturi false în contabilitate și apoi la ungerea consistentă a cooperativei din finanțe pentru returnarea acestuia. Când considera că a supt destul printr-o anumită firmă, aceasta era vândută unui cetățean străin, care, în schimbul unui comision, prelua el toate măgăriile. Cu toate acestea, cele trei dosare deschise pe numele lui Nabil zac în fișetul inspectorului-șef Ioan Mureșan, care probabil așteaptă ca arabul să mai înșele statul român și prin cele două firme pe care le mai are: Stargeat SRL și Sterwood SRL. Vorba ceea, dragi cumetri: așchiile, la propriu, nu sar departe de Poliție, la figurat!

Cedrii Vlăsiei

Guvernul, între trecut, prezervativ și viitor

Guvernul României a demarat un program de ieftinire a prezervativelor. Măcar acum, la sfîrșit de mandat, să aibă și românul ce să pună pe oferta electorală pe care PSD-ul ne-a administrat-o consecvent tuturor timp de patru ani. Sau măcar să distribuie prezervativele preponderent în Moldova. Așa vom fi siguri că, în timp, nu se mai înmulțește electoratul pesedist.

Miercurea Cauciuc

Ciorba de ieri reîncălzită în farfuria de mîine

În redacția noastră liniștită în care se mănîncă de dimineața pînă seara supă de limbă cu semințe, vestea că „România de Mîine" deține și o firmă de făcut mîncare a căzut ca un ardei iute într-o ciorbă de burtă. Indignare, stupoare, plescăieli de emoție și surpriză. Adică tovarășii Aurelieni Bondrea, tatăl și fiul, marii apostoli ai industriei de diplome universitare, fac nunți și botezuri? Umflă jde mii de baloane și aranjează cu lăutarii? Verifică pe deget mămăliga pentru sarmale ca să nu reclame ginerică? Păzesc ospătarii să nu bage-n traistă? Și ce mai poate urma să facă alde Bondrea ăștia? Fermă de creștere și îngrășare a rîmelor pentru export, stație de îmbuteliere a borșului, fabrică de prezervative? Sau, poate, cel mai bine, magazinul de țoale second hand „România de Mîine".

Diploma de șmerit

flagrant deliciu

Înfruntare parcare pe care

Nº 1 Hit Radio
100,2 FM
www.radio21.ro
Ascult radio 21
CEL MAI TARE DIN PARCARE!
Ascultă Radio 21!
Ca să câștigi o mașină supertare!
Trimite la 1440 un SMS (cost 10 cenți + TVA/SMS) ce conține numerele de telefon a 3 prieteni, și intrați toți 4 în cursa pentru un ROVER STREETWISE de la AUTOMOBILE BAVARIA!
Pentru detalii, ascultă Radio 21 sau intră pe www.radio21.ro

Două promoții publicitare desfășurate concomitent riscă să se termine cu scandal, cu bătăi în stradă. Pentru că ambele promit, din pură coincidență, același lucru. Una, la Radio 21, oferă ca premiu o mașină, iar alta, la croissant-ul 7 Days, oferă o altă mașină și ambele promoții îți promit că, dacă vei câștiga, vei fi „cel mai tare din parcare“. Acum, se pune problema ce se întîmplă cînd câștigătorul promoției de la Radio 21 ajunge cu mașina în aceeași parcare cu mașina câștigătorului de la 7 Days. Amîndoi sînt cei mai tari, dar cum află care e, de fapt, „cel mai tare din parcare“? Își arată mușchii, o pun de-un skanderbeg pe capotă, se iau la bătaie cu levierele? Ca nu cumva promoțiile să degenereze în evenimente violente, trebuia ca măcar una din mașini să fie prevăzută cu clasicul accesoriu de măsurare a tăriei în parcările dintre blocuri: era suficient să se pună după roata de rezervă o cutie de table.

A șaptea planetară de la Soare

condica de sugestii și reclame

Porcul nostru popular

Lăcătușul porc se diferențiază de lăcătușul scroafă prin faptul că lucrează cu mănuși. Toți lăcătușii sînt niște porci, obișnuiesc să zică lăcătușii scroafă. De aceea, lăcătușii porc mai lasă uneori mănușile și pun mîna pe o nuia. Atunci, lăcătușii scroafă se dezbracă și ei de caracter și-și găsesc niște lăcătuși Paco & Rabanne cu bani pe ei. Așa se transformă lăcătușii scroafă peste noapte în lăcătuși nurcă.

Magdolna Selgrosu

Greu la deal cu bolile mici

Deși sunt diabetic, fac sex în fiecare săptămână!

" La un moment dat, totul din viața mea mi se părea fără sens... Suflr de diabet de 12 ani, insulino-dependent și impotența apărute imediat...Acum, cu ajutorul tratamentului de la ON CLINIC reușesc să am o viață sexuală chiar deosebit de bună..."

Iosif A., Galați

Clinica On îmi-a dat soluția pentru impotență... Am urmat sfaturile doctorului specialist de acolo și cu pedigriile de tratament pe care le urmez, erecția mea s-a îmbunătățit evident... Am acum relații sexuale fără probleme ! Chiar o să-i spun amicului meu, George, care are aceleași probleme sexuale dar are și hipertensiune..

Iosif A., Galați

București : 021-330.81.11
Brașov: 0268-333.989
Baia Mare: 0262-214.243
Iași: 0232-265.551
Timișoara: 0256 -302.588
Constanța:0241 - 548.461

Sigur îi știți pe pacienții clinicii ăleia care cumpără săptămînal cîte o jumătate de pagină în *Libertatea,* chiar sub „Fata de la pagina 5“. La început a fost testimonialul pacientului Vasile M., Turnu Severin, care spunea din spatele unei benzi negre aplicate peste ochi: „Deși sînt diabetic, duc o viață normală“. OK, bravo ție! După ceva timp a apărut Alexandru T. din București: „Fac sex de 3 ori pe noapte“. Să trăiești... se mai întîmplă! Dom'le, da' vinerea trecută, Iosif A. din Galați, 68 de ani, a întrecut orice măsură: „Deși sînt diabetic, fac sex în fiecare săptămînă!“. Oare unde o să se ajungă în acest fel? Mîine-poimîine o să-l vedem pe Titu S. din Băicoi că o să ne anunțe: „Deși diabetic, cardiac, 2 by-pass-uri, o hernie de disc, mai multe pietre la rinichi, fac sex de 3 ori pe noapte, în fiecare săptămînă cu nevastă-mea – pensionară, sciatică, boala Alzheimer, litiază biliară, insuficiență renală! Aștept provincia!“.

Prost-la-Mall

comunicare pe care

Și dacă ți-aș da una peste ceafă?!

Dacă o fi început ceva să se mai globalizeze și pe la noi, atunci e cretinismul. Ai noștri au început să semene cu ai lor de-ai zice că *ei i-a făcut pe ei și nu ei pe ei*, cum zicea Costel. Sau Tanța. Internaționala Tembelilor mănâncă, bea, se îmbracă, se tamponează, râde fericită la reduceri cu aceleași gesturi și cuvinte de furnir, oriunde în lume. Una se întreabă dacă un detergent scoate și mirosul, nu numai pata. Deschizi televizorul și dai peste altă femeie care spune că se simte balonată. Ce e mai natural și sincer decât constipația, în momentul istoric în care lumea îi admiră efectiv pe cei care *spune ce gândește, dom'le,* iar victoriile noastre se măsoară în măreția cu care o dăm în bară? Ai diaree, spune-o verde-n față, ce atâta cenzură! N-ai diaree și te deranjează aspectul, dă-i drumul, nu te reține pe tine, sunt atâția care nu au curaj s-o facă și se duc la medic, ca niște lași ce sunt. De ce nu și niște microfoane în autobuze sau în locuri publice, pentru perverșii timizi, pentru cei care abia își șoptesc coprolalia? Obsesia autenticului vopsește în roz un tomberon infect și creează monștri dulcei care cred *că în plastic e fantastic.* Dar diferența dintre oamenii din stațiile de autobuz și cei afișați pe panourile publicitare încă dovedește că globalizarea abia a început și că Dacia 1300 e reală și e tot a lor. Suntem în stare să producem tâmpenii la fel de strălucitoare ca ale lor, la fel cum și ei pot să ne bage sub nas prostii la fel de incredibile ca ale noastre. Rămâne să ajungem la zi, astfel încât să ne integrăm cu tot cu cei care încă mai seamănă a oameni. De exemplu, în privința biscuiților s-au făcut și se mai fac încă multe greșeli. Un spot produs într-o altă țară, la niște biscuiți foarte buni de altfel, ne înfățișează o felie de viață. O femeie intră cu mașina pe contrasens și se întâlnește cu un bărbat și mașina lui. El îi sugerează că e tâmpită, așa cum crede tot poporul despre femei, și îi transmite un semnal clar că ar trebui să se dea la o parte ca să treacă el. La ei, el nu se dă cu bâta jos la ea. La noi, ăsta nu ar fi fost un spot, ci o știre de la ora cinci, cu perversiuni greu de imaginat. Ea nu se intimidează, ci se duce la ciudata mai-muță cu un pachet de biscuiți. Laser, frate! El își ia mașina în cârcă și o lasă pe ea să treacă. Aceasta e o dovadă că mârlanii noștri au rămas oameni. Dacă o româncă ar încerca să-l înduplece pe un șofer român cu memorabilul: *și dacă ți-aș da un bizkrem?,* e clar că i s-ar răspunde în cel mai bun caz: *și dacă îți dau una peste ceafă?* Încă stăm bine. Să nu o luăm în tragic. Vom muri și vom fi liberi.

Răzvan EXARHU

Slav! Vaslav!

Stemate donmule Sîrarul, v-ă mulczumesc pentru sluziba pe care mia-ți dato. Nu credeam nicio dată că voi ajunge să scriu afișe pentru dmnvstră. Aștept cu nerăbdare stagiunea viit.oare pentru piesele sau dramatizîrile dupe operele donmilor Sheișpir, Coielio, Ghete sau chiar ale donmului Nabucof, fără a mai vorbii de Șilăr.

Hanorat de Balzac

aberația de libertate

Mă dor pișoarele

ATENTIE PIȘOAR!

Pentru fetele care rup cu îndîrjire bucăți de hîrtie igienică și le vînd cu 6.000 de lei, cuvîntul „pisoar“ nu are nici un sens. Spre deosebire de „pișoar“, care spune singur de la ce vine, „pisoar“ își pierde orice semnificație în contexte ca: „Am făcut pisu“, „Fă, iar s-a pisat unu' pe jos“, „Pis pe fata ta“ și „Pisate că vine trenu'“.

Pisarea-n bucate

Dijei dai, mă, dijei?

'Ai să-ț' trăiască Șachira și Madona, șefu', că tare țîțoase au mai crescut. Ia zi, auz c-ai nevoie de un DJ la tine la discotecă. Io sînt omu' tău, șefu', îți pun toată noaptea numai Adrian De Vito și Al Pacino de la Vîlcea, de nu-ți mai iese lumea din discotecă decît la viol. Ia zi, îț' trimit CV prin SMS sau mai bine să-ț' trimit un scan cu cazieu' meu pe MMS? Auzi, da' să nu mă iei cu pachet salarial atractiv și posibilitate de lucru în echipă, ca managerii de la *Cațavencu,* că m-am lăsat de d-astea.

Gheorghe Gheorghiu-DJ

• Caut DJ cu experiență pentru discotecă la țară cu manele. Trimite-ți CV prin SMS la [redacted] (2894102D)

Traseul traseistului, cu capătul în Belarus

Simirad a fost profesor de matematică și acum a ajuns ambasador. Într-o fază intermediară a fost nițel și primarul Iașiului, de unde a negociat cu PSD să fie trimis tocmai în Cuba. Baciu, Mihai Baciu, a fost profesor de filosofie, la „Cuza" și tot la Iași. Acum va ajunge ambasador, cel mai probabil în Belarus. Într-o fază intermediară a fost și șeful PD Iași, din care postură l-a înjunghiat pe Băsescu fix în preziua Unirii, 23 ianuarie, înainte cu doar cîteva ore ca marinarul să ajungă la Iași și să-l belească pe Baciu definitiv pentru prestația sa jalnică. Cînd ziceam că l-a „înjunghiat", ne referem tocmai la faptul că profesorașul de filosofie a trecut la PSD Iași direct pe o funcție de vicepreședinte (după ce, în prealabil, negociase cu PRM). După cum deja v-ați prins, nu pentru un loc în Parlament, ci ca să i se spună „excelență". Era normal, de altfel, după ce Baciu stătuse 7 ani în Parlament, unde se ocupase de discursuri precum cel care urmează: „Obsesia PSD-ului este de a crește permanent, de a deveni partid unic, obsesie caracteristică celor din conducerea partidului care, în majoritatea ei, este alcătuită din nomenclaturiști ai vechiului regim, crescuți și educați în religia forței politice conducătoare și a cîrmaciului care nu greșește". Nu, nu e tot, iată cireșica de pe tort: „PSD-ul recurge acum la amenințare: vii cu noi și, eventual, dar nu sigur, îți asigurăm un loc călduț, iar pe popor îl aburim noi". Ca să nu se mai spună că Baciu nu știa dinainte ce și cum sau cine este și, mai ales, ce voia de la PSD.

Cuba Libresse

Ai noștri se fac că ouă

Am aflat că premierul ucrainean a fost atacat cu ouă. De unde reiese că ucrainenii posedă un nivel de trai ridicat, de vreme ce își permit să irosească ouăle pe prim-ministru. La noi, nivelul este ăla care este, așa că treaba stă taman pe dos: premierul este cel care ne agresează poporul cu ouăle sale.

Ouăle lui Columb

Omagiu fierbinte conducătoarei iubite

Să zicem că nutresc față de doamna Dana Năstase un respect profund și o sinceră admirație. Și nu doar eu, la fel toți oamenii din România. Pentru alinarea pe care i-o aduce premierului care se strofoacă atîta să conducă țara către cele mai înalte culmi, pentru dînsa ca om, pentru dînsa ca femeie de afaceri, care mai aduce și ea un ban în casă. În fine. Nutrind atîtea sentimente, să zicem că trebuie să mă descarc și să le dau glas ca să le audă toată lumea. Unde să fac asta? Mă uit pe Atomic, unde curg dedicațiile de la oameni pentru oameni. Aici trebuie să mă exprim și eu! Pun mîna pe telefonul mobil, formez numărul 1260, care se cere la Atomic, și scriu pe nerăsuflate mesajul: „ Pentru doamna Dana Năstase, din partea unui admirator, melodia *Sexy și Rea*". E aproximativ ora 22 și 15, duminică seara. Și pune-te, frate, pe așteptat. Trec minutele, trec, tot felul de oameni își dau tot felul de dedicații, dar dedicația mea, nu. Tot felul de gînduri îmi vin în cap. Din două una: ori puseul meu de admirație e cenzurat, ori mesajul nu a ajuns. Pe la 22,25, prietena mea trimite la Atomic un mesaj, neutru, în care e vorba strict despre noi. Nu trece mult, și mesajul mi se plimbă pe ecran. Deci e clar că și primul ajunsese, dar nu l-au dat. Trec pe alt post, pe Etno TV. Aici, constat că e vorba de aceeași firmă de expediat mesaje, întrucît numărul la care trebuie trimise mesaje e același, 1260. Iau din nou mobilul și trimit următorul mesaj: „Pentru doamna Dana Năstase din București, mult noroc și bani!". Este ora 22,39 cînd, după mesajele „Din partea la Ovi" și „Pentru soarele nostru Andrei mami și tati te iubește mult și îți dorește tot binele din lume", apare în sfîrșit dedicația mea cu doamna Năstase. Asta da televiziune liberă! Trăiască Etno TV!

Alexandru VĂRZARU

Săptămîna străinilor

● Un profesor din statul american Oklahoma, într-o încercare disperată de a-și salva căsnicia, a pus doi elevi să pretindă că îi jefuiesc casa pentru a-i snopi în bătaie. Planurile i-au fost dejucate chiar de unul din „hoți“, care a mărturisit isprava părinților săi, aceștia anunțînd ulterior poliția. Organele polițienești, în cunoștință de cauză au detașat apoi, ca urmare a telefonului, întreaga brigadă împreună cu cîini și mașini, în căutarea „suspecților“. Se pare că profesorul nu a avut noroc nici în dragoste, nici în viața de zi cu zi. Mai bine angaja doi puradei. Ăia chiar îi spărgeau casa. Ba ar fi făcut-o și pe gratis! ● Un artist olandez a descoperit în grădina casei sale obiecte de mare valoare istorică, ce datează de peste 400 de ani. După ce descoperirea a fost intens televizată, un grup de oficiali a vizitat casa artistului. Se pare ca aceștia erau mai interesați de mica baracă din spatele curții, construită „ilegal“. Gerd Jan Roos, descoperitorul, a hotărît să îngroape la loc artefactele și s-a jurat că, atît cît va trăi, nici un specialist nu va avea voie să intre în grădina lui. Păi, vezi ce naspa e să nu fii român? Păi, la noi dădeai șpaga și îți făceau ei aviz de construcție. ● În orașul Atascaderos din Mexic se duce o campanie dură de înrolare a pisicilor. Pentru a combate invazia șoarecilor, autoritățile roagă familiile să își doneze pisicile pentru această armată salvatoare. Așteptăm ca pisicile să depună jurămîntul. Și apoi să-l îngroape, cum le e obiceiul.

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Deci, se poate! Nu e Dezbrăcatu, ci chiar originalul. Nu e Fizz, dar sînt țoalele lui. Nu e Săniuță, dar e vodcă. Nu e Versace, dar e prietenul lui ceasul lui, Armani. Nu e *Fata de la pagina 5,* dar e *Aici meteo Academia Cațavencu.*

Doamnelor și domnilor, în exclusivitate pentru *Vogue*, care n-a mai apărut în România, pentru *Gazeta Matematică*, *Academia Cațavencu* și *Idei în dialog*,

CĂTĂLIN BOTEZATU
VĂ PREZINTĂ VREMEA EL ÎNSUȘI

„Arșița ploua cu fulgi fierbinți. Era cam frig, așa că am mai pus cineva pe mine. Soarele apunea la răsărit într-o dimineață superbă. Hapciu!“

Grătar 2004

R&P® vă oferă rubrica:

Nashpa Turizm prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operaţiunea „Români, distrugeţi Douane veche!“

Poate ştiţi: în Schengen toată lumea trece bine-mersi cu maşina prin vamă, numai ţie, turistul român, ţi se cere paşaportul. Toţi gunoierii cu Fiat Uno cu număr de Italia trec, iar tu stai ca prostul, cu un portbagaj de schiuri. Vameşul maghiar se uită la tine ciudat, foarte ciudat. Te întorci, poate e Elvis în spatele tău, în maşină cu Ionuţ Dolănescu. Greşit. Elvis eşti tu. Elvis Popescu, din România. *„Car licenţ!“* – urlă nazistul. Dai talonul, asigurarea şi pe mă-sa şi pe taică-su, dar tot nu e mulţumit. *„Zăˇ car! Hu zăˇ car?“* „My car, boule, my car, please!“ *„Draiv licenţ!“* Dai carnetul. În timpul ăsta, miliarde de sloveni, cehi, italieni trec prin vamă ca prin brînză telemea. Vameşul italian e intransigent. „Zăˇ where cam yu?“ „From mă-ta France. Ski, you know! Albertville, Chamonix, Champinions, Pulică, Grenoble!“ Hitleristul de la vama slovenă e neînduplecat. Scoate o lupă de ceasornicar şi începe să se benocleze la carnetul tău ca la eclipsă. *„Pulovăr zăˇ car, on zăˇ rait sait&weit ‘iăr!“* – ţipă fascistul, iar tu te execuţi. Cretinii ăştia sînt slugoii de la circulaţie ai naziştilor din birouri care au decis să nu-i dea viză lui Mircea Nedelciu ca să-şi facă operaţie la Paris. Şi-atunci stai ca prostul pe margine, să se uite la tine şomerii maltezi din Golf-urile lor obosite din ‘82 ca la dinozaurul pitic de Hunedoara. *„Maman, ils sont des tziganes?“* – zice copilul sanmarinez. „Da, mă urîtule, sîntem ţigani virtuozi şi vă căpăcim la fotbal de vă iese pe nas, mucoşilor!“ Într-un final, apare şi vameşul. Greu. Scîrbit. Parcă i-ar trebui o pereche de mănuşi de sudură cînd îţi ţine paşaportul de România. Vine şi-şi bagă bîrnăul pe geam. Un maidanez pişăcios de vamă se urinează şi el în dispreţ pe roata maşinii tale. De ce nu ne dă drumul? Pentru că aşa vrea urîtul ăla căruia nişte proşti i-au dat o vamă pe mînă. „Iliescu, bi-pui-ţi-aş io ceva!“ – mai ai timp să înjuri şi tu pe cineva. SS-istul vine în sfîrşit cu paşaportul vizat la zi: *„Prego.“* „Grazie, mă-ta, arivederci, scaraoţchi!“ Europa, sictir!

Această rubrică
v-a fost oferită de

® Rahat cu Perje
(marcă românească
de tradiţie în stomac)

Căpitanul Nema

La Constnaţa, toţi băieţii au restanţa

Drumul cu maşina pe autostrada spre Constanţa e plin de capcane. Orice şofer care îl parcurge are obligaţia să-şi doteze foarte bine trusa de prim-ajutor. Şi, pe lîngă obiectele obişnuite pînă acum, să-şi completeze trusa şi cu un manual de gramatică sau măcar cu un dicţionar. Nici nu ştiţi cînd vă sare din dreapta vreun scriitor de indicatoare rutiere, ameţit de atîta efort intelectual. Privită de sus, autostrada pare, cu liniile ei cînd continue, cînd discontinue, un caiet dictando. Probabil că de aceea a şi atras atîţia agenţi care abia acum învaţă să scrie pe curat, frumos şi fără greşeli, cuvîntul „Constnaţa“.

Mila 21-22

Liberă la soare, stau pe-o treabă mare, Ne chiorîm la rahatul fierbinte care şade colo, cuminte

Deşi au trecut atîţia ani de cînd ne-am luat raţia de libertate, lucrurile par să nu se fi mişcat prea mult între timp. Pe rege nu l-am adus înapoi, deci tronul a rămas liber. Şi nici bătrînul preşedinte nu l-a ocupat, deşi vîrsta, experienţa şi flatulaţiile îl recomandau. Ne chinuim de-atîţia ani s-o apucăm şi noi pe un drum, cînd mult mai simplu şi mai la îndemînă ar fi s-o cotim direct în păpuşoi şi să ne aşteptăm soarta şezînd liniştiţi la locurile noastre, pe vine. Avem un loc al nostru şi refuzăm să-l ocupăm, deşi e liber. În loc s-o apucăm hotărîţi pe calea destinului, nu mai încape vorbă, stăm şi ne ţinem de prostii. Sau ne ţinem, pur şi simplu. Faceţi, români, faceţi orice, numai faceţi!

Putoarea ursului

Manele zid românesc

Nu cumva să lipsiţi, doamnelor, de la marele chef mare de vineri, sîmbătă şi duminică. Urechile vă vor fi încîntate de cea mai mare formaţie de manele din Oradea. Şi, dacă vă lăsaţi duse de val, urechile nu numai că vor fi încîntate. Vă vor fi şi uşurate, aşa că aveţi grijă ce atîrnaţi de ele. Vă aşteptăm să vă distraţi alături de noi şi să pocniţi din degete pe muzica noastră. Nu vă faceţi probleme, o să vă scăpăm noi de ce aveţi pe ele, ca să puteţi pocni pînă în zori sau pînă vine gaborii.

Chef Guevara

MARE CHEF MARE
IN SERILE DE :VINERI SAMBATA SI DUMINICA
LA RESTAURANTUL MONTANA
DIN CENTRUL ORASULUI HUEDIN
VA FI MUZICA DE PETRECERE :
LAUTAREASCA SI MANELE
URECHILE VA VOR FI INCANTATE DE CEA MAI TARE FORMATIE DIN ORADEA INCEPAND CU ORELE 20
DISTRACTIE PLACUTA !!!

răspunsuri la scrisori

Direct X (Aiud): Vă mulţumim pentru semnalare şi încercăm să o semnalăm, la rîndul nostru, cititorilor.

Costel Priboi (Bucureşti): Aţi întors răspunsul meu pe faţă şi pe dos, asta pentru că v-aţi supărat pentru bănuiala că aţi fi fost pus de cineva să scrieţi. Atunci noi nu ar trebui să ne supărăm pentru bănuiala că ne consideraţi hoţi de reportofoane? Cît despre Alec Macri, el apare cu reclamă plătită, în paginile de reclamă. Poate că ar fi mai folositor un dialog pe e-mail, aş putea răspunde mai operativ întrebărilor care vă frămîntă, drept pentru care republic adresa mea: morar@catavencu.ro.

George Apostolescu (Bacău): Mulţumim pentru urări. Revista *Idei în Dialog* se difuzează şi la chioşcuri.

Hector P. (Tulcea): Cunoaştem şi noi cîteva poveşti despre performanţele infracţionale ale lui Adrian Păunescu, dar e bine că ne povestiţi şi dumneavoastră una. Nu degeaba i se spune Porcul!

R.M.T. (Alba Iulia): După ce te întorci acasă de la Tîrgul din Italia, aştept un semn pe e-mail.

R.A. Costache (Bucureşti): Am îndrumat scrisoarea cu cuponul de pensie ca „dovadă" colegilor mei din departamentul social. Vă mulţumim pentru solidaritate!

Larisa M. (Iaşi): Nu vă putem spune cine scrie rubrica „Tetelu" pentru că şi „misterul" personajului face parte din fişa postului. În orice caz, bănuiala dvs. cum că autorul ar fi Octav Mardale nu are suport, nu e Mardale!

Anonimus (Bucureşti): Unele din cele scrise în scrisoare sînt interesante. Am reţinut comentariile despre Tarom, de pildă, noi am mai scris pe această temă, dar ar fi potrivit să revenim. Cît priveşte viitorul cotidian, intuiţia nu a mai funcţionat. Şi sper să-mi daţi dreptate după ce veţi vedea ziarul pe piaţă.

Gerilă (Braşov): Pînă a ajuns la noi scrisoarea cu opiniile despre promisiunile electorale, deja noi apucaserăm să publicăm chiar coperta numărului trecut în aceeaşi direcţie. Deci, e adevărat ce spunem despre cititorii noştri!

Ioan T. MORAR

Câte bordele, atâtea obiceie

Căsuţa noastră de toleranţă, cuibuşor de nebunii

De ce să nu ne cerem scuze? Suntem o firmă serioasă care oferă servicii de calitate pentru preţuri acceptabile. Ştiţi cât de grea e piaţa? Dacă nu prinzi vreun scandal cu un senator sau măcar cu un om de afaceri, cel puţin o dată pe lună, rişti să îţi pierzi notorietatea! Măcar să nu îţi pierzi şi clienţii fideli. Clientul nostru, stăpânul (sau, după preferinţe, sclavul) nostru!

Mulţi, da' prostituaţi

coasa lux

Marţea trecută, Parlamentul a votat Legea sănătăţii reproducerii şi reproducerii umane asistate medical. Legea precizează pentru prima dată termenii de *mamă purtătoare* şi *mamă surogat.* (Surogat e mă-ta, mă!) Dacă punem la socoteală şi vreo mamă naturală, vă daţi seama că vom avea şi oameni cu trei mame. Conform noii legi, este considerat contravenient medicul care nu încearcă să convingă femeia să păstreze copilul. Parcă văd un doctor cu şorţ de măcelar care tocmai a încheiat cu succes un avort întrebîndu-şi pacienta: „Doriţi să-l păstraţi sau putem să-l aruncăm? Dar gîndiţi-vă bine, că eu nu mai caut p-ormă-n gunoi după el!". Clinicile de avorturi vor fi asemenea restaurantelor care-ţi împachetează pentru acasă ce nu mai poţi mînca pe loc. Dar ca să fie corect, ar trebui întrebate nu doar femeile, ci şi bărbaţii dacă vor să păstreze copilul. Păi, eu n-am chef să mă trezesc peste vreo cincisprezece ani la uşă cu vreun borcănel de formol, zîmbăreţ şi plin de coşuri, care-mi spune: „Săru' mîna, tată!".

Ştirile de la ora chici

Jurnalul lui Tetelu

Bine aţi venit în Ţara Minunilor! Aici vreţi primi cîte 100 de euro şi două kile de banane şi veţi fi cei mai deştepţi, mai deştepţi decît şefii voştri! 3, 2, 1, începe Minunea!

7.30 AM VREA SĂ EAU PASTILE DE TRECUT TIMPUL: ADICA SĂ TREACĂ MAI REPEDE SAU MAI ÎNCET. ADICA: IEI UN TIMPONOCALM SI, PAC, E SÎMBĂTĂ. SAU, ŢAC, IEI TIMPONOCALM SI ZICA DE LUNI ŢINE TOATĂ SĂPTĂMÎNA! CE POT SĂ SPUN: DA, TIMPUL AMEA CĂUTARE ETERNĂ!...

8.20 AM VORBIT ERI CU ŞOFERU CARE ADUCE LU ADELU PICTURILE CU CAMIONUL DE LEMNE DUPE CE ÎMPREALABIL LE ALEGE DEPRIN MUZEELE ŞI CU PĂR-STILISTUL MAFIEI ŞI LEAM IMPUS ÎNTREBAREA: ÎN PICTURĂ POŢI SĂ AI DREPTATE?? (ADICA, DE EXX., SĂ POATE DOVEDI ÎN TIMP CĂ, DE EXS., SENATOR DALI NA AVUT DREPTATE ÎN CEACEA PICTAT ŞI CĂ, DIMPOTRIVĂ, DE EXE., IVAN ~~GE~~ GOGHU A FOST CEL CAREA AVUT DREPTATE CÎN A PICTAT CEA PICTURĂ??)

9.50 CÎN LAM VĂZUT PE MARINARU CEA PLÎNS CÎN SA RETRAS ORTOJAN MAM GÎNDIT LA CEO SĂI ZICĂ KAGEBISTU BĂTRÎN LU NEFASTĂSA CÎN SO RETRAGE DELA COTROCENI: „DON'T CRY FOR ME, AGENT NINA!"

11.30 AM VRUT SĂMI LANSEZ ŞI IEU UN RADIO ÎN TETELIA, DA NAM ŞTIUT CÎŢI OAMENI SĂ EXECUT ÎN MOD FESTIV LA LANSARE, AŞA CAM MAI AMÎNAT. UN PIC.

13.40. FATASTIC! AM LANSAT UN NOU PRODUS PENTRU PARTID: PRODUSUL CARE DESCHIDE ORISICE UŞĂ! PRODUSU SE NUMEŞTE: PACHETUL NAŢIONAL ANTICORUPŢIE. PACHETUL NAŢIONAL ANTICORUPŢIE CONŢINE OBLIGĂTORIU: UN PRAFUM, O CIOCOLATĂ, O CĂFEA, UN ŞPRAI, ŞI 100 DE EURO ÎN EURO. FANTASTIC! FESTAI PSDUL!! SĂ TRĂESC, TETELU!!

14.10. DACĂ DUMNEZEU AR JUCA ŞAH-CU KASPAROV, DUMNEZEU ŞE AR SACRIFICA FIUL PENTRU O TURĂ??? (VORBEAM ŞICU POETU MAFIEI: OPUSUL ECLEZIASTULUI E MICROBISTUL!) NU?

23.20 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AŢ VREA SĂ CUNOSC LINBA ŢIGĂNEASCA DE AFACERI!!

munca cu cartea

Dragostea n-are nici o logică

„Lumea este tot ce se întîmplă." Cu această propoziţie îşi începe Ludwig Wittgenstein celebrul *Tractatus logico-philosophicus,* singura lucrare pe care a publicat-o în timpul vieţii (1889-1951), nu foarte scurtă, totuşi. Cînd s-a născut era, pur şi simplu, copilul uneia dintre cele mai bogate familii din Austro-Ungaria şi habar n-avea că într-o zi va deveni „una dintre cele mai stranii figuri filosofice ale secolului XX". A crescut fericit şi, într-o zi, familia a hotărît că Ludwig e tocmai copt pentru a pleca la Manchester pentru a-şi continua studiile de inginerie. Asta se întîmpla în 1911. Acesta este momentul pe care Justus Noll l-a ales pentru începutul cărţii* sale, în care reconstituie anii petrecuţi de Wittgenstein în Anglia şi ceva după, anii de război. În 1912, eroul cărţii renunţă la inginerie şi se mută la Cambridge pentru a studia logica şi matematica cu deja celebrul Bertrand Russell. La Cambridge, Ludwig îşi descoperă extraordinarele calităţi de logician, dar şi atracţia irezistibilă pentru bărbaţi. Drept pentru care se îndrăgosteşte de un coleg, David Pinsent, care studia şi el matematica. Cum la Cambridge să fii homosexual era ceva banal, dragostea celor doi ar fi putut merge lin, într-o deplină mulţumire de ambele părţi. Că n-a fost chiar aşa, vina o poartă Ludwig, care, cu mintea incendiată de preocupările logico-semantice, se comportă ca un amant cel puţin excentric. Totul se va sfîrşi din cauza războiului mondial (primul). Ludwig se va duce să lupte alături de ai săi (Puterile Centrale) ca simplu soldat şi să scrie la tratatul său, David va lucra ca mecanic şi pilot de încercare într-o fabrică de avioane. Nu se vor mai vedea niciodată dintr-un motiv destul de banal: David moare prăbuşindu-se cu avionul pe care îl pilota. După război, Ludwig îşi publică tratatul care îl va face celebru şi, convins că a rezolvat toate problemele filosofiei, îşi cedează averea (imensă) surorii sale şi se retrage la ţară ca simplu învăţător. În 1929, se întoarce la Cambridge pentru a-şi susţine doctoratul şi o ia cu filozofia de la capăt. Dar asta e altă poveste.

Ştefan AGOPIAN

*** Justus Noll, *Ludwig Wittgenstein & David Pinsent,* Editura Paralela 45, trad. Vlad Cucu-Oancea.**

Cartea ce aduce foamea

Iubirea are reţeta ei. Ura are reţeta ei. Supărarea are reţeta ei. Aşteptarea are reţeta ei. Ignorarea are reţeta ei. Bărbăţia are reţeta ei. Moartea are reţeta ei. Şi iubirea, şi moartea trec prin stomac. Peste patimi tronează mîncarea, cu reţetele ei, ale Titei. Din atîtea ingrediente putem alcătui o înnoită reţetă, reţeta cărţii *Ca apa pentru ciocolată*:* Tita, fecioară veşnic, e condamnată să aibă grijă pînă la moarte de maică-sa. Tita iubeşte şi găteşte. Băiatul iubit se căsătoreşte cu sora Titei. Tita iubeşte şi găteşte. Sora Titei dă naştere unui copil, trage pîrţuri şi moare. Tita iubeşte şi găteşte. Maică-sa moare. Tita se iubeşte cu iubitul Pedro, iar de atîta aşteptare explodează. După ce aţi citit aceste reţete, adăugaţi după gust: fasole ce fierbe mai repede de-i cînţi, prepeliţe cu petale de trandafiri, curcan cu migdale şi susan sau champandongol, ciorbă de coadă de vacă dreasă bine cu supranatural şi tradiţie. Un deliciu! Se serveşte fierbinte!

Eugen ISTODOR

*** Laura Esquivel, *Ca apa pentru ciocolată,* Editura Humanitas, 2004.**

rebele arte

Aerul dintre clădiri

Unul dintre neliniştiţii de foarte bună calitate pe care i-am cunoscut în ultimii ani este Vlad Arghir, un artist care răspunde provocărilor mai multor direcţii. Îl ştiam ca un foarte rafinat grafician, specialist în layout-uri de ziare şi reviste (postură în care a trecut şi prin redacţia noastră!), apoi l-am regăsit ca traducător avizat al lui Leonard Cohen şi, cu aceeaşi ocazie, ca fotograf al cantautorului-romancier canadian. Acum, Vlad Arghir expune fotografie la Fotocabinet*. E o expoziţie foarte unitară, cu o temă ce ţine de arhitectură: reflectarea unor clădiri din New York în geamurile altor clădiri, învecinate, desigur. Dincolo de „preciziunea" temei, expoziţia este un bun purtător de nelinişte şi un prilej de meditaţie. Oraşul ca oglindă suficientă sieşi, metropola care striveşte, prin dimensiunile sale colosale, fragila prezenţă umană, aerul tremurat dintre clădiri, gata să provoace vedenii ca aerul tremurat al deşerturilor, răceala geometriei contracarată de tremurul oglinzii vecine, cîteva dintre subiectele de discuţii care pot fi declanşate de această expoziţie. Titlul expoziţiei, *Incertitudinea concretului,* oferă cheia mesajelor din fiecare instantaneu care prinde nu clipa, ci zecimea de clipă şi o îngheaţă în jocul specular al formelor. Mai că-mi vine să visez la ziua în care şi Bucureştiul ar putea oferi clădiri de sticlă gata să oglindească totul. Şi, mai ales, un aer clar în care să tremure concretul.

Ioan T. MORAR

*** Vlad A. Arghir, *32+1... 33 – Incertitudinea concretului*, expoziţie de fotografie, galeria Fotocabinet, Bucureşti, septembrie-octombrie 2004.**

show biz da' culţi

Spiritul răsfoinic

● Am lipsit din ţară şi mi-a scăpat o notiţă a lui Alex. Ştefănescu referitoare la proza lui Radu Cosaşu. În rubrica pe care tocmai a inaugurat-o în *România literară*, „Cărţi noi răsfoite de Alex. Ştefănescu", după ce răsfoieşte *Supravieţuirile 3. Logica*, volumul lui Cosaşu, Alex. Ştefănescu scrie: „Există însă în *Supravieţuiri* şi ceva antipatic: Umorul, spiritul ludic, regimul de gratuitate, proprii acestor texte, *au un scop* (s.m.): să bagatelizeze gratuitatea a ceea ce s-a întîmplat în România în «obsedantul deceniu»" (v. *R.L.* nr. 34). După cum se observă, Alex. Ştefănescu foloseşte o judecată morală pentru a pune la zid, fără drept de apel, un autor. Criticii literari serioşi se feresc de asemenea judecăţi care duc repede spre absurd. Trec peste faptul că numai societăţile totalitare (comunism şi nazism) foloseau asemenea judecăţi şi că rezultatul a fost arderea capodoperelor în piaţa publică, pentru a sublinia absurdul: dacă e adevărat ceea ce spune criticul, atunci Cehov ar trebui judecat la fel, măcar pentru umorul lui, cu care bagateliza gravitatea a ceea ce se petrecea în Rusia ţaristă sub călcîiul *Ohranei*. La fel Hasek, care într-un roman celebru, plin de umor şi spirit ludic, bagatelizează ororile primului război mondial. Şi exemplele ar putea fi înmulţite la nesfîrşit. ● Interesant că pînă la Alex. Ştefănescu nici un critic literar serios n-a observat „jocul" pe care Radu Cosaşu îl face. De exemplu, Nicolae Manolescu, directorul *R.l.,* scria despre aceeaşi carte *(Logica)* următoarele: „*Logica* este o operă de proză excepţională, prin *tragismul ascuns în toate cutele umorului*..." (s.m.). Cum Nicolae Manolescu chiar a avut de suferit în obsedantul deceniu, e greu de bănuit că scriind despre *Logica* lui Cosaşu a avut un moment de orbire, ca să nu zic mai rău. În mod normal, Alex. Ştefănescu ar trebui să-şi prezinte scuze pentru porcăria pe care a comis-o faţă de un autor cu adevărat excepţional. **(Şt. A.)**

● Bedros Horasangian este unul dintre puţinii scriitori care au reuşit să păcălească mai toate regimurile politice de la noi. După ce a fost ataşat cultural la Atena, unde nu a făcut nimic notabil, doar şi-a linguşit şefii şi şi-a scris cărţile, acum freacă menta ca director adjunct la Centrul Cultural din New York. Dar şi-a schimbat puţin atitudinea, îi linguşeşte doar pe şefii şefilor lui, în sensul că ţese intrigi împotriva Sandei Vişan, şefa lui, şi-şi scrie cărţile. Se vorbeşte că Bedros nu se teme deloc de rechemarea în ţară pentru că pilele lui la Ion Iliescu sînt „beton". Săracul, nu ştie că Iliescu nu mai candidează?! ● Firu Dumitrescu, ajuns ştab la PSD, se visează ministru al Culturii în guvernul Geoană (sau Iliescu). Mă rog, dreptul la vise este garantat prin statutul tuturor uniunilor de creaţie din România, nu asta ar fi problema. Partea nasoală a acestui vis este că Firu deja împarte diverse dregătorii culturale cunoscuţilor şi acoliţilor săi. Iar asta înseamnă instigare la visare deosebit de gravă! ● Academicianul Eugen Simion, recordman naţional la salarii-viteză, este puţin jenat de foştii lui studenţi care nu-i mai asigură, la catedra sa de la Literele din Bucureşti, posibilitatea de a lumina noile generaţii. Se spune că, astfel, foştii studenţi îi întorc moneda pe care le-a aplicat-o el, din funcţia de tată al titlurilor ştiinţifice şi universitare, blocîndu-le ascensiunea şi tracasîndu-i în tot felul cu doctorate recunoscute greu, cu dosare amînate şi iar amînate. Asta e ingratitudinea şi să nu ne mirăm dacă, într-o bună zi, academicianul de Fănuş îi va spune vreo cîteva de la obraz susţinătorului său! **(I. M.)**

gazeta sporturilor

Surprize, reprize!

D-aia, uneori, fotbalul e simpatic. Nu știi, dom'le, la ce să te aștepți, și pace! Ultima etapă, prin rezultatele ei neprevăzute, ne-a înveselit un pic. După atîția ani de scris, a venit vremea să vă mărturisim un secret: în general, ținem cu amărăștencele din provincie, atunci cînd joacă împotriva mult mai titratelor echipe din București. Ce să-i faci, iubim surprizele, ne place cînd perdanții mai și cîștigă... Așa se brodi ca plictiseala de week-end să ne fie alungată nu numai de retragerea lui Stolojan, lacrimile lui Băsescu și bășicarea lui Năstase. Ci și de cîteva rezultate țîță-de-mîță. Liderul clasamentului, FC Național, deși a deschis scorul în minutul 4 și a jucat un meci întreg în superioritate numerică, ei bine, a scos numai un egal (2-2) pe teren propriu cu Farul Constanța. De bine ce-i lăudam săptămîna trecută, stranierii lui Olăroiu au început să se românizeze, după cum ne temeam. Ei, atunci să trecem mai departe la ocupanta locului II, Rapid. La Galați, feroviarii și-au împotmolit osiile în noroiul de extracție dunăreană al stadionului din localitate și au luat-o lejer pe coajă (0-1) de la Oțelul. Scuza cu starea gazonului moldav rămîne valabilă, dar nu ține, totuși, în cazul unei echipe cu aspirații europene. Iar acum, fiindcă veni vorba de Europa, la finalul etapei mai căzu și vișina pe tort, bomboana pe colivă, bombița zilei explodată în Ghencea militarilor: Steaua, unica noastră reprezentantă într-o competiție europeană la nivel de club, a pierdut acasă (0-1) meciul cu lanterna roșie, Poli Iași. 'Jde miile de spectatori veniți buluc să celebreze calificarea în grupele Cupei UEFA, vai, au rămas cu buza umflată: favoriții lor, învingătorii din egalul de la Sofia, au luat-o-n barbă cu ultima clasată, ultima găină din Moldova, ciuca bătăilor, echipa care, pînă atunci, nu cîștigase nici un meci în prima divizie. D'alde Gege Becali și Mimi Stoica au lăsat-o mai moale cu declarațiile triumfaliste, despre cum, după ieșirea din grupe, vor disputa ei marea finală a Cupei. Pînă și lor le-a venit să spună mai simplu, omenește: „Ăsta-i fotbal!". E haios, uneori, repetăm și noi. Pe plan intern, evenimentele surprinzătoare ale ultimei etape n-au consecințe prea importante. Pe podium se menține statu-quo, doar că FC Național, prin jocul rezultatelor, și-a mai reglat avansul cu un mic punctișor. În schimb, pe plan extern, efectele pot fi nebănuite. Păi dacă, să zicem, adversarele Stelei din grupa UEFA citesc doar rezultatele, nene, ce-or să zică? Or să zică: „Mamă, din ce campionat tare vin ăștia! Ce echilibru de forțe, ce luptă îndîrjită! Ăștia tre' să fie italienii Estului! Da' parcă românii erau slavi..." Hai că-i păcălim! Numa' să nu asiste la meciuri sau să calce prin glodul gazoanelor noastre, că atunci poate se prind care-i treaba cu noi. Pînă atunci, pînă ne-or invada străinii terenurile sfinte ale patriei, încă mizăm pe același brand pentru România. Mereu surprinzătoare. Cu cehii, avem chiar noroc: jucăm la Praga.

Viorel MOȚOC

În ce ne-am mai băgat și noi, Waltere, tată! În preliminarii, dacă luam o bătaie acasă, ne-njura presa a doua zi și scăpam doar cu niște flegme de la suporteri. Acuma, în grupe, o să ne chinuim luni de zile.

Walter Zenga și Meme Stoica au o dublă responsabilitate: să adune puncte ca să cîștige grupa cu Steaua și totodată să califice PNG-ul în Parlament

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Acum ceva vreme, după ce s-a vîrît în Noua Generație a turmei lui Gigi Becali, maestrul Seche de la Bacău a declarat că, în curînd, în orașul lui nu se va mai auzi nimic de PSD. Dacă e să ne luăm și după ultimele zvonuri privindu-l pe fostul primar, s-ar putea ca, tot în curînd, nici despre FCM Bacău să nu se mai audă în Bacău. După cum se poate observa, de exemplu, privind cu ochiul liber pe lotul echipei surori și prietene Steaua, fiul doamnei Sechelariu a vîndut în ultimul timp o grămadă de jucători. Legat de acest lucru, există temerea că vînzările vor continua, iar la un moment dat Seche se va retrage de tot de la echipă, lăsînd-o cam cu șortul rupt în fund. Cum ar veni, s-ar părea că Seche își face vara car, iar iarna se cară.

● De-ale fotbaliștilor: cică în avionul cu care veneau steliștii de la Sofia, de la meciul retur cu ȚSKA, domnul jucător Rădoi nu mai prididea cu laudele la adresa stewardeselor și se tot străduia să controleze un pic calitatea materialului din care le erau croite fustițele plus alte dedesubturi ale acestora. Cică unul din textele lui de agățat era ăsta: „Ce frumoasă ești!". Dacă-i așa, tare mi-e că nici măcar pe vînzătoarea de semințe de la stadionul din Ciorogîrla nu o impresiona prea tare.

Eva Henţigova

Avem o țară. Cum procedăm?

Praf alb în ochi

Pesedistul fost peremist Codrin Ștefănescu propune un proiect de lege care obligă parlamentarii, elevii și ziariștii să-și facă test antidrog o dată pe an. La cît s-a îmbogățit Codrin Ștefănescu după și în special la Revoluție, ar fi bine să propună și pentru cei ca el un test antiîmbog.

Cine nu sare, cine nu sare-n aer

Echipa de fotbal a MApN a pierdut, cu Mircea Pașcu în teren, meciul cu echipa ministerului omolog bulgar. Ai noștri și-au dorit mai mult victoria, însă din păcate meciul nu s-a disputat la Mărăști, Mărășești și Oituz.

The Big Dealer

Doi copii de polițist din Constanța au fost arestați după ce au încercat să vîndă droguri unui polițist sub acoperire. Acum urmează să aflăm că, de fapt, și infractorul era fiu sub acoperire.

Cules, bules

Marile companii din Moldova se plîng că toamna activitatea li se reduce cu 20% din cauza angajaților care pleacă să-și culeagă porumbul de la țară. Problema e că nici culesul nu are un randament mai bun, pentru că, obișnuiți cu activitatea din companii, mulți dintre angajați plimbă toată ziua un știulete prin lan.

Auto, moto, văleu

Cică Aro vrea să expună la Salonul Auto de la Paris. Nu mai trebuie decît ca mașina ce va fi expusă să nu se strice la jumătatea drumului spre salon.

Cel mai iubit dintre cetățeni

După ce s-a retras Stolojan, amenințat cu șantajul, este clar că serviciile secrete se află în slujba cetățeanului. Iar pe cetățean îl cheamă Adrian Năstase.

Iliescu, acest Papa Ion Power al II-lea

După vizita la Roma, Ion Iliescu a declarat că s-a întîlnit cu Papa Pius al II-lea. Ținem să-l informăm că, de fapt, s-a întîlnit cu Papa Ioan Paul al II-lea. Pentru o întîlnire cu Papa Pius, n-are încă nici vîrsta și nici credința necesare.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Poliția politică. Ultimul val

Stolojan, depresat, se autoexilează pe caz de boală, Băsescu plînge și amenință instinctual cu trasul în țeapă, Năstase își comunică pe toate canalele sale din arginți atacurile cinice și politicianiste, dosarele se succed ca la o partidă de șeptic. Lacrimi și noroi, șantaj și amante, adică toate ingredientele unei telenovele sud-americane cu numele *Opozant și neliniștit.* Pentru clasa politică a început, de fapt, bătălia celor mai importante alegeri din istoria ultimilor cincisprezece ani. În schimb, presa a început să se formalizeze periculos și, „ca tot românul" în timpul sondajelor de opinie, să spună adevărul în pauzele dintre tocșouri sau la o bere. Laboratoarele unei Puteri disperate să nu ajungă pe mâinile Opoziției la putere au teleghidat în ultimele luni materiale la discreție pentru cei mai slabi de înger sau de portofel. Cele aproape 15 milioane de dolari publicitate de Gostat aruncați în media în cei patru ani de guvernare PSD au început să-și facă efectul tranchilizant: presa (cu câteva excepții) s-a obișnuit în mod pervers cu peisajul politic polițienesc în care trăim, comentând mai degrabă din punct de vedere estetic, personal și emoțional prestația tabloidă a actorilor politici. Îmi permit să înlocuiesc însă acest teatru kabuki în care am intrat cu o realitate frustă, ignorată în mod suspect: Opoziția și Presa se află la această oră într-un proces de hărțuire fără precedent din anii '90 încoace. Nu există un om din Opoziție în ultimii 15 ani mai ostracizat penal ca Traian Băsescu și nici o presă mai prețuită la picioarele unui om al Puterii (Adrian Năstase apare mai des la televizor ca buletinul meteo) precum televiziunile noastre. Poliția politică, prezentă și în anii de început ai tranziției, astăzi mai are pe lîngă ea și o poliție economică, dar nu una care-ți taie chitanță și-ți ia banii la buget, ci una care, fără factură, îți pune niște valize cu bani pe masă, „silindu-te" să-i iei. De-a valma, oamenilor opoziției *(mitocani și iresponsabili)* și ai presei *(tembeli cărora trebuie să le băgăm pumnu-n gură)* li se interceptează telefoanele și e-mail-urile, li se fac dosare de corupție și fotografii cu scop șantajist de către majoritatea serviciilor secrete, sunt amenințați telefonic în serie de către responsabili guvernamentali cu retragerea publicității de stat sau cu dosare sentimentale delicate. Stolojan a fost unul dintre aceștia. Tot aparatul administrativ, mediatic și legislativ al Puterii lucrează ilegal și imoral pentru un singur scop: CÂȘTIGAREA CU ORICE PREȚ DE CĂTRE PSD A ALEGERILOR! Un preț pe care România a început să-l achite deja când un înalt demnitar american a postat democrația românească în cea mai jenantă ierarhie internațională: *Când am intrat în Irak am crezut că o să construim o democrație în stil american. La naiba, acum m-aș mulțumi și cu o democrație în stil românesc.*

Liviu MIHAIU

Săptămîna românilor

Verdict: lacrimă!

Cu televizorul șantajați poporul

☛ Și abia plecă bătrînul, ce mai lacrimi, ce mai vuiet... Cornu clocoti de spaime și de groază și de fumuri... ☛ Cel puțin nouă, ziariștilor, momentul retragerii lui Stolo ni s-a părut ales cum nu se poate mai prost. Nu zic de faptul că nu și-a făcut și el RAR-ul, ca toate mașinile, înainte de a intra în cursa electorală. Sau că i-a lăsat pe liberali în fundu' gol, fără candidat la președinție, la... mă rog... mîna lui Adrian Năstase, și pe noi, o anumită parte a electoratului, cu ștampilele de vot în aer. Nu zic asta. Pur și simplu și-a ales un moment cum nu se poate mai prost să se retragă sîmbătă după-amiază, stricîndu-ne bunătate de week-end. Acuma dă-i și anulează-ți biletele la Mall, la *Garfield,* ceartă-te cu gagica și fugi la conferințele de presă la sediul din Kiseleff sau la piața de zvonuri din Modrogan. Dacă sîmbătă m-am certat cu prietena din cauza retragerii lui Stolojan, duminică era cît pe ce să nu mă mai împac cu ea din cauza ieșirii la rampă a lui Băsescu. Dom'le, politicienii ăștia nu mai au pic de rușine! Nu puteau și ei să se îmbolnăvească, retragă, bocească, facă circ, respectiv să-și anunțe candidatura la președinție și ei ca oamenii, în săptămîna de lucru? Nu, nenică, sîmbătă seara și în prime time, la concurență cu *American Beauty, Surprize, surprize...,* Oțelul-Rapid sau *Rocky 1.* ☛ Cea mai cîștigată din tot episodul acesta desfășurat în week-end pare a fi judecătoarea porno de la sectorul 3. Acum, după ce Stolo ne-a arătat la toți spatele în direct și la o oră de vîrf, un magistrat membru MISA care și-a arătat guru într-o înregistrare porno nu mai interesează decît cel mult pe cîțiva onaniști din căminele studențești din Regie. ☛ De copiii de polițiști arestați încercînd să vîndă droguri unor agenți sub acoperire sau de audierea lui Ionuț Ionuț Țiriac ce să mai vorbim? Cum să mai inhaleze publicul astfel de prafuri stupefiant de ieftine cînd Băsescu i-a pus în gît un ditai nodul, după ce i-a administrat pe nări o cisternă de lacrimi? ☛ A, cît despre musiu Ciuvică și docomentul „Băsescu – securistul de pe bricul «Mircea»" emis de MApN, eu în locul lui aș sta în casă cîteva zile, dacă n-aș vrea să risc să mă linșeze lumea pe stradă. Parcă și văd babele: „Mata ești din ăia cu șantajele ordinare, cu Flota, cu Sanatoriu', cu Naționalizarea valutei!...". ☛ Ce să vă mai spunem de restul evenimentelor întîmplate săptămîna trecută? Că or să se mărească facturile la iarnă cu 33%? E nimic pe lîngă cît va plăti Stolojan lunar pe medicamente și tratament. ☛ Că două bănci austriece se bat pentru CEC: Erste Bank și Raiffeisen? Păi, și Banca Mondială nu s-a bătut cu Guvernul României ca să-l aibă pe Theodor Stolojan în staff-ul ei? ☛ Că parlamentarii vor să-și facă scurtătură prin curtea Casei Poporului ca să nu mai consume benzină? Mare lucru! Omul ăla e gata să-și facă scurtătură prin viață pentru binele țării și parlamentarilor le arde de consumat benzina care și-așa era tot pe banii noștri.

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Știi ce am aflat, nea Giovanelule? Că și la voi sînt mafioți, presa independentă e amenințată, iar premierul este miliardar și avid de putere. Deci, sîntem identici. Mă-ntreb dacă chestia aia cu dacii cei drepți și viteji nu e cumva vrăjeala lui Herodot...

Globe-trotter-ul Ion Iliescu, pornit pe jos spre Roma lui Silvio Berlusconi: întîlnire la vîrf între Badea Pîrțan și Badea Merțan

Vești bune

Bombo dragă, gaudeamus igitur, Te votăm din primul tur!

Știați că...

☛ ...Corneliu Vadim Tudor și-a anunțat candidatura la președinție, sîmbătă sau duminică? Că nici nu mai știm exact – întrucît Păcăliciul cu ochelari de Elvis a ales cel mai prost moment ca să-și anunțe candidatura. Papagalul cu costume albe s-a apucat să se laude că va candida la președinție exact cînd toate televizoarele erau date pe Băsescu care bocea ca un fecior la capul lui Stolojan. Să vedem, poate Vadim o să-și țină discursul electoral decisiv exact cînd pe Iliescu or să-l calce pe picior băieții ăia de la SPP care l-au bătut pe Pretor de la CNA.

☛ ...a început anul nou universitar? *Știați că...* nu sînt locuri în cămine? *Știați că...* în Regie se stă trei ore la coadă la duș? *Știați că...* sînt mult mai puține locuri de cazare decît studenți? *Știați că...* Guvernul nu asigură gratuit decît 50% din mizeria din cămine? *Știați că...* asociațiile studențești cumpărate de PSD nu vor mai ieși în stradă la începutul anului școlar, ca în alți ani, împotriva condițiilor mizerabile din învățămîntul românesc? Pentru că: *știați că...* există numai 1 calculator la 150 de studenți și un singur Adrian Năstase la 150.000 de studenți?

Străbuna Vestire

5 948381 040015 40